Tarkan©

MARGUS KALESİ

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ KİTAP

Tarkan©

MARGUS KALESİ

— YAZAN VE ÇİZEN —
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan serüvenlerinde Sezgin Burak'ın kullandığı özgün yazım ve dile sadık kalınmıştır.

© Sezgin Burak / Turkuvaz Kitapçılık Yayıncılık A. Ş. (2009)

Her hakkı saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayınevi: Barbaros Bulvarı, No: 153, Cam Han, Kat: 8 34349 Beşiktaş / İstanbul
Tel: 0212 354 30 00 Faks: 0212 288 50 67
www.turkuvazkitap.com.tr

GENEL YAYIN YÖNETMENİ Selçuk Güven

KAPAK VE RENKLENDİRME Selim Sarı
GRAFİK Mahmut Hakan Güngör

1. BASIM Ekim 2011, İstanbul
GENEL YAYIN 353 *ÇİZGİ ROMAN* 16
ISBN 978-605-4505-16-6
BASILDIĞI YER Turkuvaz Matbaacılık Yay. A.Ş. (0216) 585 90 00

Turkuvaz Kitap bir TURKUVAZ MEDYA GRUBU kuruluşudur.

SEZGİN BURAK (1935-1978)

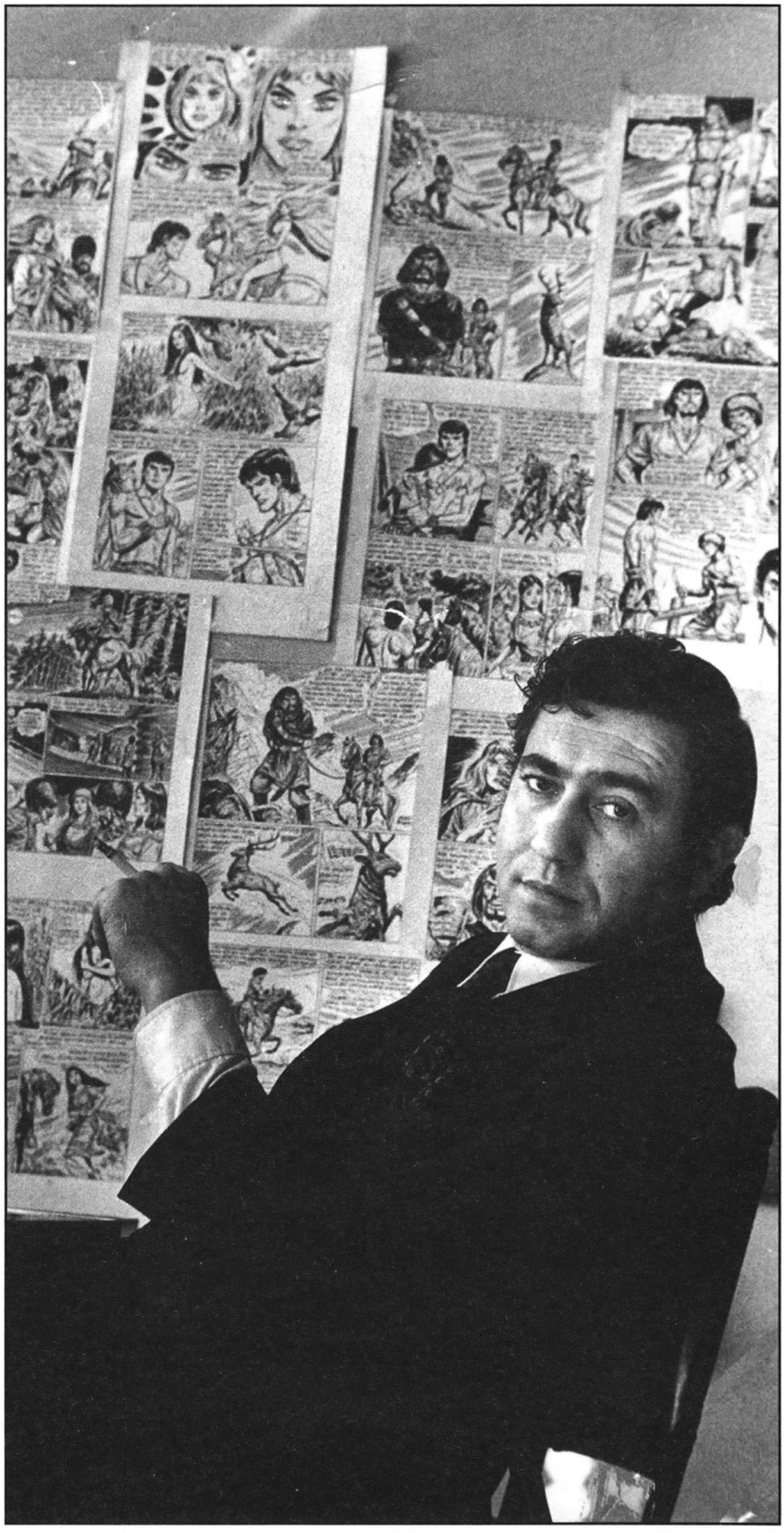

Türk ve Avrupa basınında değerli eserler veren Sezgin Burak 1935 yılında Adapazarı'nda doğdu. İlk karikatürleri ilkokul çağlarında *Doğan Kardeş* dergisinde yayınlandı. Profesyonel anlamda ilk eserlerini D.G.S.A.'nın (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin) Resim Bölümü'ne girdiği 1952 senesinde üretmeye başladı. Akbaba'da karikatürler, *Ayda Bir, Yirminci Asır, Bütün Dünya* ve *Hafta* mecmualarında resimler ve illüstrasyonlar çizdi. D.G.S.A.'dan 1957 yılında Süsleme Sanatları (Grafik ve İç Dekorasyon) bölümündeki yüksek öğrenimini tamamlayarak mezun oldu. Aynı yıl, Cumhuriyet gazetesinde Fakir Baykurt'un YILANLARIN ÖCÜ isimli eserini resimledi. 1958'de Cumhuriyet gazetesinde karikatürist olarak çalışmaya başladı ve iki yıl süreyle gazetenin günlük siyasi karikatürlerini çizdi. Aynı zamanda çeşitli tiyatrolar için sahne dekorları da hazırlayan sanatçı yine Cumhuriyet gazetesinde Yaşar Kemal'in ALAGEYİK isimli romanını resimlendirdi. SES ve HAYAT mecmualarında yayınlanan roman ve hikâye dizileri için hazırladığı illüstrasyonların yanı sıra kitap kapakları ve İstanbul Reklam için sinema reklamları da hazırlayan sanatçı, 1964 yılında BİZİMKİLER (HÜDAVERDİ) adlı sevilen bant karikatür tipini yarattı. Bu eseri uzun yıllar günlük olarak Hürriyet gazetesinde yayınlandı. Sanatçı 1965 yılında İtalya'nın Milano şehrinde ünlü sanat ajansı STUDIO D'AMI'de bir süre çalıştı. EL-COUGAR isimli western kahramanını yarattı. İtalyan bir ressamla beraber KOLOSSO adlı bir çizgi kahramanı resimledi. 1966'da Avrupa Reklam Yarışması'nda hazırladığı iki reklam afişi ile ülkesi adına birincilik ödülleri kazandı. Aynı yıl, en ünlü eseri olan çizgiroman kahramanı TARKAN'ı yarattı. TARKAN, ilk olarak 14 Nisan 1967'de HÜRRİYET gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başladı. TARKAN'ın maceraları daha sonra beyazperdeye de aktarılarak seri halinde beş film çevrildi. Sezgin Burak, 1968-1969 yılları arasında Yaşar KEMAL'in ünlü romanı İNCE MEMED'i (1.ve 2.bölüm), bunu takiben de 1970'de AĞRI DAĞI EFSANESİ romanlarını resimlendirdi. 1976 yılında ÇOBAN ÇANTASI adlı çizgi kahramanını yarattı. Son olarak çeşitli akrilik ve yağlıboya tablo çalışmaları da yapan sanatçı TARKAN'ın son macerası olan MİLANO'YA GİDEN YOL'u tamamlayamadan 1978 yılında hayata veda etti.

Tarkan

"MARGUS KALESİ"

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

Margus Kalesi Kumandanı
FEDELİO

Margus şehrinin
PİSKOPOSU

Avrupa Hun İmparatoru
Büyük Cihangir
ATTİLÂ

Piskopos'un kızı
MARİA

TARKAN'ın sadık dostları
BİGE ve KULKE

"MARGUS KALESİ"

M.S.434 YILINDA RUGA'NIN ÖLÜMÜ İLE, TÜRK HUN İMPARATORLUĞUNUN BAŞINA, TARİHİN DAHA BİR MİSLİNİ GÖRMEDİĞİ BÜYÜK CİHANGİR ATTİLÂ, KARDEŞİ BLEDA İLE GEÇTİ. BATI VE DOĞU ROMA İMPARATORLUKLARI BAŞTA OLMAK ÜZERE, AVRUPA'NIN BÜTÜN SALDIRGAN VE BARBAR ÜLKELERİ DEHŞETE KAPILDILAR. KENDİ BÜTÜNLÜKLERİNİ KORUMANIN TELAŞINA DÜŞTÜLER. ATTİLÂ AVRUPA'YI İSTİLAYA KARAR VERMİŞ BÜYÜK AMACINI GERÇEKLEŞTİRMEYE BAŞLAMIŞTI. BÜTÜN AVRUPA ADINI DEHŞET VE KORKUYLA ANIP ONA (FLAGELLO DI DIO) TANRININ KIRBACI DİYORDU. ATTİLÂ ORDULARININ BAŞINDA İSTİLALARA BAŞLADIĞI ZAMAN ROMALILAR, ONUN SAVAŞ TANRISI MARS'IN KILICINI BULUP KUŞANDIĞINA İNANDILAR ...

Bu tarihi resimli romanımızda, Attilâ Avrupa'sını görecek Büyük Cihangir'in zaferini zevk ve heyecanla takip edeceksiniz

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

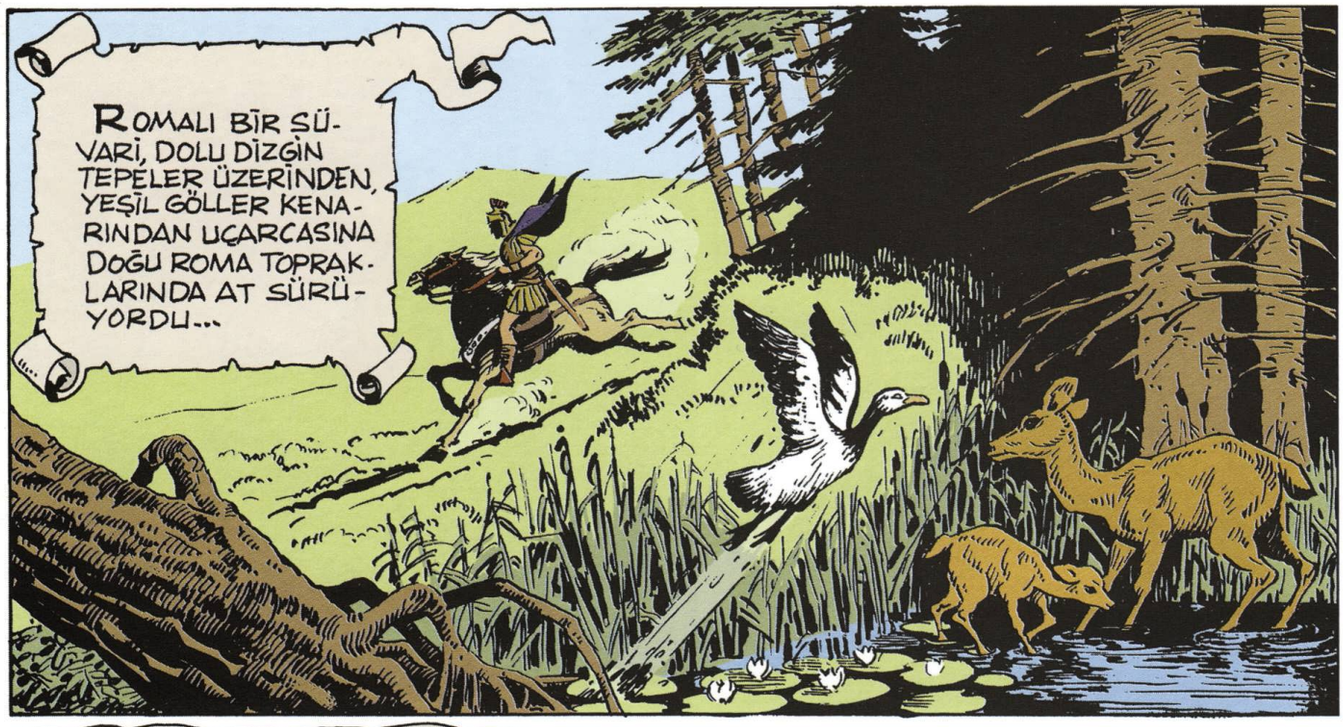
ROMALI BİR SÜVARİ, DOLU DİZGİN TEPELER ÜZERİNDEN, YEŞİL GÖLLER KENARINDAN UÇARCASINA DOĞU ROMA TOPRAKLARINDA AT SÜRÜYORDU...

NEREDEYSE BİZANS'IN SURLARI GÖRÜNÜR!

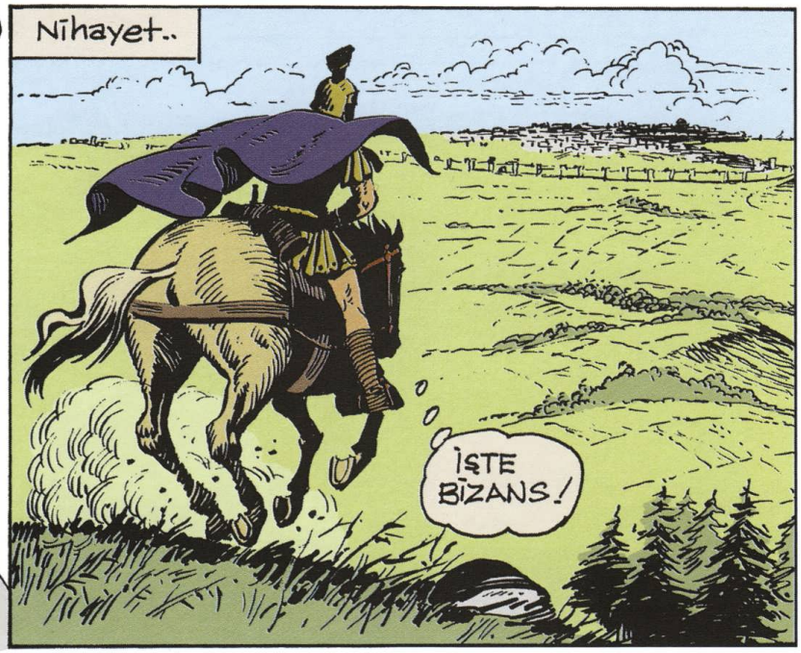
Nihayet..
İŞTE BİZANS!

Süvari, hiç durmadan sur kapılarından girerek Bizans'ın geniş ve kalabalık caddelerinden yıldırım gibi geçti..

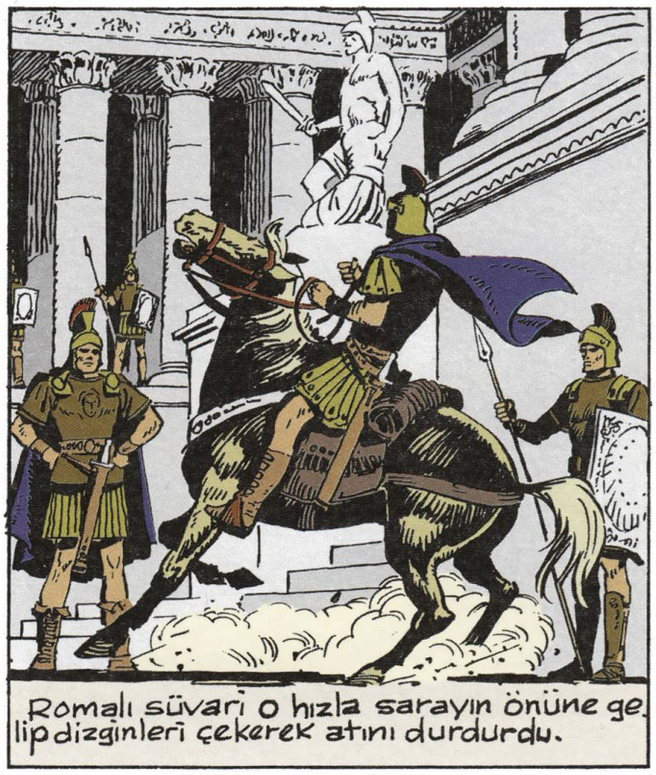
Romalı süvari o hızla sarayın önüne gelip dizginleri çekerek atını durdurdu.

İMPARATOR HAZRETLERİ, ROMA'DAN BİR HABERCİ GELDİ. SİZE ÖNEMLİ BİR MEKTUP GETİRDİĞİNİ SÖYLÜYOR.
BIRAKIN İÇERİYE GELSİN!..

Romalı huzura çıkınca İmparatoru selamladı..
ROMA İMPARATORU VALENTİNİYANUS, BİZANS İMPARATORU TEODOSİYUS'A SELÂMLARINI GÖNDERİYOR.

..Önündeki bir kaç basamağı çıkarak diz çöktü. Elindeki mektubu Bizans İmparatoru Teodosiyus'a uzattı.

ATTİLÂ'NIN ORDULARINI DURDURMAK İÇİN KOMŞULARIMIZLA ANLAŞMA YAPMAYA ÇALIŞIYORUZ. ATTİLÂ'YA KARŞI DOST GÖRÜNMEYE GAYRET EDERSENİZ BİZE YARDIM ETMİŞ OLURSUNUZ. BU SURETLE HUN ORDULARI BİR MÜDDET DAHA TOPRAKLARIMIZA İNMEKTE GECİKİRSE DAHA ÇOK ASKER TOPLAMAYA, ORDULARIMIZI KUVVETLENDİRMEYE MUVAFFAK OLACAĞIZ.

Teodosiyus mektubun okunuşu bitince emir verdi.
VALENTİNİYANUS DOĞRU DÜŞÜNÜYOR. ATTİLÂ'YI DURDURMALIYIZ. HEMEN PLİNTAS VE EPİGENESES BAŞKANLIĞINDA BİR ELÇİ HEYETİ ATTİLÂ'YA GİTMEK İÇİN HAZIRLANSIN!

İSLAVLAR
SAKSONLAR
BURGUNDLAR
LOMBARDLAR
THURİNGLER
Etzelberg
OSTROGOTLAR
HUN TÜRKLERİ
ATTİLÂ
Belgrad
BATI ROMA
Roma
Bizans
DOĞU ROMA

Ertesi gün, beş kişilik bir elçi heyeti Bizans kapılarından çıkarak Hun topraklarına hareket etti.

İKİ HAFTADA TUNA KIYILARINA VARABİLİRSEK ÇOK İYİ!

ATTİLÂ'NIN BİZİ NASIL KARŞILAYACAĞINI MERAK EDİYORUM.
Teodosiyus'un elçileri günlerce dağlar tepeler üzerinden, ovalar ve vadiler içinden at sürdüler.

Teodosiyus'un Attilâ ile anlaşma yapmak için yola çıkardığı elçileri, bu uzun yolculuk sırasında geceleri mola veriyor, ateş yakıp etrafında oturup konuşuyorlardı.

BİR HAFTAYA VARMAZ ATTİLÂ'NIN ASKERLERİYLE KARŞILAŞIRIZ. HUN GÖZCÜLERİ İNSANI GÖRÜNMEDEN TAKİP EDERLER.

ONLARLA YAKINDAN DÖVÜŞTÜM. BİR TEK HUN SAVAŞÇISI ÇEKİNMEDEN ELLİ KİŞİYLE UĞRAŞA GİRER. BEŞ ATI BİRDEN İDARE EDER. ÜÇ GÜN AÇ SUSUZ DÖVÜŞEBİLİRLER.

DOĞRU.. ATTİLÂ'NIN SAVAŞÇILARI AT ÜZERİNDE YER, İÇER, UYURLAR. DOĞUŞTAN SAVAŞÇI İNSANLAR. HUNLU BİR ÇOCUK, DAHA YÜRÜMEDEN ATA BİNMESİNİ ÖĞRENİR.

İki haftalık bir yolculuk kafileyi iyice yormuştu. Tuna nehrini aşıp Hun topraklarına girdiler...

HUN GÖZCÜLERİ BİZİ TAKİP EDİYOR, EPİGENES!

BEN BİR ŞEY GÖREMİYORUM PLİNTAS!

Plintas yanılmıyordu. Bir Hun süvarisi, bir anda tepenin üzerinde belirdi...

...Sonra, atını mahmuzladı.

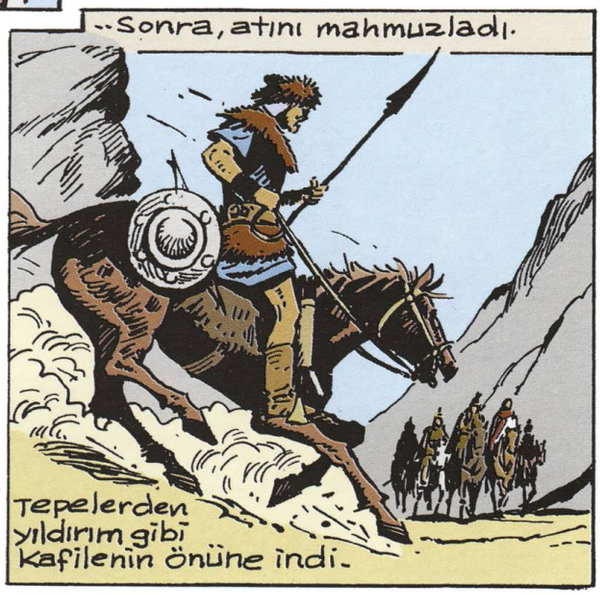

Tepelerden inen Hun gözcüsü, mızrağını kaldırarak Bizans atlılarının önünü kesti.
DUR! KİMSİNİZ, HUN TOPRAKLARINA NEDEN GİRDİNİZ?
Plintas, yorgunluktan bitkin bir halde atının üzerinde doğrularak cevap verdi.
BİZANS İMPARATORU TEODOSİYUS'UN ELÇİLERİYİZ. BAŞBUĞUNUZ ATTİLÂ İLE GÖRÜŞMEYE GELDİK.
PEKİ. BENİ TAKİP EDİN!
CEZGİN BURAK
Bizans elçileri önlerine düşen gözcünün peşinden, Hun ülkesinin içerlerine doğru ilerlediler.

Gözcü, elçi heyetini en yakın hudut karakoluna götürüp teslim etti. Bir Hun subayı, kafileyi Attilâ'ya götürmek için öne geçti. Attilâ'ya Bizans elçilerinin geldiği haberi çoktan uçurulmuş, duyurulmuştu...

SÜVARİLERİN ATIŞ TALİMİNİ GÖRÜYOR MUSUN PLİNTAS ?- HER ATTIKLARI OK HEDEFİNİ BULUYOR.

ATLARINI DA SON SÜRAT KOŞTURARAK YAPIYORLAR BU İŞİ !

Tekrar uzun bir yolculuğa çıktılar. Nehir kenarlarından, dağlar tepeler üzerinden geçtiler. Nihayet...

...önde giden subay ileriyi göstererek gürledi.

İŞTE. ULU BAŞBUĞUMUZ ATTİLÂ ORADA. SİZLERİ BEKLİYOR.

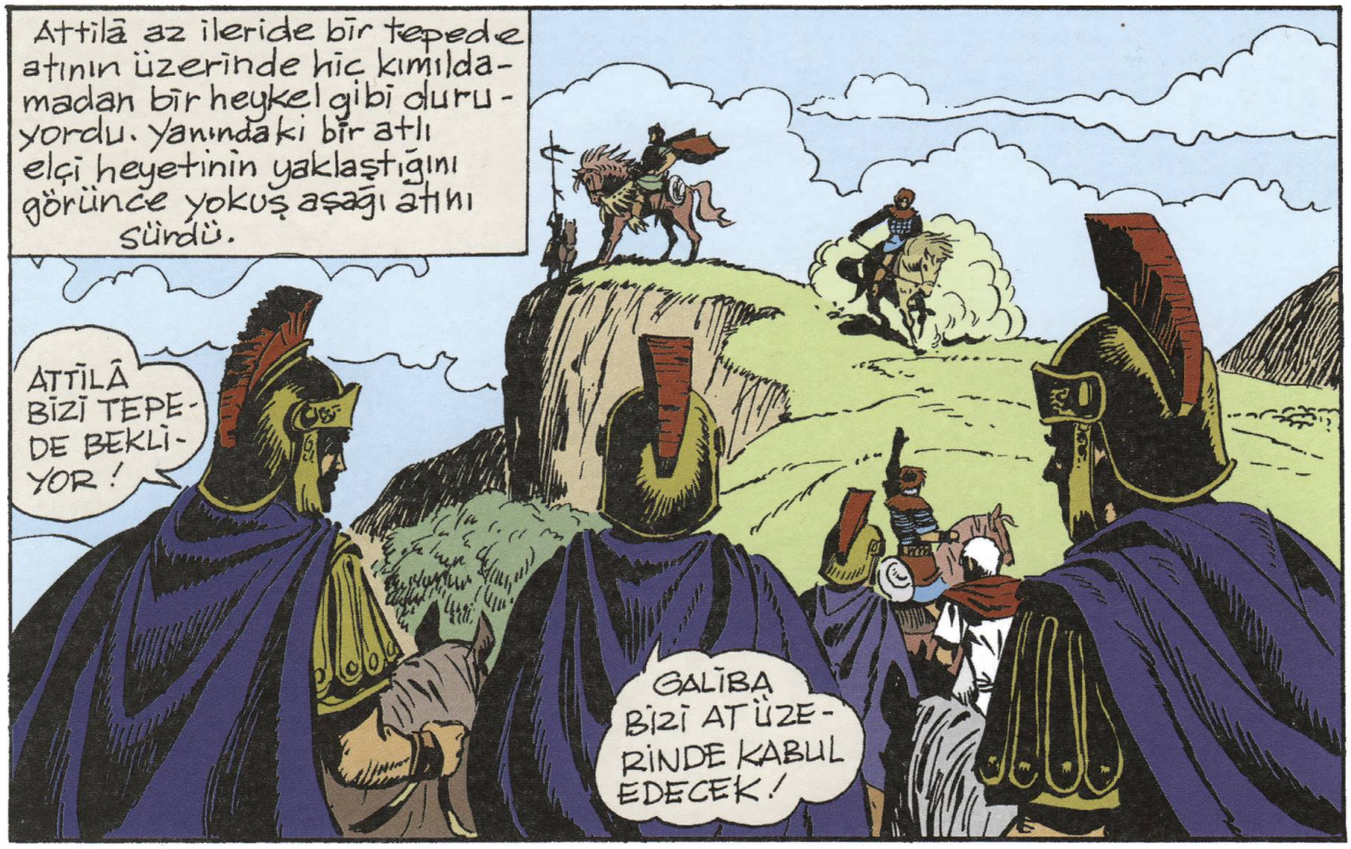
Attilâ az ileride bir tepede atının üzerinde hiç kımıldamadan bir heykel gibi duruyordu. Yanındaki bir atlı elçi heyetinin yaklaştığını görünce yokuş aşağı atını sürdü.
ATTİLÂ BİZİ TEPEDE BEKLİYOR!
GALİBA BİZİ AT ÜZERİNDE KABUL EDECEK!

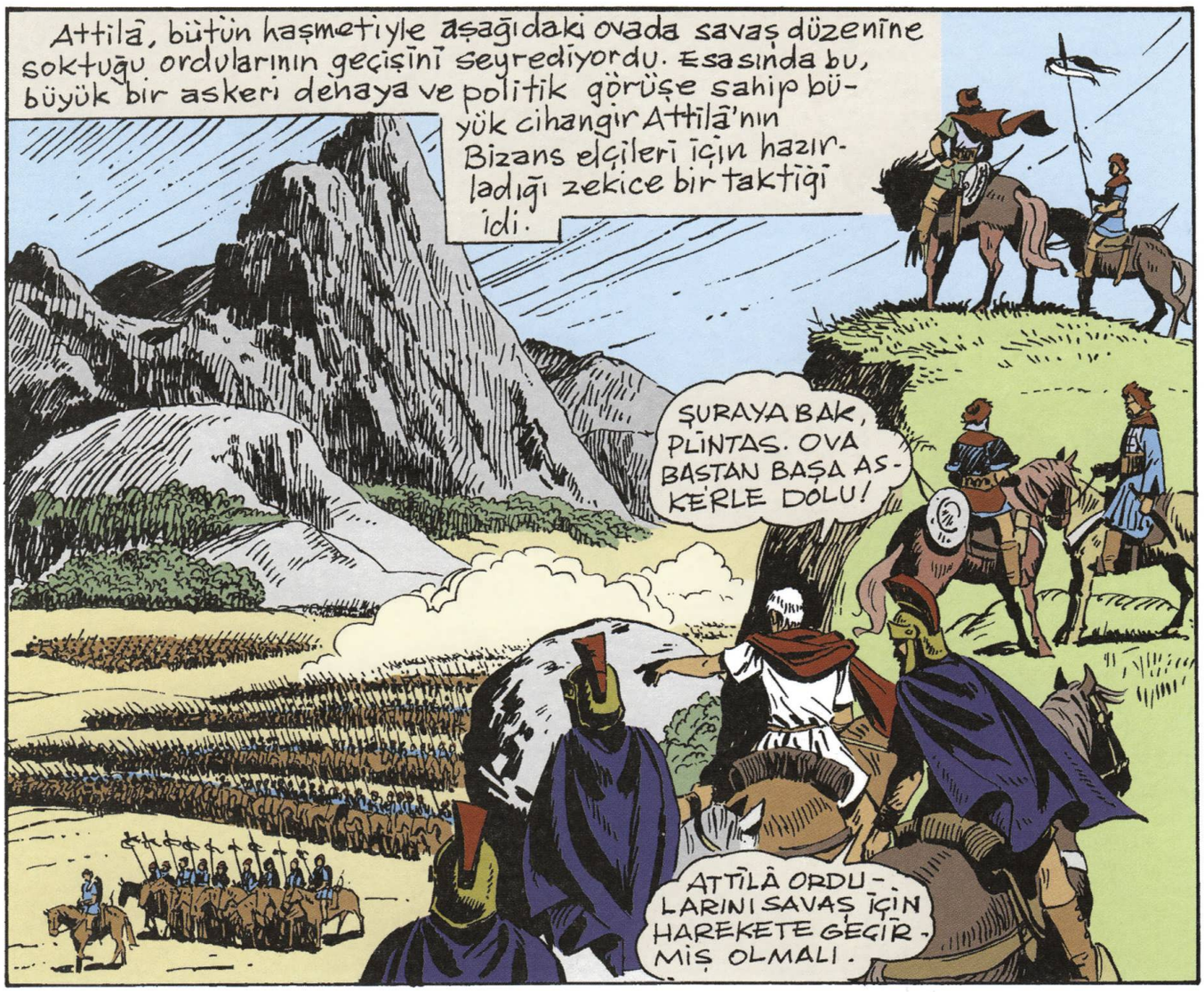
Attilâ, bütün haşmetiyle aşağıdaki ovada savaş düzenine soktuğu ordularının geçişini seyrediyordu. Esasında bu, büyük bir askeri dehaya ve politik görüşe sahip büyük cihangir Attilâ'nın Bizans elçileri için hazırladığı zekice bir taktiği idi.
ŞURAYA BAK, PLİNTAS. OVA BAŞTAN BAŞA ASKERLE DOLU!
ATTİLÂ ORDULARINI SAVAŞ İÇİN HAREKETE GEÇİRMİŞ OLMALI.

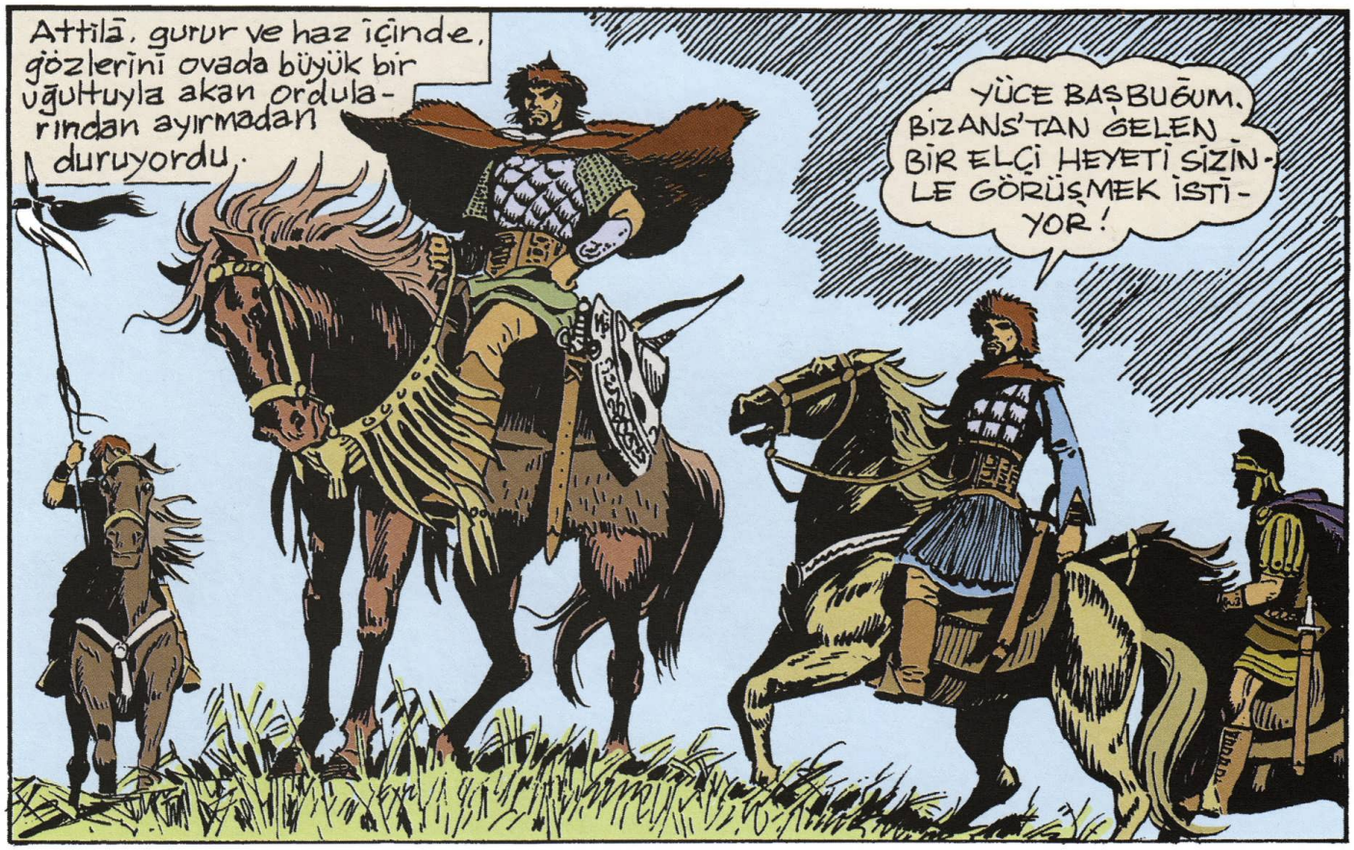
Attilâ, gurur ve haz içinde, gözlerini ovada büyük bir uğultuyla akan ordularından ayırmadan duruyordu.
YÜCE BAŞBUĞUM, BİZANS'TAN GELEN BİR ELÇİ HEYETİ SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR!

BATI ROMA İMPARATORU TEODOSİYUS ADINA, HUN KRALI ATTİLÂ'YI DOSTÇA SELAMLARIZ!

SİZE BÜYÜK İMPARATORUMUZ TEODOSİYUS'UN ŞEREFLİ BİR MEKTUBUNU GETİRDİK.

Plintas elindeki mektubu Attilâ'ya uzattı. Fakat...
İMPARATORUNUZUN MEKTUBU SİZDE KALSIN. BENİM SÖYLEYECEKLERİMİ İYİCE DİNLEYİN!

...Birden gürleyen sesiyle konuştu.

İMPARATORUNUZ TEODOSİYUS ŞUNU BİLSİN Kİ, TUNA BOYLARINDAKİ İSYANCILARA BİZANS YARDIM ETMEYECEK, BİZANS'A KAÇAN BÜTÜN HUNLU HAİNLER İADE EDİLECEK, BİZDEN KAÇAN BİZANS ESİRLERİNİN HER BİRİ İÇİN SEKİZ PARÇA ALTIN ÖDENECEK, BİZANS HUNLARIN DÜŞMANLARINA YARDIM ETMEYECEK. BİZANS, YILDA BİN DÖRTYÜZ KİLO ALTIN ÖDEYECEK. TUNA KIYILARINDA SERBEST PAZARLAR VE PANAYIRLAR KURULACAKTIR.

ATTİLÂ'NIN ŞARTLARI ÇOK AĞIR, EPİGENESES. ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?!..
DÜŞÜNMEK İÇİN VAKİT İSTEYELİM.!
ŞARTLARINIZI ARAMIZDA MÜZAKERE İÇİN VAKİT İSTİYORUZ BAS BUĞ ATTİLÂ. BİNDÖRTYÜZ ALTINI HALKIMIZDAN TOPLAMAMIZ ÇOK ZOR OLACAK.
BEKLEYECEK VAKTİM YOK! BEN ŞARTLARIMI BİLDİRDİM, CEVAP İSTİYORUM. EVET Mİ, HAYIR MI?!..
HAYIR DERSEK SAVAŞI KABUL ETMİŞ OLACAĞIZ. OVAYA BAK PLİNTAS ASKERLER SAVAŞA HAZIR. BİNDÖRT YÜZ ALTIN İÇİN BİZANS'IN YAKILIP YIKILMASINA RAZI OLAMAYIZ.
İMPARATOR NAMINA EVET DEMEYE MECBURUZ.

SÖZLERİNİZE EVET DİYORUZ, BAŞBUĞ ATTİLÂ! YÜCE İMPARATORUMUZ TEODOSİYUS NAMINA İSTEKLERİNİZİ KABUL EDİYORUZ!
MÜZAKERE BİTMİŞTİR, GERİ DÖNEBİLİRSİNİZ.
ATTİLÂ İLE ÇOK AĞIR BİR ANLAŞMA YAPTIK. SAVAŞMADAN MAĞLUP OLDUK!
BİZİ ATLARIMIZDAN BİLE İNDİRMEDİ.
DOĞRUSU, MARGUS'TA KURULAN PANAYIRI MERAK EDİYORUM. TUNA'YI AŞINCA ÇOK AZ YOLUMUZ KALIYOR KURT!
Bizans, Attilânın şartlarını hemen yerine getirmeye başladı. İlk olarak Margus şehrinde serbest ticaret için bir panayır kuruldu.

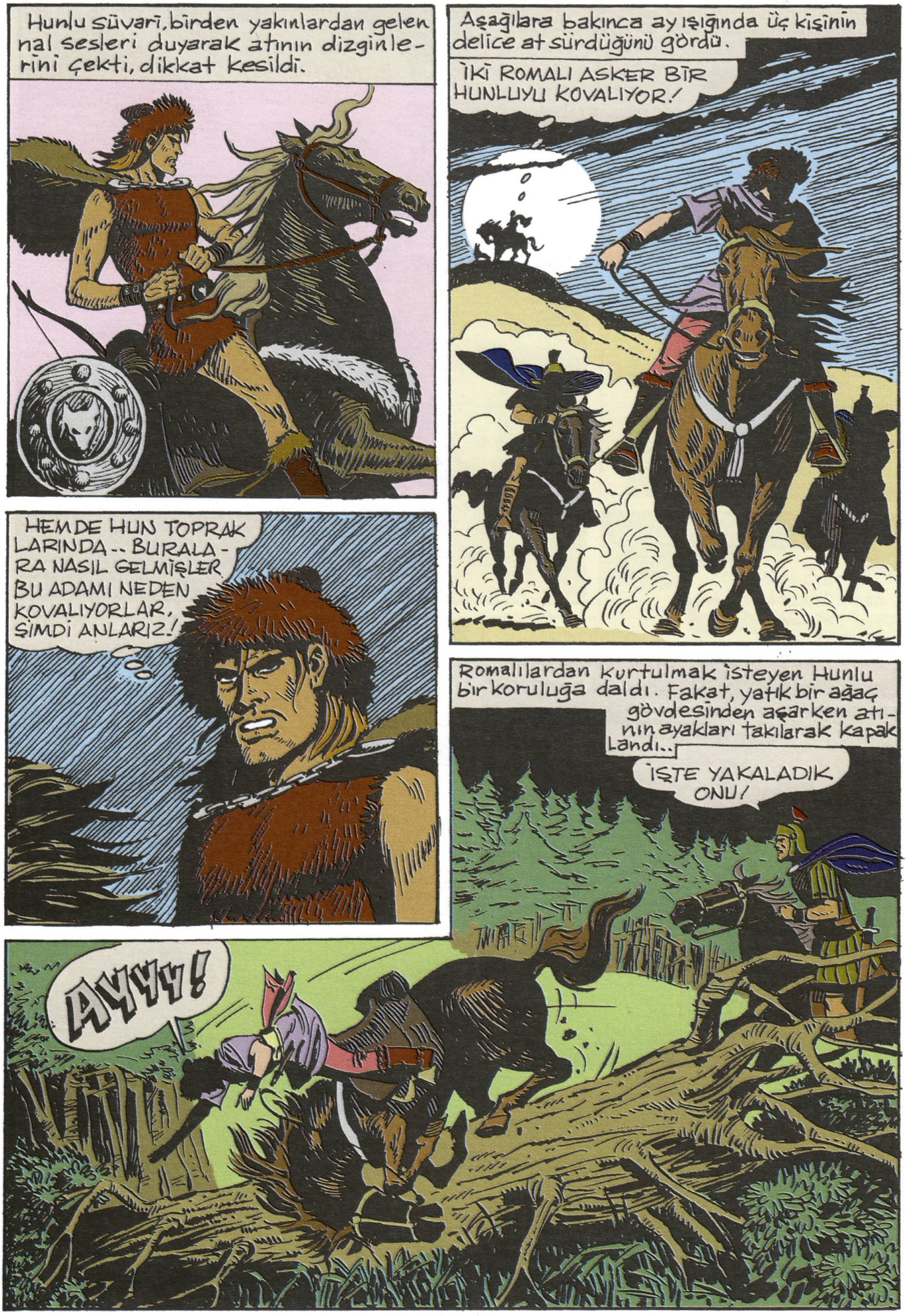
Hunlu süvari, birden yakınlardan gelen nal sesleri duyarak atının dizginlerini çekti, dikkat kesildi.
Aşağılara bakınca ay ışığında üç kişinin delice at sürdüğünü gördü.
İKİ ROMALI ASKER BİR HUNLUYU KOVALIYOR!
HEM DE HUN TOPRAKLARINDA.. BURALARA NASIL GELMİŞLER BU ADAMI NEDEN KOVALIYORLAR, ŞİMDİ ANLARIZ!
Romalılardan kurtulmak isteyen Hunlu bir koruluğa daldı. Fakat, yatık bir ağaç gövdesinden aşarken atının ayakları takılarak kapak landı..
İŞTE YAKALADIK ONU!
AYYY!

Atıyla birlikte yere yuvarlanan Hunlu, çevik bir hareketle yerden kalkarak kenara fırladı, kendini öndeki Romalının öldürücü darbesinden kurtardı...
GÖRDÜKLERİNİ KİMSEYE SÖYLEYEMEYECEKSİN AL!...

...Arkasından seri bir hareketle belindeki hançerini sıyırarak fırlattı. Ustalıkla atılan hançer biran ayışığında parladı ve Romalının ikinci birdarbe yapmasına meydan vermeden gırtlağına gömüldü.

AGHK!

İkinci Romalı elindeki kılıcı olanca güçüyle silahsız kalan Hunluya indirmek için atını sürdü. Hunlu için kurtuluş imkansızdı.

Kılıcı indirmek üzere olan Romalının kolu havada kaldı. Vınlayarak gelen bir ok göğsündeki zırhı parçalayarak girdi.
OAH!..
BİRAZ DAHA GECİKSEYDİM ROMALININ KILICI ONU İKİYE BÖLECEKTİ.
ŞİMDİ, SÖYLE BAKALIM DELİKANLI! BU ADAMLAR SENİ NEDEN ÖLDÜRMEK İSTEDİLER?
TARKAN!
Tarkan atından inerek hayatını kurtardığı Hunlu gence yaklaştı. Hunlu başındaki börkü çıkarınca Tarkan şaşırdı. karşısındaki genç ve güzel bir kızdı.
ADIM BİGE, OTMAR'IN KIZIYIM.

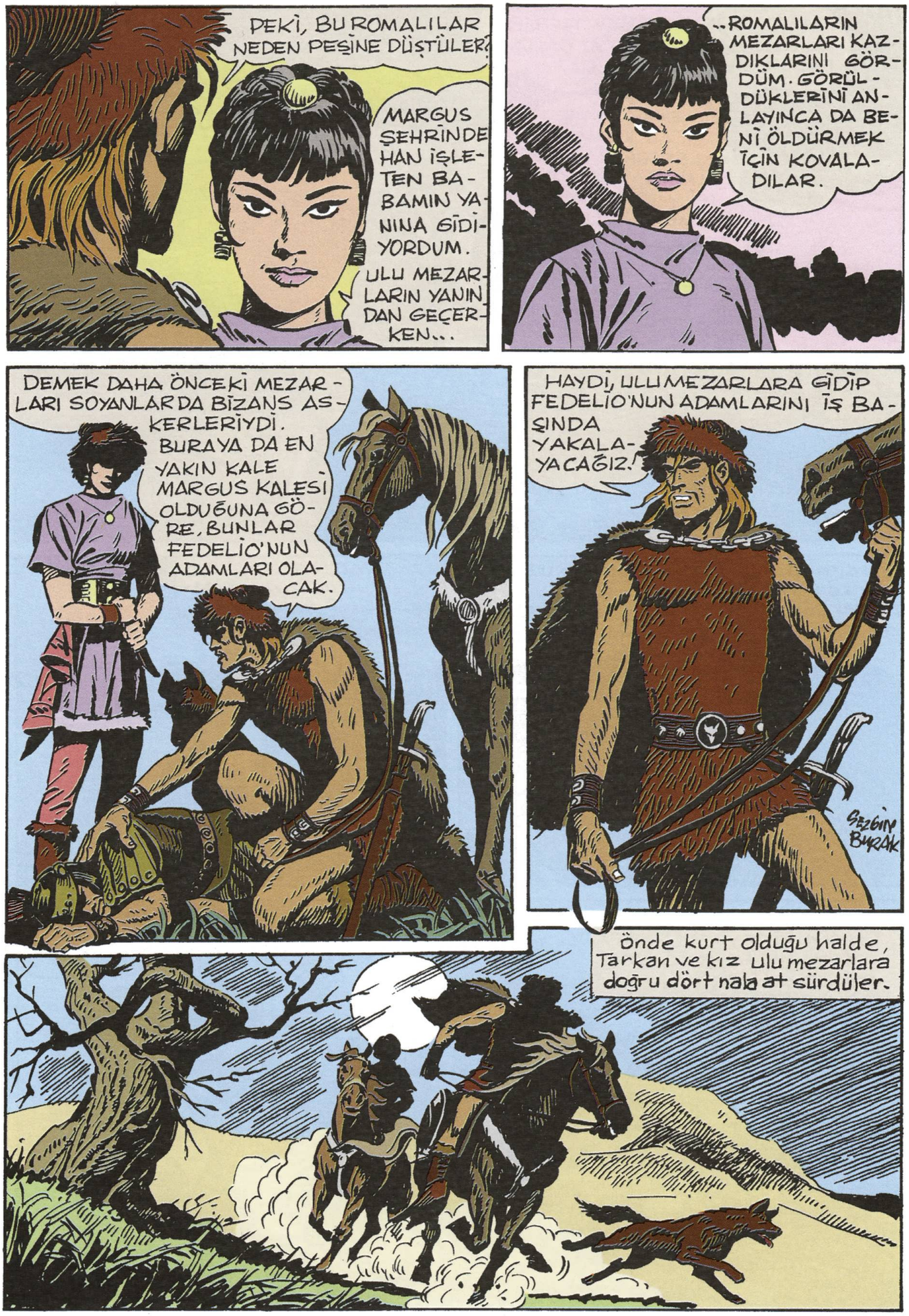
PEKİ, BU ROMALILAR NEDEN PEŞİNE DÜŞTÜLER?
MARGUS ŞEHRİNDE HAN İŞLETEN BABAMIN YANINA GİDİYORDUM.
ULU MEZARLARIN YANINDAN GEÇERKEN...
...ROMALILARIN MEZARLARI KAZDIKLARINI GÖRDÜM. GÖRÜLDÜKLERİNİ ANLAYINCA DA BENİ ÖLDÜRMEK İÇİN KOVALADILAR.
DEMEK DAHA ÖNCEKİ MEZARLARI SOYANLARDA BİZANS ASKERLERİYDİ.
BURAYA DA EN YAKIN KALE MARGUS KALESİ OLDUĞUNA GÖRE, BUNLAR FEDELİO'NUN ADAMLARI OLACAK.
HAYDİ, ULU MEZARLARA GİDİP FEDELİO'NUN ADAMLARINI İŞ BAŞINDA YAKALAYACAĞIZ!
SEZGİN BURAK
Önde kurt olduğu halde, Tarkan ve kız ulu mezarlara doğru dört nala at sürdüler.

HAYDİ ELİNİZİ ÇABUK TUTUN! KUMANDAN FEDELİO'YU DAHA FAZLA BEKLETMEYELİM!
MERAK ETME SİLAS, KUMANDAN BU SEFERKİ VURGUNDAN MEMNUN KALACAK. İŞ MEZARLARI ÖRTMEYE KALDI.

Bu sırada yaklaşan nal sesleri duydular.
BİZİMKİLER! HUNLUYU TEMİZLEMİŞ, DÖNÜYORLAR!

MEZARLARIN SOYULDUĞUNU HUNLAR ANLAYAMAYACAKLAR.

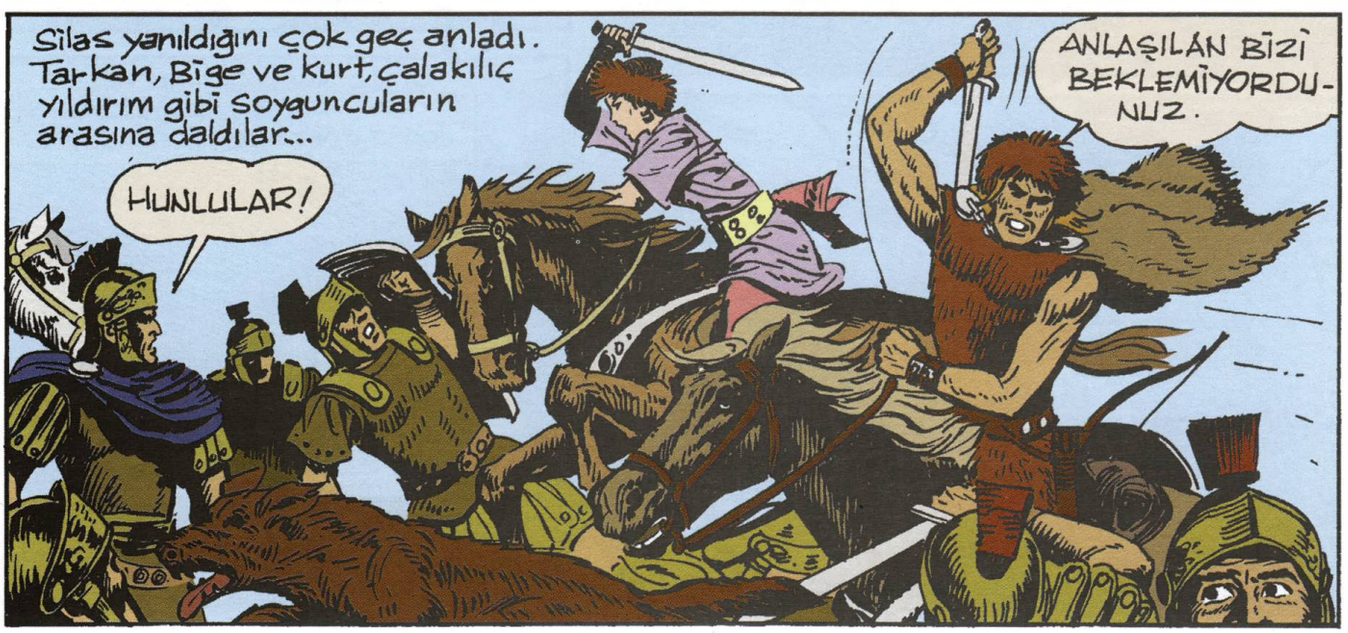
Silas yanıldığını çok geç anladı. Tarkan, Bige ve kurt, çalakılıç yıldırım gibi soyguncuların arasına daldılar...
HUNLULAR!
ANLAŞILAN BİZİ BEKLEMİYORDUNUZ.

HEPİNİZİ AÇTIĞINIZ MEZARLARA GÖMECEĞİM!.
UH!

DURMAYIN APTALLAR. ATILIN!.

Tarkan ve Bige Romalıları yarıp geçtiler. Bu ani baskın onları paniğe uğrattı.
KENDİLERİNİ TOPARLAMADAN YENİDEN SALDIRMAK LAZIM.

DİKKAT! TEKRAR GELİYORLAR!

Romalılar ikinci hücumu daha hazırlıklı karşıladılar. Silas, durmadan adamlarına emirler yağdırıyor, bağırıyordu.
ATLARINDAN AŞAĞI ALIN!.. DURMAYIN!.. ATILIN!.. ÖLDÜRÜN ONLARI!
Bir Romalı Bige'nin kılıç sallayan kolunu havada yakalayıp, onu alaşağı etti.
YETİŞ TARKAN!
SEZGİN BARAK
YETER ARTIK. BU HANÇER SENİN HESABINI GÖRECEK!..
AAAH!
Tarkan tam zamanında Bige'nin imdadına yetişti.

Bige tam vaktinde elinden düşürdüğü kılıcı kaparak yerden fırladı. kılıcı olanca gücüyle savurarak üzerine gelen bir Romalıyı devirdi.
AHH!
BU ADAM HEPİMİZİ KILIÇTAN GEÇİRECEK! SIRA BANA GELMEDEN KAÇIP KURTULMALIYIM.
KARGAŞALIKTA BENİ FARKETMELERİNE İMKÂN YOK!
Silas aniden atına sıçrayarak mahmuzladı.
KUMANDAN FEDELİO BU İŞE ÇOK KIZACAK. ONA, BUNU İZAH ETMEK ÇOK ZOR OLACAK!

Tarkan kargaşalık arasında Silas'ın kaçtığını gördü.

BİRİ KAÇIYOR. KIZI TEK BAŞINA ROMALILARLA UĞRAŞA BIRAKIP ONUN PEŞİNE DÜŞMEM İMKÂNSIZ.

Tarkan'ın bir anlık duraklamasını fırsat bilen bir Romalı kalkanını siper edip sokuldu. Fakat, Tarkan'ın kartal başlı kılıcı şimşek gibi indi.

AL!.. DEMEK ÇAKTIRMADAN BENİ TEPELEYECEKTİN!.

Uzun bir uğraşın sonunda bütün Romalı çapulcular açtıkları mezarların üzerine cansız serildiler. Şimdi ulu mezarlıkta kılıç şakırtıları durmuş korkunç bir sessizlik çökmüştü...

ROMALILAR, BİR DAHA ATALARIMIZIN RUHLARINI RAHATSIZ EDEMEYECEKLER. ŞENDE BİR ERKEK KADAR GÜÇLÜ DÖVÜŞTÜN BİGE.

BU GÜCÜ SENDEN VE YATAN ULULARIN RUHLARINDAN ALDIM, TARKAN.

Tarkan, Romalıların çıkardıkları mücevherleri tekrar tabutlara koydu. Sonra bütün mezarları bir kürekle teker teker kapadı.

BUNUN CEZASINI SANA ÖDETEÇEĞİM FEDELİO!

SENİN ARTIK MARGUS'A GİTMEN DOĞRU DEĞİL BİGE. KAÇAN ROMALI SENİ TANIMIŞ OLABİLİR.

ŞİMDİ BU ROMALILARIN ATLARINI ALARAK KÖYÜNE DÖN. BEN MARGUS'A İNİP BABAN OTMAR'I BULACAĞIM.

FEDELİO SENİN İŞE KARIŞTIĞINI ÖĞRENİRSE BABANI RAHAT BIRAKMIYACAKTIR.
HAKLISIN, ONDAN HERŞEY BEKLENİR. AMA, MÜSADE ET BENDE SENİNLE UĞRAŞA GİREYİM TARKAN!

Tarkan kıza cevap vermeden atına sıçradı.
HAYDİ KURT!

BÜTÜN HUN TÜRKLERİNİN EFSANEVİ KAHRAMANI TARKAN. BABAMI KORUYACAĞINA VE SENİ TEKRAR GÖRECEĞİME İNANIYORUM.

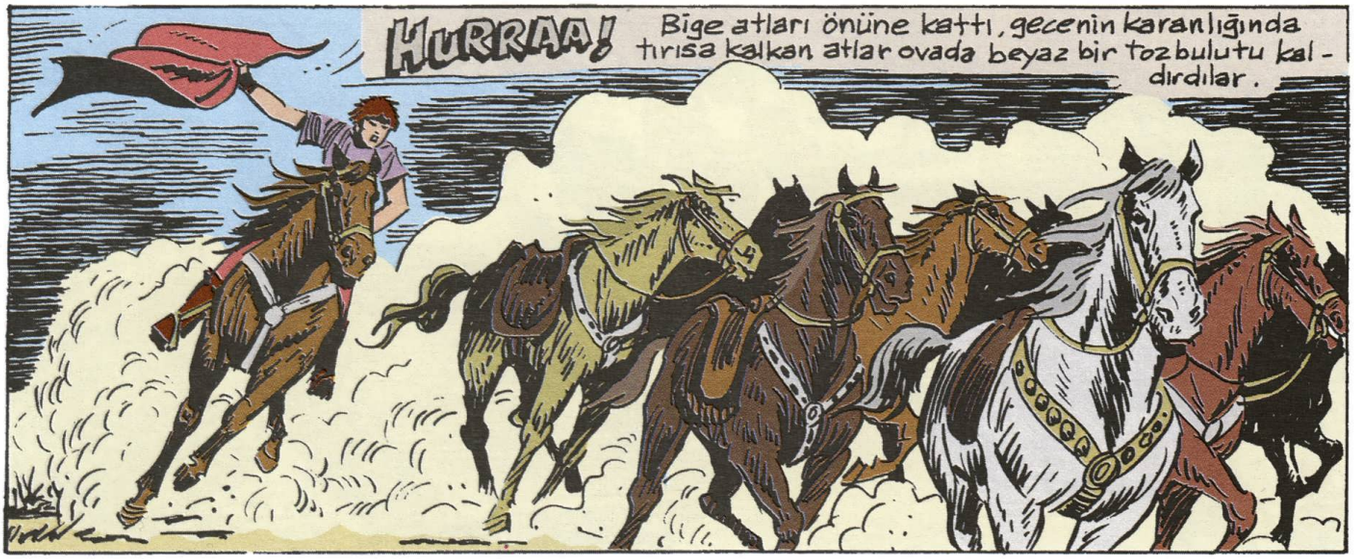
HURRAA!
Bige atları önüne katti, gecenin karanlığında tırısa kalkan atlar ovada beyaz bir tozbulutu kaldırdılar.

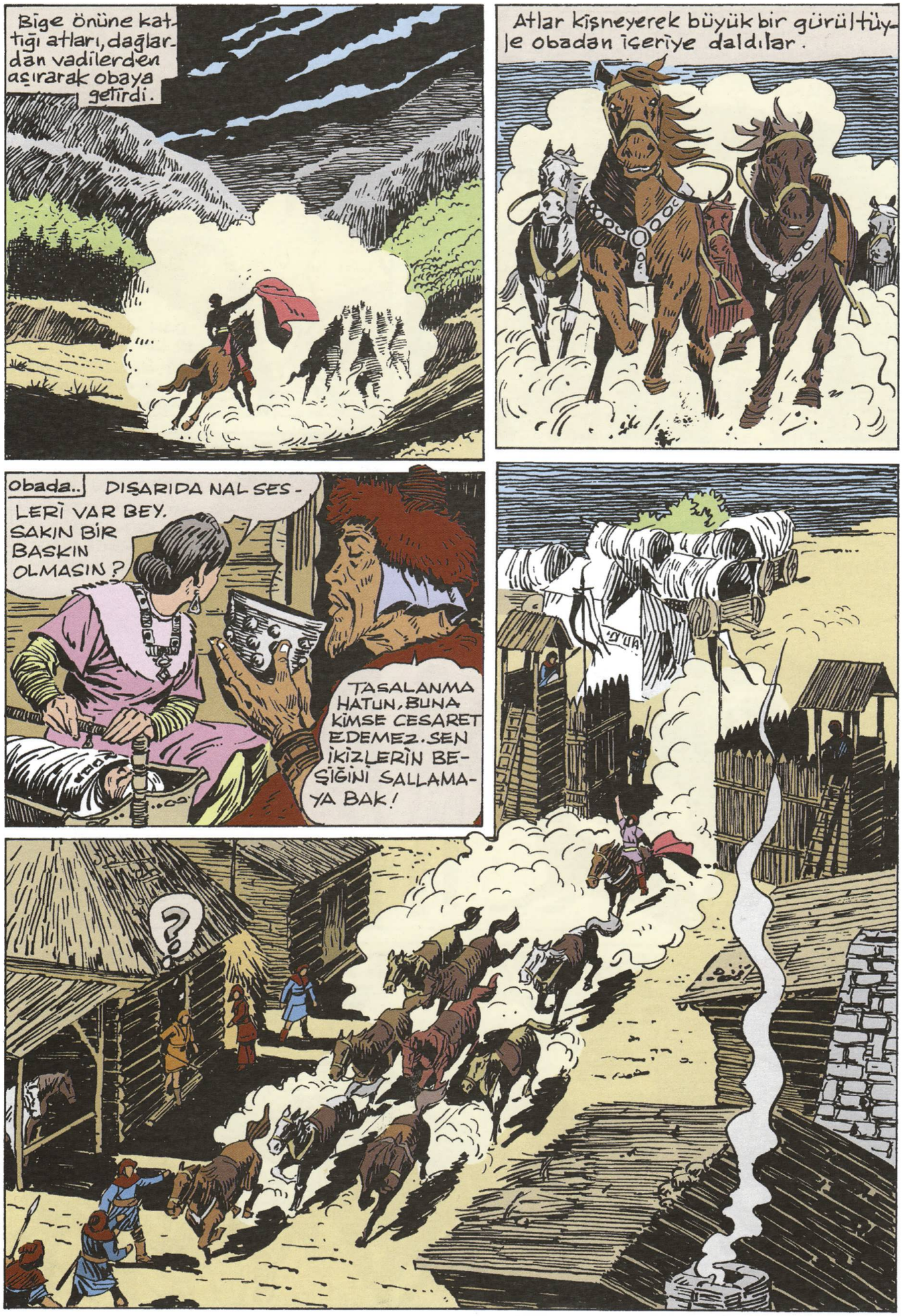
Bige önüne kattığı atları, dağlardan vadilerden aşırarak obaya getirdi.
Atlar kişneyerek büyük bir gürültüyle obadan içeriye daldılar.
obada..
DIŞARIDA NAL SESLERİ VAR BEY. SAKIN BİR BASKIN OLMASIN?
TASALANMA HATUN, BUNA KİMSE CESARET EDEMEZ. SEN İKİZLERİN BEŞİĞİNİ SALLAMAYA BAK!
?

HEY! ROMALILARIN ATLARI BUNLAR.
NEREDEN BULDUN BUNLARI, OTMAR'IN KIZI?

Kızın atlarla dönüşü obadaki savaşçıları şaşırtmıştı. Birkaçı ona takılıp eğlenmek istedi.
YOKSA, KULKE İLE EVLENMEK İÇİN ATLARI KENDİNE ÇEYİZ Mİ YAPACAKSIN? HAH HA HAAA!..

APTAL APTAL SIRITMAYI BIRAKIN DA BENİ DİNLEYİN! BU ATLARI ULU MEZARLARDAN GETİRİYORUM. ROMALILAR ATALARIMIZIN MEZARLARINI SOYUYORLARDI. KENDİLERİNİ GÖRDÜĞÜM İÇİN DE BENİ YAKALAYIP ÖLDÜRMEK İSTEDİLER...
NE, ROMALILAR ULU MEZARLARI MI SOYUYORLARDI?!
ALÇAKLAR! BİZE YAPILACAK EN BÜYÜK HAKARET BU!

...BİRDEN TARKAN ORTAYA ÇIKTI. BENİ ÖLÜMDEN, MEZARLARIMIZI DA SOYGUNDAN KURTARDI.
YAŞASIN TARKAN!

BU MARGUS PİSKOPOSU DENİLEN ADAM ECELİNE SUSAMIŞ OLACAK!
BİZ DE ONLARA İYİ BİR DERS VERMELİYİZ!

Bu sıralarda Tarkan'ın kılıcından kendini kurtaran Silas, Margus kalesine varmıştı.
ÇABUK KAPIYI AÇIN. BİR ATLI GELİYOR!

Kalenin demir mazgalları kalktı, kapılar açıldı. Silas hiçdurmadan o hızla içeriye daldı.
Avluda atından inen Silas bir çırpıda merdivenleri tırmandı, nefes nefese kumandan Fedelio'nun odasına girdi..
FELAKET KUMANDAN, BU GECE BASKINA.. OH AFFEDERSİNİZ.!.
Fedelio yatağında bir kadınla sevişiyordu. Silas'ı görünce doğrularak bağırdı.
NEDEN KAPIYI VURMADAN İÇERİYE GİRİYORSUN SERSEM?!..
FAKAT KUMANDAN.
HAYDİ SEN DE KALK, DEFOL! ÇAĞIRTTIĞIM ZAMAN GELİRSİN!.
ŞİMDİ KONUŞ, SALAK! NE OLDU, NEREDE HAZİNELER?

BU GECE MEZARLARI SOYAMADIK BASKINA UĞRADIK. ADAMLARIN HEPSİNİ KILIÇTAN GEÇİRDİLER BİR TEK BEN KURTULABİLDİM.
NE?.. BASKIN MI YAPTILAR?.. KİMLER YAPTI BASKINI?
HUNLULAR... HUNLULAR BASKIN YAPTI KUMANDAN. İKİSİ DE ATLIYDI. BİZE AMAN VERMEDEN SALDIRDILAR...
...EVET, İKİ KİŞİYDİLER. İYİ TANIYORUM, BİRİ DE HANCI OTMAR'IN KIZIYDI.
OTMAR'IN KIZI HA!..
..İKİ KİŞİ NASIL OLUR DA HEPİNİZİN HAKKINDAN GELİR, UYUZ KÖPEKLER?
KIZIN YANINDAKİ ADAM ŞİMDİYE KADAR GÖRMEDİĞİM DEHŞETTE BİR SAVAŞÇIYDI. YANINDA BİR DE KURT VARDI.
NASIL?.. NE DEDİN.. NE DEDİN.. KURT MU?
Fedelio birden çılgına döndü. Kendini tutamadı, karşısında duran Silas'a olanca hızıyla bir yumruk attı..
APTAL HERİF! BU TARKAN'DI TARKAN!
AH!

Hırsından deliye dönen Fedelio, bir yumrukta devirdiği Silas'ın belinden kılıcını çekip aldı. Silas kendini korumak için atıldı..
DUR. YAPMA!
Fakat Silas kendini koruyamadı. Fedelio elindeki kılıcı Silas'ın karnına sapına kadar gömdü.
AAHG!
GEBER!
Fedelio kılıcı çekip çıkarınca Silas ayakları dibine cansız devrildi.
HIRSIMI EN SADIK ADAMIMDAN ALDIM. SANA İŞLERİME KARIŞMANIN HESABINI FENA ÖDETECEĞİM TARKAN!
Soygunların anlaşılması, Tarkan'ın ortaya çıkması, Fedelio için felaket çanlarının çalmaya başlaması demekti. Artık huzuru kaçmış, bakışlarını müthiş bir endişe kaplamıştı.
Az sonra elbiselerini giyerek Piskopos'la görüşmek için odasından çıktı.
GİDİP PİSKOPOS'A VAZİYETİ BİLDİRMELİYİM. İŞLER ALTÜST OLDU.

Fedelio soygunların anlaşıldığını söylediği zaman, Piskopos şaşkına döndü. Koltuğundan doğruldu, yumruğunu hırsla masaya indirerek bağırdı..

BECERİKSİZ HERİFLER!.. HANİ BU İŞİ GAYET USTACA BAŞARACAĞINI SÖYLÜYORDUN FEDELİO?.. ÜSTELİK TARKANI BAŞIMIZA BELA ÇIKARDIN!

BUNU MÜŞTEREK PLÂNLADIĞIMIZI UNUTMAYIN SAYIN PİSKOPOS. BAŞARISIZLIĞA UĞRADIYSAK, BUNDA İKİMİZİN DE SORUMLULUĞU VAR. HEM, İMPARATOR TEODOSİYUS SUÇLU OLARAK ÖNCE SİZİ TANIYACAKTIR.

BENİM BİR DİN ADAMI OLDUĞUMU UNUTMA FEDELİO. İMPARATOR BÖYLE BİR ŞEY YAPTIĞIMA ASLA İNANMAZ...

... SENİN İSE MAZİNİ BİLMEYEN YOK!

BENİ MARGUS KALESİ KUMANDANLIĞINA GETİREN DE SİZSİNİZ!

YETER ARTIK FEDELİO. MÜNAKAŞA ETMEK FAYDASIZ. KELLENİ KURTARMAK, NİŞANLIN OLAN KIZIM MARİA İLE EVLENMEK İSTİYORSAN KAFANI ÇALIŞTIRMAYA BAK!..

Piskopos ve Fedelio'nun, Maria'nın büyük bir perdenin arkasından gizlice kendilerini dinlediğinden haberleri yoktu.

... BERABERCE BU İŞİN İÇİNDEN ÇIKMANIN ÇARELERİNİ DÜŞÜNELİM.

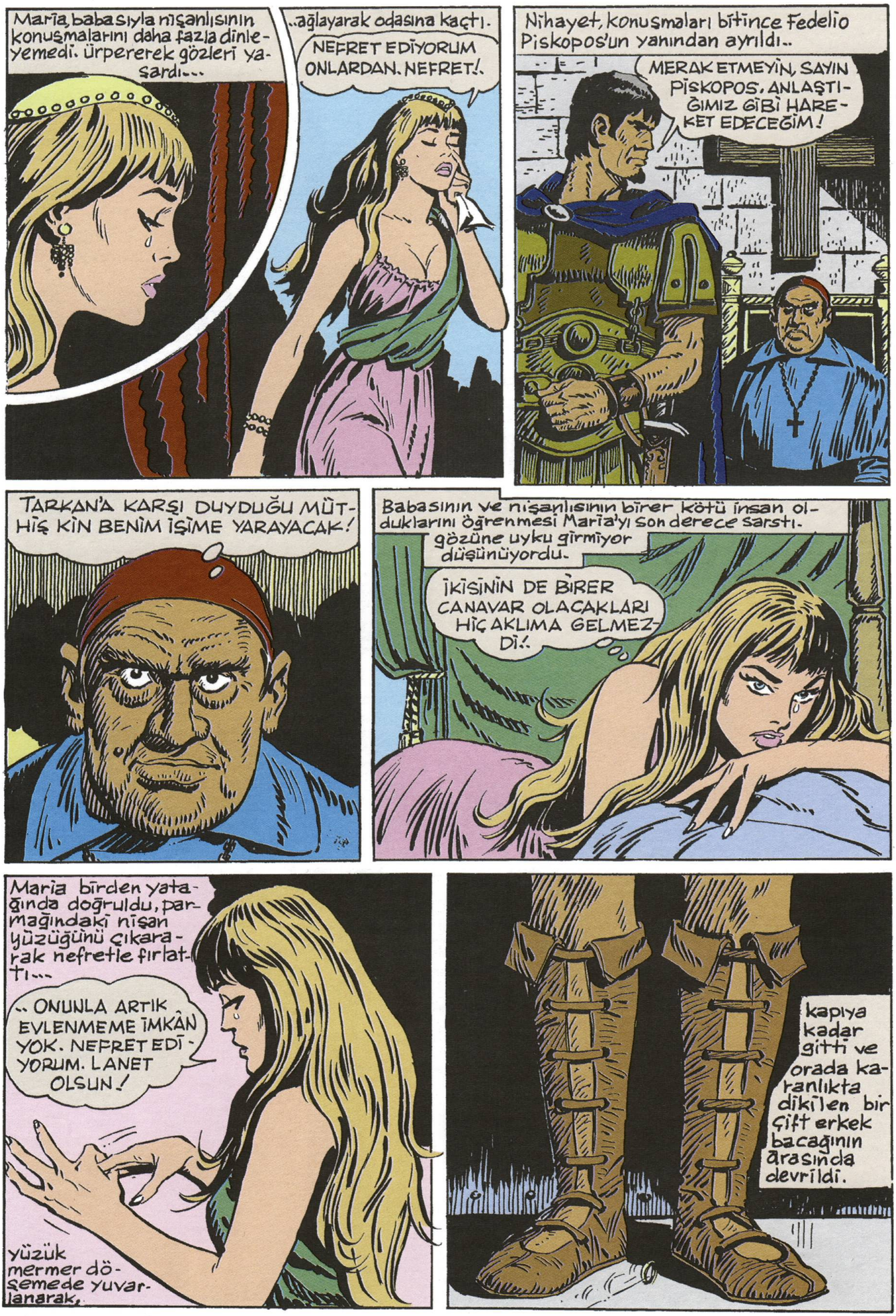
Maria, babasıyla nişanlısının konuşmalarını daha fazla dinleyemedi. ürpererek gözleri yaşardı...
..ağlayarak odasına kaçtı.
NEFRET EDİYORUM ONLARDAN. NEFRET!.
Nihayet, konuşmaları bitince Fedelio Piskopos'un yanından ayrıldı..
MERAK ETMEYİN, SAYIN PİSKOPOS. ANLAŞTIĞIMIZ GİBİ HAREKET EDECEĞİM!
TARKAN'A KARŞI DUYDUĞU MÜTHİŞ KİN BENİM İŞİME YARAYACAK!
Babasının ve nişanlısının birer kötü insan olduklarını öğrenmesi Maria'yı son derece sarstı.
gözüne uyku girmiyor düşünüyordu.
İKİSİNİN DE BİRER CANAVAR OLACAKLARI HİÇ AKLIMA GELMEZDİ!.
Maria birden yatağında doğruldu, parmağındaki nişan yüzüğünü çıkararak nefretle fırlattı...
.. ONUNLA ARTIK EVLENMEME İMKÂN YOK. NEFRET EDİYORUM. LANET OLSUN!
yüzük mermer döşemede yuvarlanarak,
kapıya kadar gitti ve orada karanlıkta dikilen bir çift erkek bacağının arasında devrildi.

Fedelio bir müddet ayakları arasında devrilen yüzüğe baktı. Sonra iğrenç bir kahkaha attı.
HAHHAHHAA.. DEMEK, YÜZÜĞÜ ÇIKARIP ATMAKLA BENDEN KURTULACAĞINI SANIYORSUN!

Maria, ansızın odanın içinde Fedelio'nun sesini duyunca titredi.
Hii!. FEDELIO!

ANLAŞILAN HERŞEYİ ÖĞRENDİN DEMEK!.. BENİMLE EVLENMEKTEN DE VAZGEÇİYORSUN ÖYLEMİ?!.

DOKUNMA BANA. ALÇAK!

BENDEN BAŞKASININ OLAMAYACAKSIN! ANLIYOR MUSUN?.. BENDEN BAŞKASININ OLAMAYACAKSIN!

Bu sırada Tarkan, yanında kurtu Marqus'a yaklaşıyordu.

Tarkan, az sonra bir hayalet gibi Margus kalesi önünde belirdi.

İŞTE MARGUS KALESİ, KURT. FEDELİO YANINDA YÜZLERCE ASKER, BU KALIN DUVARLAR İÇİNDE KENDİNİ EMNİYETTE SANIYOR!

HAYDİ KURT, ŞİMDİ ONA GELDİĞİMİZİ HABER VER!

Kurtun tüyleri dikildi, kulakları kasıldı, başını göğe kaldırarak ulumaya başladı..

UU

Birden tabiatın sessizliğini kurdun korkunç uluması yırttı. Ses ovada dalgalandı, yankılar yaparak büyüdü..

UHUUU UU UUUU..

Kurtun korkunç uluması gittikçe tahammül edilmez dehşet bir uğultu halini aldı. Kalenin burçlarını aşarak,..
UUUUUUUUUU
yüksek kulelerin camlarını titretti. Duvarlardan pencerelenden girerek kalenin içinde korkunç akisler yaptı.

UUUUUUUU

Maria artık kuvvetten kesilip kendini Fedelio'ya teslim edeceği anda, Fedelio'nun çok iyi tanıdığı bu müthiş ses, pencereden girerek odanın duvarlarında patladı. Fedelio dehşet içinde irkilerek bağırdı..
TARKAN!

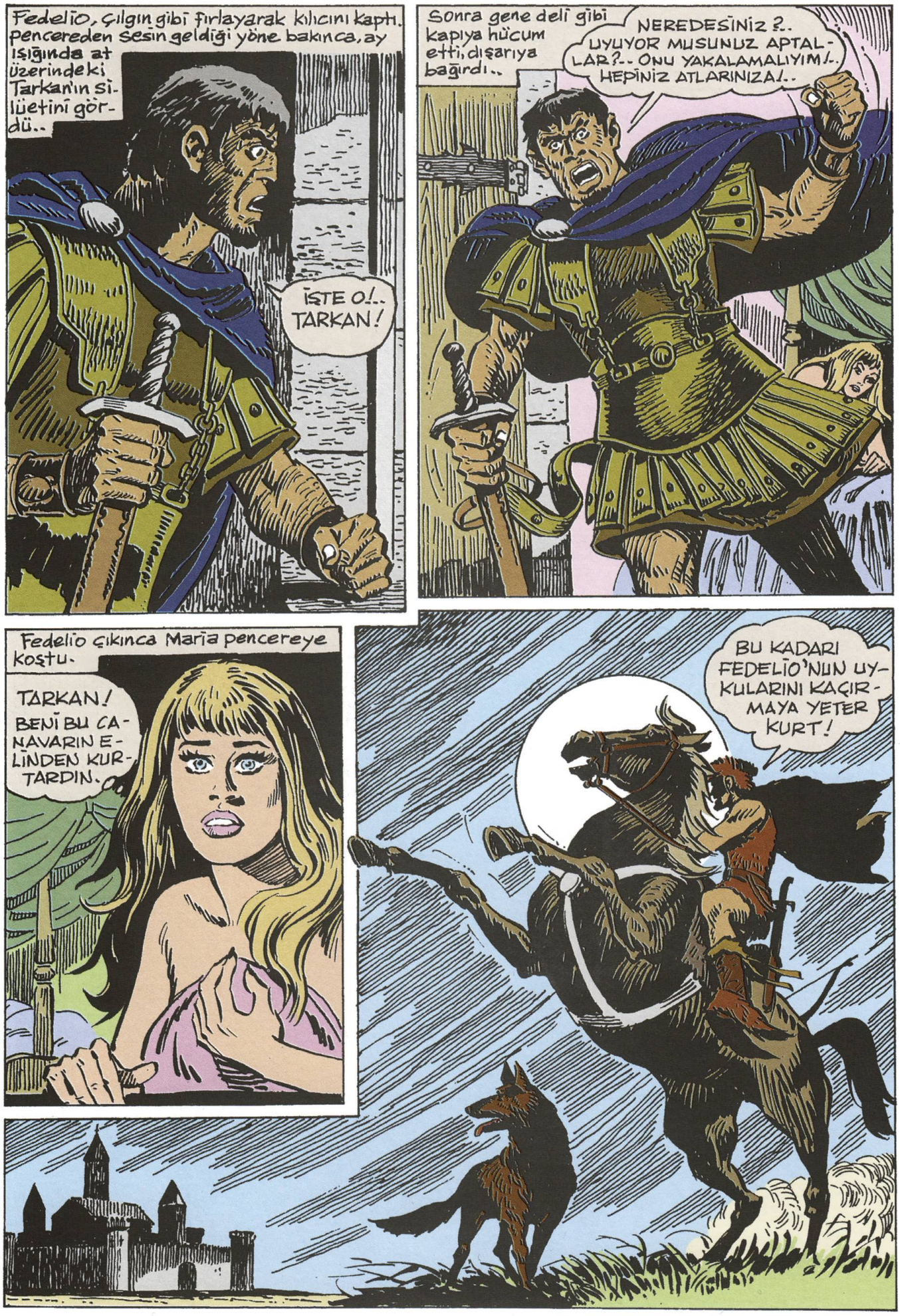
Fedelio, çılgın gibi fırlayarak kılıcını kaptı. pencereden sesin geldiği yöne bakınca, ay ışığında at üzerindeki Tarkan'ın silüetini gördü..
İŞTE O!.. TARKAN!
Sonra gene deli gibi kapıya hücum etti, dışarıya bağırdı..
NEREDESİNİZ ?.. UYUYOR MUSUNUZ APTALLAR?.. ONU YAKALAMALIYIM!.. HEPİNİZ ATLARINIZA!..
Fedelio çıkınca Maria pencereye koştu.
TARKAN! BENİ BU CANAVARIN ELİNDEN KURTARDIN.
BU KADARI FEDELİO'NUN UYKULARINI KAÇIRMAYA YETER KURT!

BİRAZ SONRA FEDELİO BÜTÜN ADAMLARIYLA PEŞİMİZE DÜŞECEKTİR KURT. BİZİMSE MARGUS ŞEHRİNE VARIP OTMAR'I BULMAMIZ LAZIM.
HAYDİ!

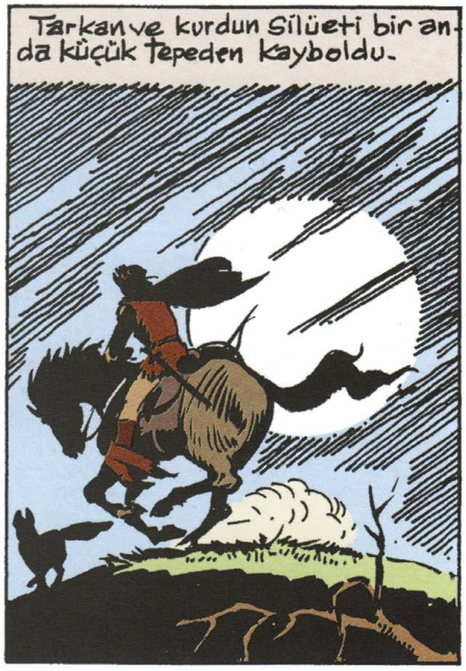
Tarkan ve kurdun silüeti bir anda küçük tepeden kayboldu.

Bu sırada Margus şehrindeki Otmar'ın hanında...
DOĞRUSU YAMAN ADAM, ŞU BİZİM KUMANDAN FEDELİO. HAH HAH HA!.. BİZE BİR HAFTALIK İZİN VERDİ. İKİ GÜNDÜR DE BURADA YAN GELİP İÇİYORUZ. KUMANDANIN ŞEREFİNE!..
AMA BİZ DE İYİ ÇALIŞTIK, KOSTA. İZNİ HAKETTİK!
SENİN DE ŞEREFİNE, KOCA KOSTA!

Salonun bir köşesinde hanın sahibi Otmar ve arkadaşı Kulke oturuyordu.
SENİ DÜŞÜNCELİ GÖRÜYORUM, OTMAR?
KIZIMIN BAŞINA BİR ŞEY GELMESİNDEN KORKUYORUM, KULKE. BU AKŞAM MARGUS'A DÖNECEKTİ.

ŞU PAZIYI GÖRÜYOR MUSUN, OTMAR? BİGE'YE ELİNİ SÜRMEK İSTEYENİ PARÇA, PAR... HA...! NE?
HEY!.. ÇENEYİ BIRAK DA BİZE DAHA FAZLA ŞARAP GETİR!

HEY UFAKLIK!.. ŞARAP GETİR DEDİM BURAYA. NE DİKİLİYORSUN ÖYLE?..
Romalının küstahça bağırması, Kulke'nin gururuna dokunmuştu. Boyuna posuna bakmadan, bu insan azmanına çekinmeden kafa tuttu..
BANA MI SÖYLÜYORSUN?.. BIÇAKTAN KURTULMA DANA!.
BU ADAMLAR KÖRKÜTÜK SARHOŞ, KULKE, VAZ GEÇ DİKLEŞMEKTEN. DALAŞMAYALIM!
HEY!.. ŞUNA BAKIN!.. BANA KAFA TUTUYOR!.. HAH HAH HAA!..
HAH HAH HAA!
VAY BACAKSIZ!
ULAN BİR ÜFÜRÜKTE SENİN CANINI ALIRIM BE!. ATALARIN GELSE SENİ KURTARAMAZ!..
HAH HAA!.
HAH HA HAA!..
Dev Kosta Kulke'nin üzerine yürüdü. Kulke hiç kımıldamadan onu göğüsledi..
ATALARIMI KARIŞTIRMA!.. BURNUMA DA DOKUNMA!.. ÇEK ELİNİ, PERİŞAN EDERİM SENİ!

Kulke elini bıçağına attı.. Fakat, Kosta'nın kocaman eli, Kulke'nin küçücük elini birden kavradı. Arkasından, Kulke bacaklarının yerden kesildiğini hissetti..
YETER ARTIK KAFA TUTTUĞUN BE!.. BAK ŞİMDİ SENİ NE YAPACAĞIM!
OTMAR YETİŞ!
KULKE! BIRAK ONU AYI!
Kosta, bir torba gibi Kulkeyi, yanan çıraların bulunduğu tavanda asılı yuvarlak avizenin üzerine fırlattı..
AY!
HOOP.. ŞÖYLE.. SEN DE YIKIL KARŞIMDAN İHTİYAR!
Kulke'yi savururken Kosta'nın deri yeleğinin altından acayip bir kolye..
..tinlayarak taş döşemenin üzerine düştü..
Kolyenin düştüğünü gören Kosta hemen yere eğildi. Kolyeyi almak için tam elini uzattığı anda..
HEY!

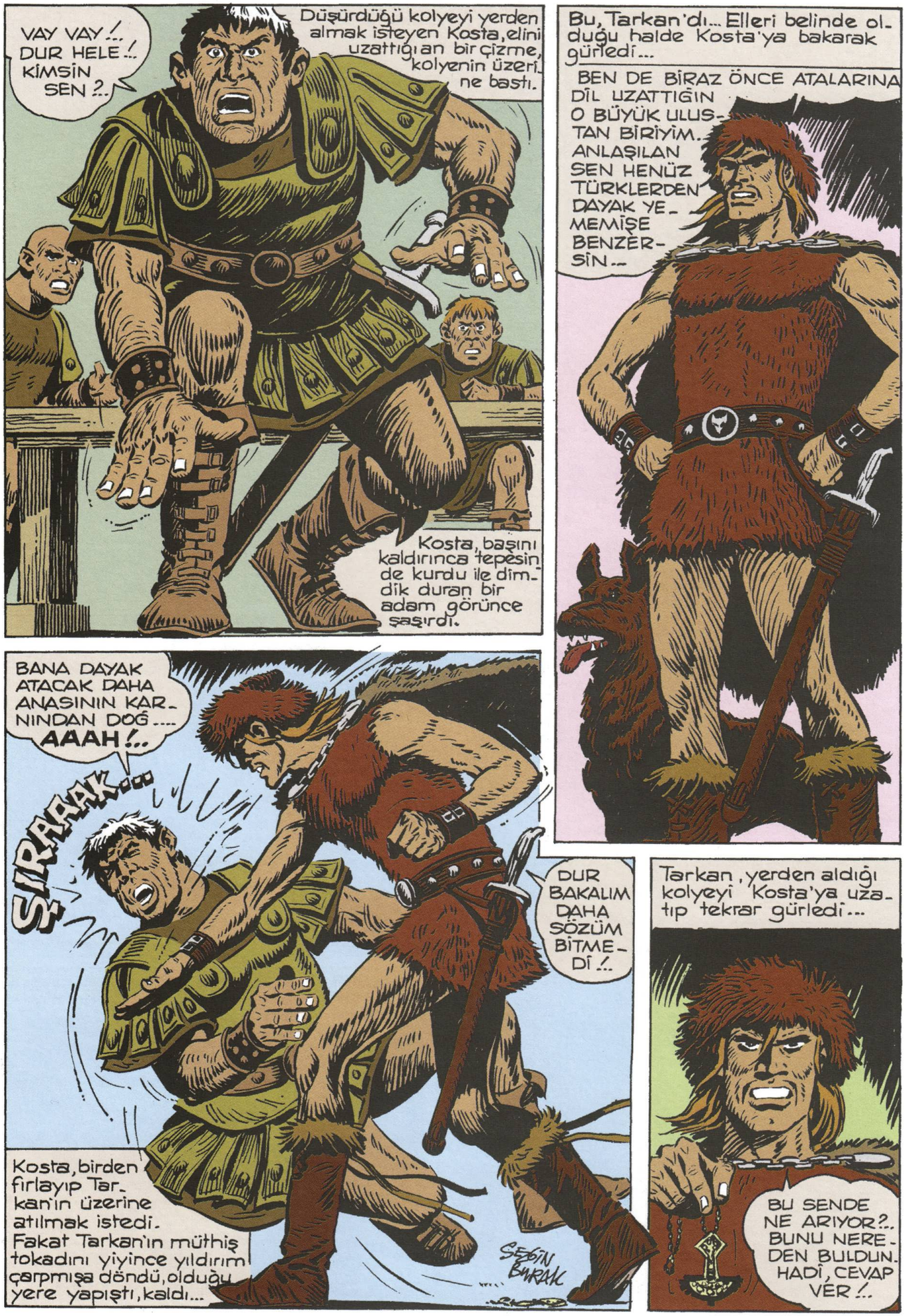
VAY VAY!.. DUR HELE!.. KİMSİN SEN?..
Düşürdüğü kolyeyi yerden almak isteyen Kosta, elini uzattığı an bir çizme, kolyenin üzeri ne bastı.
Kosta, başını kaldırınca tepesinde kurdu ile dimdik duran bir adam görünce şaşırdı.
Bu, Tarkan'dı... Elleri belinde olduğu halde Kosta'ya bakarak gürledi...
BEN DE BİRAZ ÖNCE ATALARINA DİL UZATTIĞIN O BÜYÜK ULUSTAN BİRİYİM. ANLAŞILAN SEN HENÜZ TÜRKLERDEN DAYAK YEMEMİŞE BENZERSİN...
BANA DAYAK ATACAK DAHA ANASININ KARNINDAN DOĞ.... AAAH!..
ŞIRRAAAK
DUR BAKALIM DAHA SÖZÜM BİTMEDİ!..
Kosta, birden fırlayıp Tarkan'ın üzerine atılmak istedi. Fakat Tarkan'ın müthiş tokadını yiyince yıldırım çarpmışa döndü, olduğu yere yapıştı, kaldı...
SEDİN BURAK
Tarkan, yerden aldığı kolyeyi Kosta'ya uzatıp tekrar gürledi...
BU SENDE NE ARIYOR?.. BUNU NEREDEN BULDUN. HADİ, CEVAP VER!..

Kosta, yediği tokatla müthiş afallamıştı. Fakat kendini çabuk toparladı.
SEN KOCA KOSTA'YI BİR TOKATLA MAĞLUP EDECEĞİNİ Mİ SANIYORSUN?..
BENİMLE DALAŞTIĞIN İÇİN PİŞMAN OLACAKSIN! KEMİKLERİNİ BİRBİRİNE GEÇİREYİM DE GÖR ŞİMDİ!..
Kosta, doğrulup sıçramaya vakit bulamadı. Tarkan'ın tekmesi koca karnını buldu
UHHH!
YIAH
Arkasından ense köküne müthiş bir darbe indi. Korkunç bir çığlık atarak yüzükoyun yere kapaklandı...
Deminden beri afallayıp bu dövüşü seyreden diğer Romalılar, koca Kosta'nın danalar gibi bağırıp yıkılışını görünce hemen kılıçlarına davrandılar....

DEMEK KOÇA KOSTA'NIN ALDIĞI DERS GÖZÜNÜZÜ KORKUTMADI HA... ANLAŞILAN HEPİNİZ KILICIMDAN PAYINIZI ALMAK İSTİYORSUNUZ
HAYDİ, GELİN BAKALIM ÖYLEYSE, MEZAR SOYGUNCULARI! ATIL KURT!..
Tarkan, uğraşa önündeki büyük masayı devirmekle başladı. Masa, hep birlikte hücuma geçen Romalıların hızını birden kesti...
HEY OTMAR, GÖRÜYORMUSUN ŞU UĞRAŞI. TARKAN, BİR KAÇINI DA BİZE BIRAK!.. ŞU MEŞALE İŞİME YARAYACAK.
GHH!

Tarkan ve kurdun müthiş saldırışları karşısında Romalılar, davranacak zaman bulamadılar...
AGHH!
Tarkan, yanına sokulan dazlak kafalı bir Romalıya elini bıçak gibi kullanarak korkunç bir darbe indirdi...
SEZGİN BURAK
El kesmesini gırtlağına yiyen Romalı, acı bir çığlık atarak geriye doğru savruldu. Kulke'nin bulunduğu avizenin altına kadar gitti...
ŞU DAZLAK KAFANI BİRAZ TÜTSÜLEYİM DE GÖR!.. AL BUNU OTMAR, SIRA SENDE!..
YAAAH

ŞİMDİ İSTEDİĞİN KADAR ŞARAP İÇEBİLİRSİN!..

Otmar, Romalıyı üzerinden aşırıp şarap fıçısına daldırdı...
BUNUN İŞİ TAMAM, KULKE! BAŞKASINI YOLLA.

OHH!
Tarkan, durmadan öldürücü darbelerini indiriyordu...

...Şimdi ayakta bir tek Romalı kalmıştı. O da Tarkan'ın kılıcının karlal başlı kabzasını yiyince Otmar'ın kollarına kadar gitti.
TUTTURAMADIM BU SEFER. HEY, OTMAR!.. YETİŞ, DÜŞÜYORUM!..

DÜŞÜYORUM YETİŞ OTMAR! YETİŞ OTMAR DÜŞÜYORUM...
OOOF
GÜÜÜM
Kulke, yerde hâlâ hareketsiz yatan Kosta'nın yanına düştü...
SANA, BENİMLE DALAŞMA DEMİŞTİM KOCA AYI!..
O anda Kulke'nin hassas kulakları dışarıda hafiften gelen nal sesleri duydu...
TARKAN! DIŞARIDA NAL SESLERİ VAR!..
Kulke'nin uyarması ile Tarkan kapıya doğru atıldı...
YETER ARTIK KURT! HAKLISIN GALİBA, KULKE... YENİ GELENLER VAR!
Tarkan, kapıyı açıp dışarıyı dinledi. Birden Fedelio'nun iğrenç sesi duyuldu.
TARKAN! HAYDİ ÇIK DIŞARIYA! SENİNLE KOZUMUZU ERKEKÇE PAYLAŞALIM!..
ASKERLERİM GÖZÜNÜ KORKUTMASIN. ONLAR BU İŞE KARIŞMAYACAKLAR. SADECE İKİMİZ DÖVÜŞECEĞİZ!..
HAYDİ SENİ BEKLİYORUM. ÇIK DIŞARI!

NE OLDU, YOKSA KURDUNUN DA SENİN DE SOLUĞUNUZ MU KESİLDİ ?..
KORKUYORSUN DEĞİL Mİ SAHTE KAHRAMAN !.. HAH HAH HA!
ESKİ SEFİL ESİR TÜCCARINI ŞİMDİ KARŞIMDA ADİ BİR MEZAR SOYGUNCUSU, AŞAĞILIK BİR KUMANDAN OLARAK GÖRÜYORUM. SENİN GİBİ BİRİNİN BENİMLE MERTÇE BİR UĞRAŞA GİRECEĞİNİ PEK AKLIM KESMEDİ, AMA İŞTE GENE DE KARŞINDAYIM FEDELİO!
Tarkan'ın sözleri daha bitmeden askerlerin gerilmiş yayları birden üzerine boşandı.
KALLEŞLİĞİNİ GENE ORTAYA KOYDUN ADİ KÖPEK !
HEY OTMAR ! BU KALLEŞ HERİFLER AZ KALDI TARKAN'I OKLAYACAKLARDI. ONLARA, YAY NASIL ÇEKİLİRMİŞ, GÖSTERECEĞİM !
SEZGİN BURAK
Tarkan içeriye girip kapıya dayandı. Bu sırada Kulke ve Otmar da silahlarına sarılmışlardı...
FEDELİO NEREDEYSE KALEDE ASKER BIRAKMAYACAKMIŞ. BİZİ FENA HALDE SARMIŞLAR. VAKİT KAYBETMEDEN KAPILARA DESTEK KOYALIM.

Fedelio, askerleri ile hanı sardığı zaman şafak sökmeye başlamıştı. Margus şehri sakinleri o sabah büyük bir arbede ile uyanacaklardı. Fedelio, nihayet Tarkan'ı sıkıştırıp ondan intikam alacağı için büyük bir zevk içindeydi...

ARTIK SONUN GELDİ TARKAN!.. KESİK BAŞINI MARGUS KALESİNİN SURLARINA ASACAĞIM!..

Öbür taraftan bizim kahramanlar büyük bir gayret ve enerji ile kapıları, pencereleri büyük şarap fıçılarıyla, masalarla çarçabuk takviye ettiler...

HEY, OTMAR! BUNLAR HAKİKİ ŞARAP MI YOKSA... ÇOK AĞIR YAHU!..

GEVEZELİĞİ BIRAK KULKE!.. NEREDEYSE HÜCUMA GEÇECEKLER!

Fedelio, korkunç bir zafer narası atarak emrini verdi...

HÜCUUM

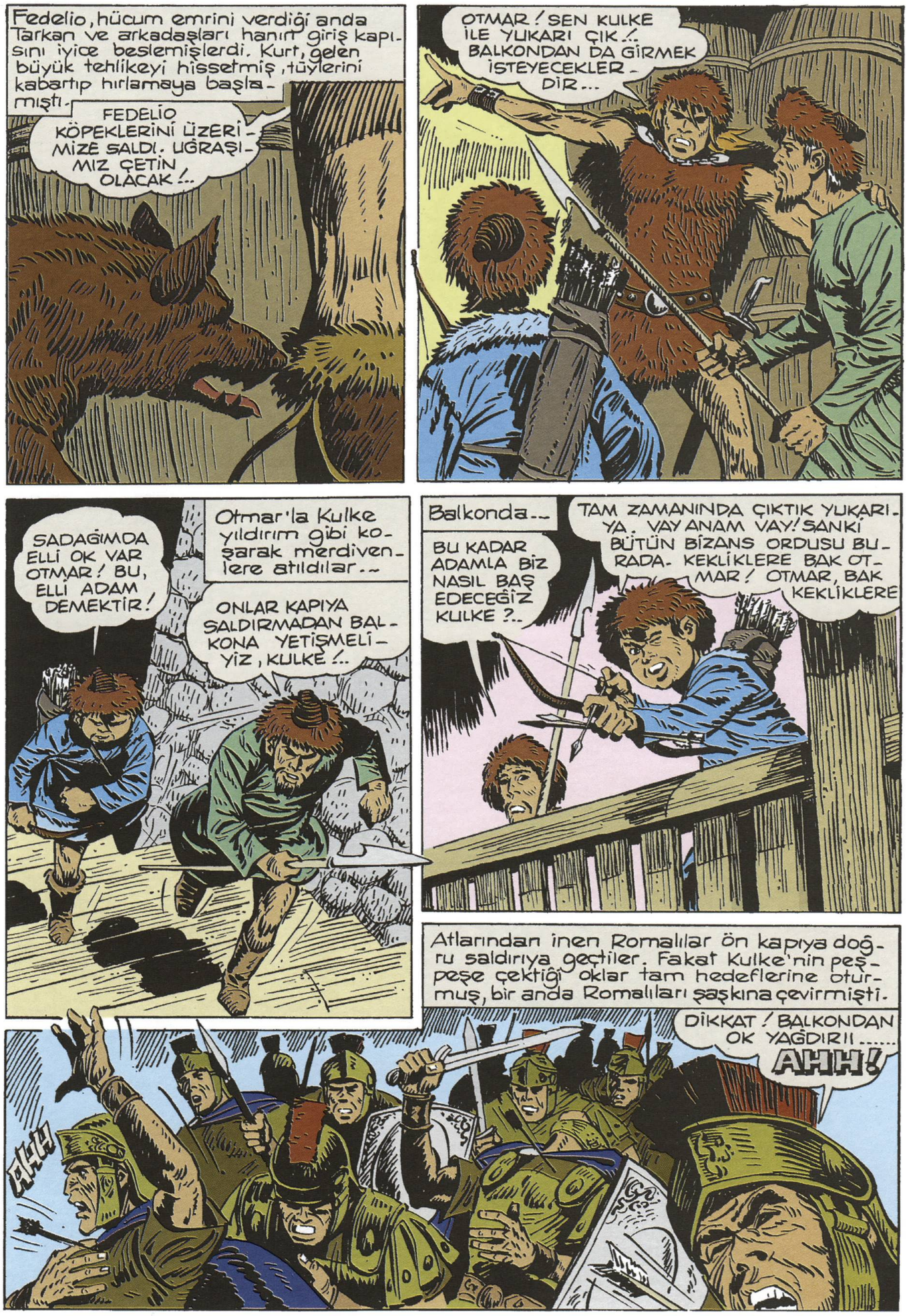
Fedelio, hücum emrini verdiği anda Tarkan ve arkadaşları hanın giriş kapısını iyice beslemişlerdi. Kurt, gelen büyük tehlikeyi hissetmiş, tüylerini kabartıp hırlamaya başlamıştı.
FEDELİO KÖPEKLERİNİ ÜZERİMİZE SALDI. UĞRAŞIMIZ ÇETİN OLACAK!..
OTMAR! SEN KULKE İLE YUKARI ÇIK!.. BALKONDAN DA GİRMEK İSTEYECEKLERDİR...
SADAĞIMDA ELLİ OK VAR OTMAR! BU, ELLİ ADAM DEMEKTİR!
Otmar'la Kulke yıldırım gibi koşarak merdivenlere atıldılar...
ONLAR KAPIYA SALDIRMADAN BALKONA YETİŞMELİYİZ, KULKE!..
Balkonda...
BU KADAR ADAMLA BİZ NASIL BAŞ EDECEĞİZ KULKE?..
TAM ZAMANINDA ÇIKTIK YUKARIYA. VAY ANAM VAY! SANKİ BÜTÜN BİZANS ORDUSU BURADA. KEKLİKLERE BAK OTMAR! OTMAR, BAK KEKLİKLERE
Atlarından inen Romalılar ön kapıya doğru saldırıya geçtiler. Fakat Kulke'nin peşpeşe çektiği oklar tam hedeflerine oturmuş, bir anda Romalıları şaşkına çevirmişti.
DİKKAT! BALKONDAN OK YAĞDIR!!.....
AHH!
AHH

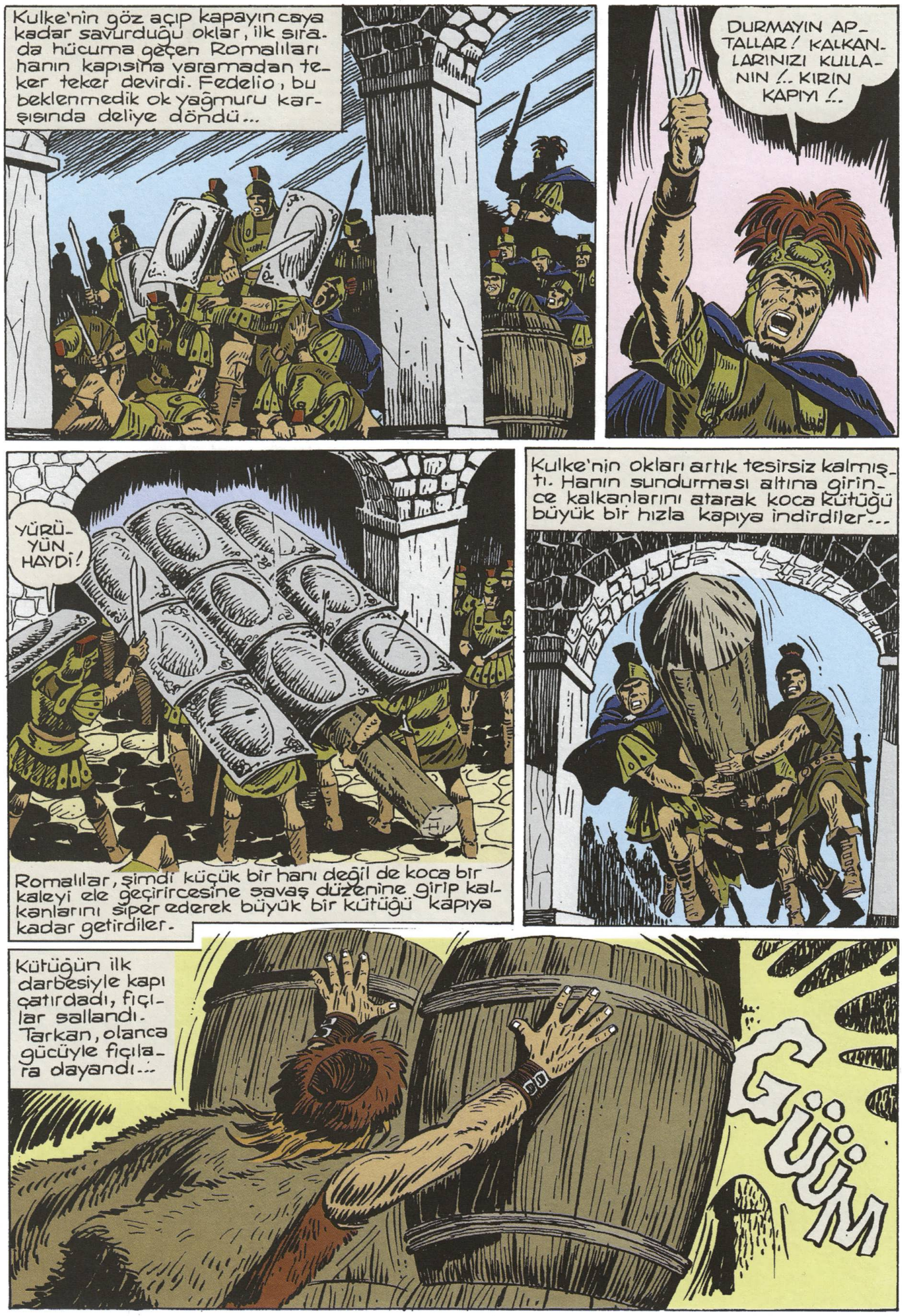
Kulke'nin göz açıp kapayıncaya kadar savurduğu oklar, ilk sırada hücuma geçen Romalıları hanın kapısına varamadan teker teker devirdi. Fedelio, bu beklenmedik ok yağmuru karşısında deliye döndü...
DURMAYIN APTALLAR! KALKANLARINIZI KULLANIN!.. KIRIN KAPIYI!..
YÜRÜYÜN HAYDİ!
Romalılar, şimdi küçük bir hanı değil de koca bir kaleyi ele geçirircesine savaş düzenine girip kalkanlarını siper ederek büyük bir kütüğü kapıya kadar getirdiler.
Kulke'nin okları artık tesirsiz kalmıştı. Hanın sundurması altına girince kalkanlarını atarak koca kütüğü büyük bir hızla kapıya indirdiler...
Kütüğün ilk darbesiyle kapı çatırdadı, fıçılar sallandı. Tarkan, olanca gücüyle fıçılara dayandı...
GÜÜM

Şimdi, Otmar ve Kulke'nin bulunduğu balkona Romalıların ok yağmuru başlamıştı.
BİRAZDAN BURAYA DA ÇIKACAKLAR, KULKE...
YERE EĞİL OTMAR! ROMALILAR, BUDALACA ÇEKTİKLERİ YAYLARLA BENİ SUSTURMAK İSTİYORLAR!
HEY OTMAR! BALKONA ÇIKMAYA HAZIRLANIYORLAR. BU OK YAĞMURU ALTINDA YAY ÇEKMEK İMKÂNSIZ.
Bu sırada Tarkan, Romalıların gittikçe şiddetlenen darbelerine karşı direniyor, kapının önündeki fıçılar, her vuruşta biraz daha yerlerinden oynuyordu...
Kulke ve Otmar'ın vaziyetleri de artık pek parlak değildi. Romalılar ok desteği altında balkonda göründüler...
VAY! BÜTÜN BU OKLAR SADECE ŞU İKİ ASYALI'DAN GELİYORMUŞ!
KULKE!.. ARKANA BAK!..

Balkona çıkan Romalı, mızrağını savurdu.
Kulke bir kedi çevikliğiyle kendini yere atarken okunu Romalıya yapıştırdı.
Göz açıp kapayana kadar Kulke, elindeki ikinci okunu da öbür Romalıya fırlattı.
AL! BU DA SENİN HAKKIN!..
Kulke'nin okları, kurnazca balkona çıkan Romalıları aşağıya devirdi. İkisi de merdivenlere tırmanmak isteyen diğerlerinin üstüne düştüler...
AHHHHH
AHH
Bir taraftan kapıyı koca bir kütükle zorlayan Romalılar, şimdi hanın balkonunu ele geçirmek için üç taraftan merdiven dayayarak tırmandılar...
ELİNİZİ ÇABUK TUTUN!
SUSTURUN ONLARI. DURMAYIN!

Romalılar bir anda Otmar ve Kulke'nin bulunduğu balkonu üç tarafından sardılar. Artık yakın dövüşe girmekten başka çare kalmamıştı. Kulke'nin okları Romalıları teker teker devirirken Otmar, elindeki mızrağı maharetle savuruyor, bu keskin ağızlı mızrağı yiyen Romalılar, haykırarak devriliyorlardı.

FENA SARILDIK OTMAR! BİÇ BİÇEBİLDİĞİN KADAR!..

GÜÜÜM

Fakat kapı, üstüste inen darbelere daha fazla dayanamadı. Demir menteşeleri yerlerinden sökülüp atti....

GÜÜÜM

Aşağıda Tarkan da kapıya inen darbelere karşı son gücünü sarfederek dayanıyordu...

...Tarkan, fıçıların devrilmesine mani olmaya çalıştı. Fakat artık buna imkan yoktu...

GARC
Nihayet son bir darbeyle kalın tahtalardan yapılı kapı, çatırdıyarak parçalandı. Koca kütük fıçıları yararak Tarkan'ın yanından içeriye daldı...
HHHRRR..
Kurdun kulakları dikildi. Hırlayarak dikkat kesildi. Romalıların tüylü kasklarının kapıda görünmesini bekledi...
Tarkan, hemen devrilen fıçılardan birine yapıştı...
DUR KURT! ACELE ETME! ÖNCE ŞU FIÇI İLE ONLARIN HIZINI KESELİM...
SEVGİN BURAK
Kapının kırılmasıyla Romalılar, ellerinde mızrakları, kılıçları ve kalkanlarıyla hücuma geçtiler.
KAPI KIRILDI. HEP BİRDEN İÇERİYE DALALIM, HAYDİ!..

Birden devrilen kapının ağzından Romalılar, zafer naraları atarak içeriye daldılar. Savurdukları mızraklar Tarkan'ı sıyırıp geçerken o, koca fıçıyı kaldırıp.....

---olanca hızıyla savurdu. Fıçı en öndekileri devirerek gerilere doğru diğerlerini de ezip yuvarlandı. Romalıları, bu beklemedikleri darbe, duraklatmış, şaşırtmıştı.

Dışarda merdivenlerden balkona çıkmaya çalışanlar Kulke'nin okları ile Otmar'ın mızrağını yiyip aşağıya yuvarlanıyorlardı.

Tarkan, Kurt, Otmar ve Kulke, kendilerine saldıran Romalı düşmanlarına karşı korkusuzca bir ölüm kalım savaşına girdiler. Bir avuç Türk ve yüzlerce Romalı....

ELİMDE KILICIM OLDUKÇA O SÜSLÜ KUMANDANINIZ BENİ KOLAY ELE GEÇİRE-MEYECEK...
Tarkan ve Kurt, şimşek gibi, kapıdan giren Romalıların üzerine atıldılar. Korkunç bir boğuşma başladı...

Tarkan, bütün gücünü kullanıyor, kartalbaşlı kılıcıyla yaklaşanlara fırsat vermiyordu. Kılıcı her savuruşunda birkaçını saf dışı ediyordu
Kurtun keskin ve kuvvetli dişleri de yapıştığı her gırtlağı parçalayıp söküp atıyor, sonra bir diğerine yapışıyordu...

Diğer taraftan Otmar ve Kulke, balkonda kahramanca, korkusuzca Romalılarla savaşıyorlardı. Kulke, son bir defa sadağına elini atınca....
....Bütün oklarının bitmiş olduğunu gördü...
EYVAH! OTMAR, OKLAR BİTTİ!.. OKLAR BİTTİ, OTMAR!
DURMA KULKE! ELİNE BİR SİLAH GEÇİR! BUNLARI DURDURMALIYIZ!..
Kulke'nin okları bitince Romalılar, daha büyük bir cesaretle atıldılar. Son çare olarak Kulke, küçük hançerine yapıştı...
HEMEN İŞLERİNİ BİTİRELİM ŞUNLARIN ATILIN!..
SEZGİN BURSUK
Kulke, elindeki yayı ile Romalı'nın kılıcını karşılarken küçük hançerini salladı...
AHH
DUR HELE!.. O KADAR KOLAY DEĞİL BU İŞ!..
ÇABUK İÇERİYE, KULKE! ARTIK BUNLARI DURDURAMAYIZ. İÇERİ GİRİP KAPIYI HEMEN KAPATALIM!..

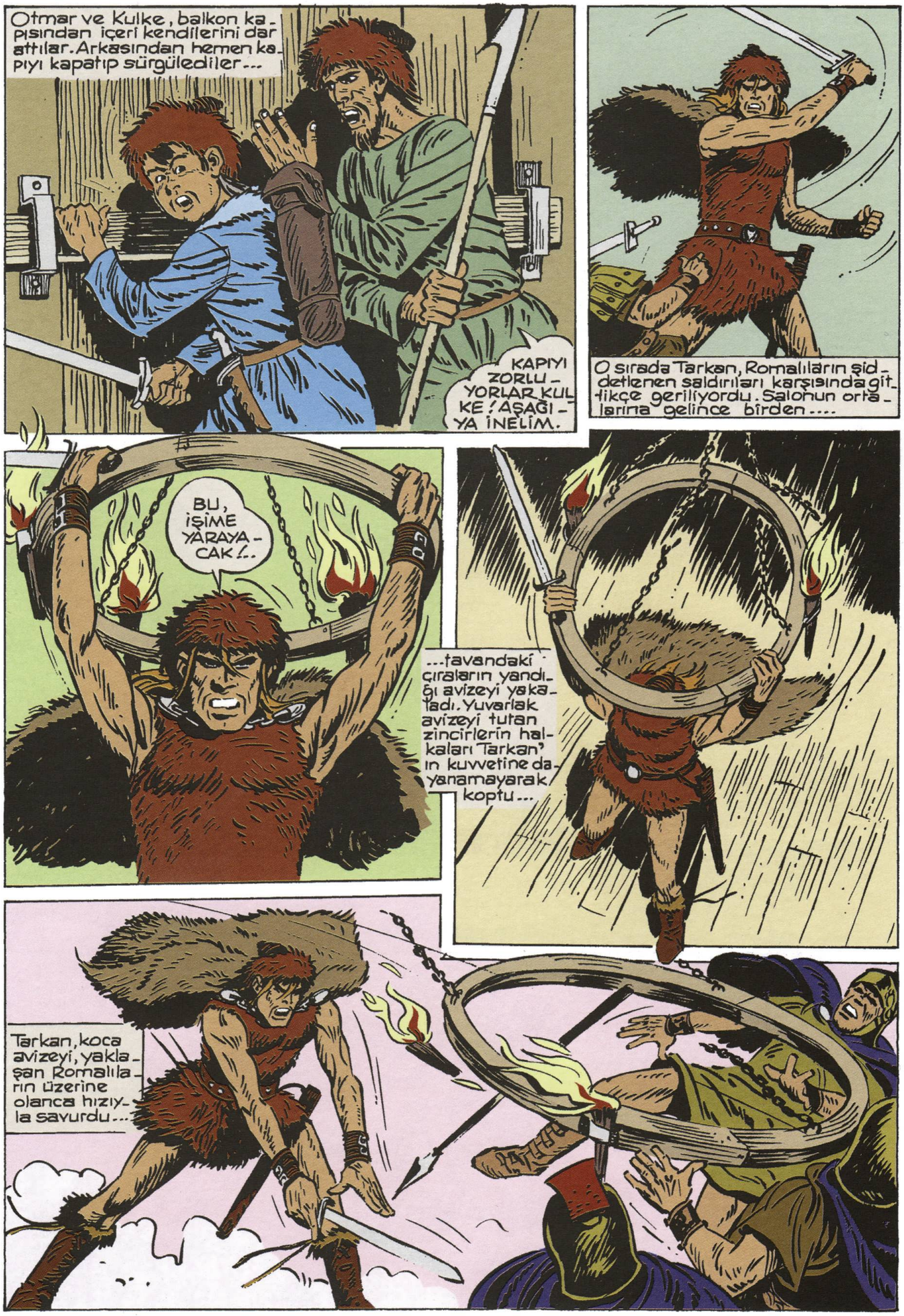
Otmar ve Kulke, balkon kapısından içeri kendilerini dar attılar. Arkasından hemen kapıyı kapatıp sürgülediler...
KAPIYI ZORLUYORLAR KULKE! AŞAĞIYA İNELİM.
O sırada Tarkan, Romalıların şiddetlenen saldırıları karşısında gittikçe geriliyordu. Salonun ortalarına gelince birden....
BU, İŞİME YARAYACAK!..
...tavandaki çıraların yandığı avizeyi yakaladı. Yuvarlak avizeyi tutan zincirlerin halkaları Tarkan'ın kuvvetine dayanamayarak koptu...
Tarkan, koca avizeyi, yaklaşan Romalıların üzerine olanca hızıyla savurdu...

Otmar ve Kulke, koşarak aşağıya indiler...
AŞAĞIYA İNİYORLAR!..
TARKAN! BALKON KAPISINI DA KIRDILAR!..
ÇABUK, SIRTSIRTA VERİP UĞRAŞA GİRELİM...
SİZ MERDİVENLERDEN GELENLERİ KARŞILAYIN. BU VAZİYETTE BİZİ KOLAY HAKLIYAMAZLAR. SONUNA KADAR ÇARPIŞACAĞIZ!..
BİZ ÖLÜME HAZIRIZ TARKAN!..
YAŞASIN ULU BAŞBUĞUMUZ ATTİLÂ! YAŞASIN TÜRK ULUSU!..
HÜCUM! HEPSİNİ KILIÇTAN GEÇİRECEĞİZ!..
Artık kurtulmalarına imkan kalmamıştı. Sırt sırta verip korkusuzca, şerefli bir ölüme hazırlandılar...

Sırt sırta veren Tarkan ve arkadaşları bir ölüm kalım savaşına girdiler. Çokluk olan Romalıları durdurmalarına imkan yoktu. Kısa bir zamanda çözüldüler. Şimdi alt alta üst üste bir boğuşma başlamıştı...

Handaki korkunç boğuşma devam ettiği sırada başlarında Bige olduğu halde obadaki Hun süvarileri doludizgin Margus şehrine girdiler. Henüz sabahın erken saatleri olduğu için hiçbir engelle karşılaşmadan pazar yerinden geçip atlarını Otmar'ın hanına sürdüler...

İŞTE ORADALAR! HANI KUŞATMIŞLAR! İLERİ!..

Fedelio birden Hun süvarilerini görünce şaşkına döndü...

HUNLAR GELİYOR!..

Süvariler, delicesine sürdükleri atlarıyla hanı kuşatan Romalıların arasına daldılar.

Bu ani baskın karşısında şaşıran Romalı askerler, kuşatmayı bırakıp gelen Hun süvarilerine döndüler. Fedelio, panik halindeki askerlerine emirler yağdırıyordu...

HÜCUM! HİÇBİRİNE AMAN VERMEYELİM.

HEPİNİZ BU TARAFA! SAVAŞ DÜZENİNE GİRİN!..

Fakat Fedelio'nun askerleri toplanıp düzene girmeye zaman bulamadılar...

Kendilerini birden kıvrık Hun kılıçlarının, çelik mızraklarının karşısında bulmuşlardı.

Hanın içersinde ise Tarkan ve arkadaşlarının artık kuvvetleri kesilmiş, ölüme karşı direniyorlardı.
Son gayretlerini sarfediyorlardı...
Bir kaç Hun savaşçısı Romalıların arasından sıyrılıp çala kılıç handan içeri girdiler. Peşpeşe indirdikleri geniş ağızlı kılıçları ile kısa zamanda Tarkan ve arkadaşlarının etrafındaki çemberi dağıttılar...
Fedelio, savaşı kaybedeceğini anlamıştı. Yanındaki iki adamına emir verdi...
BURADAN KAÇIP KALEYE GİTMELİYİZ. ÖNCE ŞU OTMAR'IN KIZINI YAKALAYIP GETİRİN! ONU DA BERABER GÖTÜRECEĞİZ!
KIZIN İŞİ TAMAM! HEMEN ATINA AL BUNU!

FEDELİO, ZORU GÖRÜNCE KAÇACAKTIR. ONU YAKALAMALIYIM...
AL, BU DA SENİN!
Tarkan, yıldırım gibi kapıdan fırladı...
Fakat dışarda Fedelio'nun iki adamıyla, beraberlerinde Otmar'ın kızı Bige olduğu halde atlarını mahmuzladıklarını gördü...
GEÇ KALDIK KURT! FEDELİO KAÇIYOR. BİGE'Yİ DE YAKALAMIŞ...
Tarkan, Fedelio nun arkasından gürledi...
BENDEN KAÇAMAYACAKSIN FEDELİO!..
Avludaki çarpışma bütün şiddetiyle devam ediyordu. Tarkan, koşarak sundurmanın altındaki atına sıçradı. Dizginlerine yapıştı ve Fedelio'nun kaçtığı yöne doğru atını mahmuzladı...
BİGE'Yİ KAÇIRMASINDA KÖTÜ BİR MAKSAT OLSA GEREK. PEŞİNİ BIRAKMAMALIYIM ONUN!..

Kulke ve Otmar, Romalılardan sıyrılıp dışarı fırladıklarında Tarkan'ın, atıyla dört nala uzaklaştığını gördüler...

ANLAŞILAN, TARKAN FEDELIO'NUN PEŞİNDEN GİDİYOR, KULKE...

TARKAN, ONU ÇOK GEÇMEDEN YAKALARŞİMDİ BİZ, BİGE'Yİ BULALIM, OTMAR.

DİKKAT, OTMAR!...

Kulke, çevik bir hareketle Otmar'a saplanmak üzere olan bir mızrağı havada kılıcıyla çeldi. Sonra tekrar Romalılarla uğraşa girdiler...

Bu sırada atını yıldırım gibi süren Tarkan, kapalı panayır yerlerinden geçerek Fedelio'nun arkasından şehirden çıktı...

HAYDİ KURT! ŞİMDİ ONLARA YETİŞİP, YAKALARIZ!..

Tarkan, şehir dışındaki düz araziye çıkınca önünde kaçan Fedelio ve adamlarını gördü...

GELİYORUM FEDELIO!

Fedelio, Tarkan'ın sesini duyunca irkildi. Atını çılgınca mahmuzlarken bağırdı...

TARKAN PEŞİMİZDE! ÇABUK, BİZE YAKLAŞMADAN OKLAYIN ONU!..

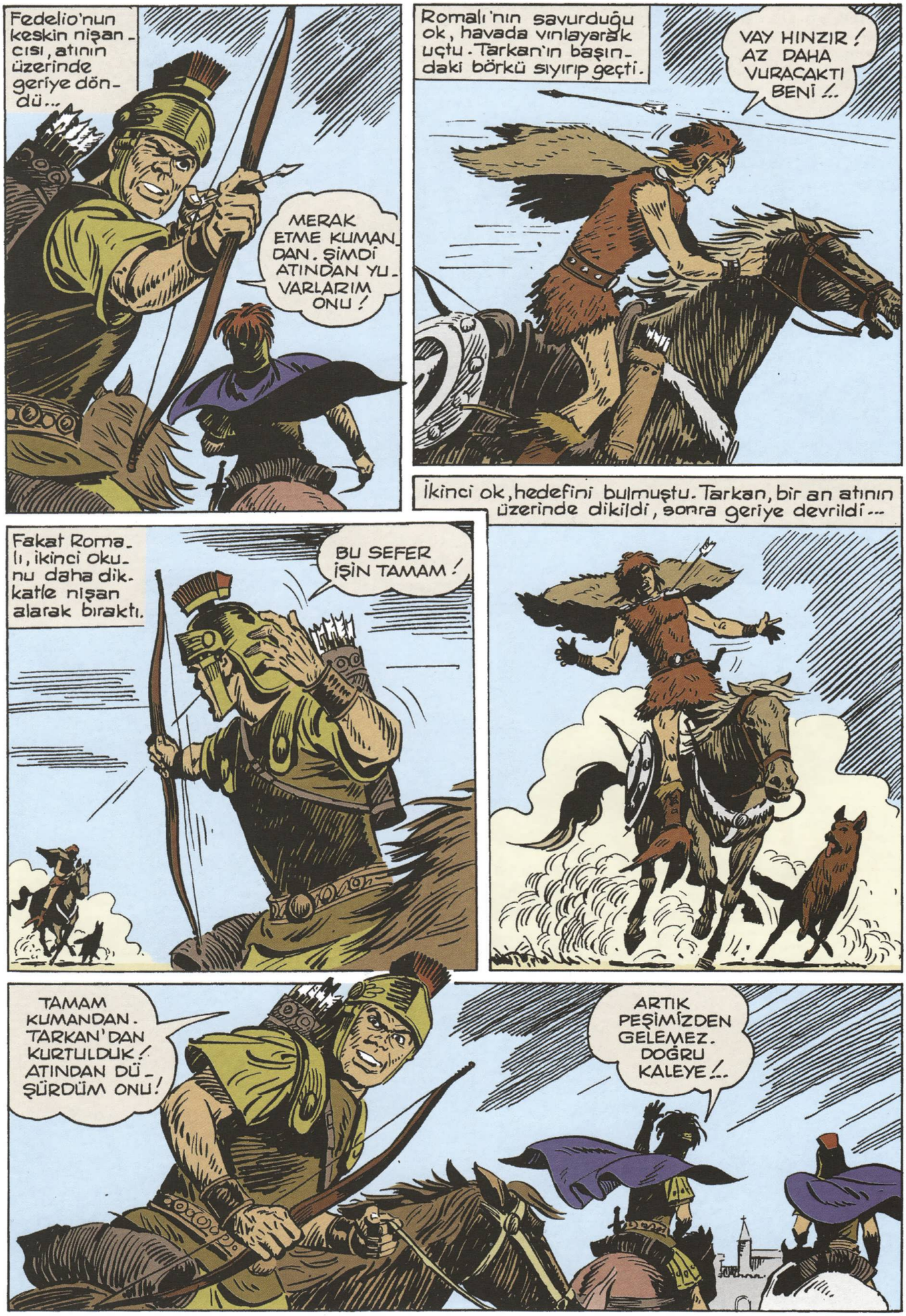
Fedelio'nun keskin nişancısı, atının üzerinde geriye döndü...
MERAK ETME KUMANDAN. ŞİMDİ ATINDAN YUVARLARIM ONU!
Romalı'nın savurduğu ok, havada vınlayarak uçtu. Tarkan'ın başındaki börkü sıyırıp geçti.
VAY HINZIR! AZ DAHA VURACAKTI BENİ!..
İkinci ok, hedefini bulmuştu. Tarkan, bir an atının üzerinde dikildi, sonra geriye devrildi...
Fakat Romalı, ikinci okunu daha dikkatle nişan alarak bıraktı.
BU SEFER İŞİN TAMAM!
TAMAM KUMANDAN. TARKAN'DAN KURTULDUK! ATINDAN DÜŞÜRDÜM ONU!
ARTIK PEŞİMİZDEN GELEMEZ. DOĞRU KALEYE!..

Artık Fedelio ve adamları kaleye iyice yaklaşmışlardı...
TARKAN'IN ATI, KURTLA BERABER PEŞİMİZDEN GELİYOR !..
BIRAK, BİZİMLE KALEYE GİRSİNLER. ONLARI GANİMET OLARAK SAKLAYACAĞIM !..
ARKADAN GELEN ATLA, KURDU YAKALAYIN !..
YÜZLERCE ADAMIM TELEF OLDU. FAKAT TARKAN DENEN BELADAN KURTULDUM. ÜSTELİK OTMAR'IN KIZINI DA ELE GEÇİRDİM...
Fakat Fedelio yanılıyordu...
PELERİNİMİN DEMİR TOKASI, HAYATIMI KURTARDI. FEDELİO, BENİ KARŞISINDA GÖRÜNCE ŞAŞIRACAK.

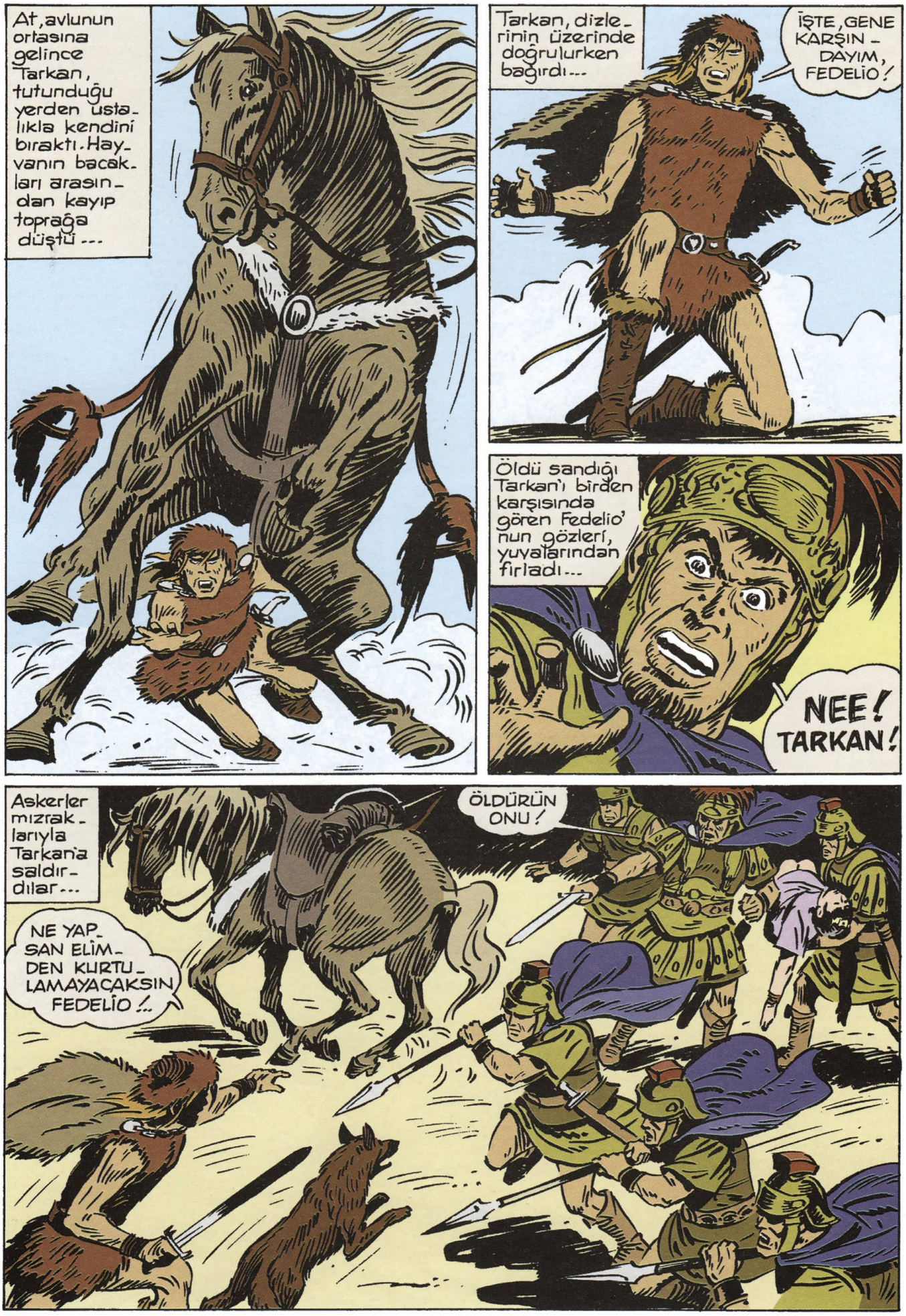
At, avlunun ortasına gelince Tarkan, tutunduğu yerden ustalıkla kendini bıraktı. Hayvanın bacakları arasından kayıp toprağa düştü ---
Tarkan, dizlerinin üzerinde doğrulurken bağırdı ---
İŞTE, GENE KARŞIN - DAYIM, FEDELİO!
Öldü sandığı Tarkan'ı birden karşısında gören Fedelio'nun gözleri, yuvalarından fırladı ---
NEE! TARKAN!
Askerler mızraklarıyla Tarkan'a saldırdılar ---
ÖLDÜRÜN ONU!
NE YAPSAN ELİMDEN KURTULAMAYACAKSIN FEDELİO!

Tarkan, üzerine saldıran muhafızların mızraklarından kendini ancak karşı hücuma geçerek sıyırabildi. Muhafızların arasına korkusuzca daldı. Bir kafa darbesiyle öndekini yere devirirken, diğerine kılıcını savurdu...
Fedelio'nun okçusu biraz önce vurup atından devirdiği adamı karşısında görünce donup kalmıştı.
YEDİ CANLI BU ADAM!
NE DURUYORSUN!.. OKLA ONU, HAYDİ!..
Okçu, sadağından bir ok çıkarıp dikkatle yayına yerleştirdi...
ONA BELLİ ETMEDEN YAYI ÇEKMELİYİM ARADAN TAM KALBİNE!..
Bu sırada zorlu bir uğraşa giren Tarkan...
...okçuyu görmüştü. Eline geçirdiği bir mızrağı birden kaldırıp savurdu...
Mızrak, okçunun heyecandan açık duran ağzından girip miğferini parçalayarak ensesinden çıktı...
Fakat adam elinde gerili olan yayı bırakmıştı. Ok Tarkan'a saplandı.
YIAHH

Ok, Tarkan'ın omuzuna saplandı. Tarkan, oku kılıcıyla kesip attı.

MIZRAĞI VAKTİNDE SAVURMASAYDIM OK, KALBİME SAPLANACAKTI.

Bu sırada Kurt, Bige'yi taşıyan adamla boğuşurken yere düşen Bige, kendine geldi...

AAHHH!

TARKAN!

Bige, aradan sıyrılıp Tarkan'ın yanına koştu...

BİGE, ATLA ŞU ATA VE ÇABUK BURADAN KAÇ!..

HAYIR! SENİ BIRAKIP BİR YERE KAÇAMAM! YARALISIN TARKAN!

HAYDİ, DURMA! SANA NE DİYORSAM ONU YAP! ATLA ATA!..

Bu sırada Fedelio, adamlarına bağırarak emirler veriyordu...

YARALANDI!.. KAPILARI KAPATIN! KAÇMASINLAR!

Bige, Tarkan'ın emrine itaat etti. O sırada yanına kadar gelen ata sıçrayarak bindi. Bir Romalı asker Bige'nin kaçmasına mani olmak için atın dizginlerine yapıştı. Tarkan, durmadan kılıcını sallıyor, yaklaşan Romalıları teker teker deviriyordu. Kolundaki okun acısını unutmuş sadece Bige'nin kaleden sağ salim kaçmasını istiyordu.

ŞİMDİ, DOĞRU KALEDEN DIŞARIYA! NERDEYSE KAPIYI KAPATACAKLAR!..

Tarkan, kılıcının kabzası ile atın arkasına vururken bağırdı...

HAYDİ KAPIYA! DEEEH!

Kapıda...

KAPIYI KAPAMAKTA GECİKTİK. DİKKAT! KIZ, ATI ÜZERİMİZE SÜRÜYOR!

Kapıyı kapatmaya çalışan askerlerin hepsi bir tarafa savruldu. Bige hızla geldi, atı mahmuzlayarak havalandırdı...

KAÇMASINA MEYDAN VERMEYİN! SAVURUN MIZRAKLARINIZI!

Tarkan'ın atı, kapıdaki muhafızların üzerinden aşarak Bige'yi kaleden çıkardı. Bige, kurtulmuştu artık...
TARKAN, BENİ KURTARMAK İÇİN YARALI OLDUĞU HALDE TEK BAŞINA KALEDE KALDI...

Bu sırada Tarkan'ın durumu gittikçe kötüleşiyordu. Kolundaki okun yaraşı kendini fena halde hissettirmeye başlamıştı. Mızrak yağmuru altında Kurtla beraber yandaki taş merdivenlere koştu...

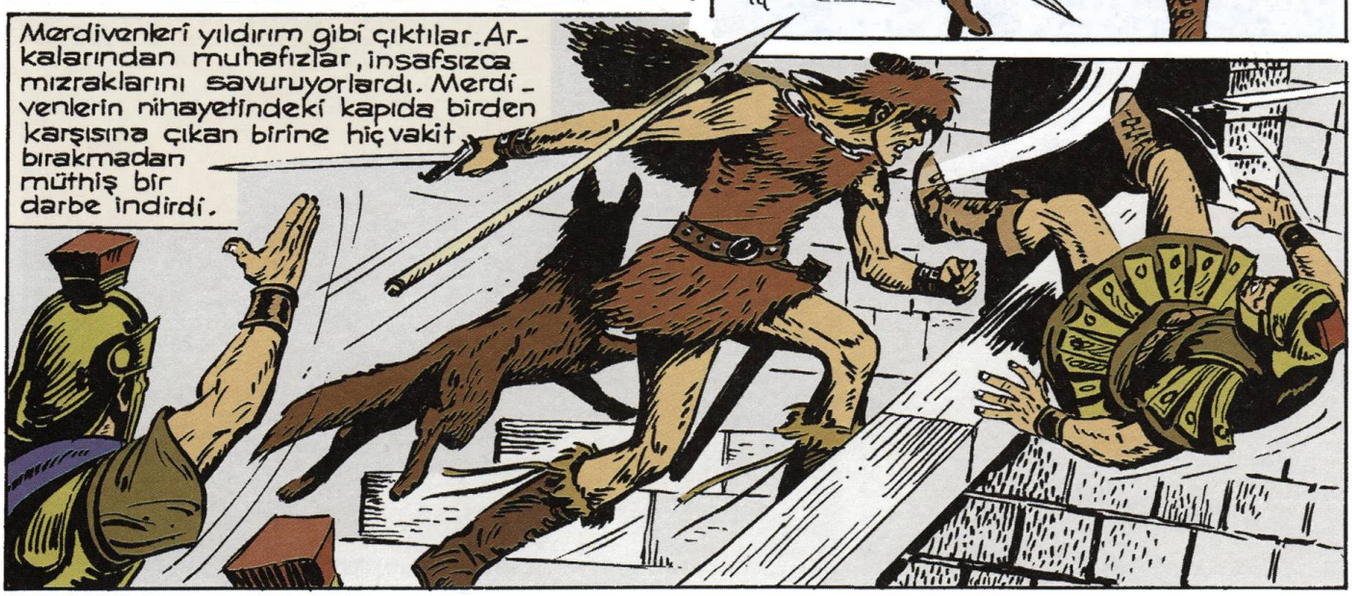
Merdivenleri yıldırım gibi çıktılar. Arkalarından muhafızlar, insafsızca mızraklarını savuruyorlardı. Merdivenlerin nihayetindeki kapıda birden karşısına çıkan birine hiç vakit bırakmadan müthiş bir darbe indirdi.

Tarkan, mızrak yağmuru altında kalenin avlusundan kaçmaya muvaffak oldu...
BURADAN YUKARIYA BİR MERDİVEN ÇIKIYOR. DURMA KURT!
Muhafızlar hemen arkasındaydılar. Tarkan, vakit kaybetmeden dönerek yukarıya çıkan merdivenlere atıldı. Arkasından savrulan bir mızrak, taş duvara çarptı...
Fakat uzun merdivenlerin ortasında...
BURADAN ÖTEYE GİDEMEYECEKSİN! AL SANA!..
Tarkan, adamın salladığı mızraktan kılıcı ile kendini korudu ve ani bir hareketle eğilerek onu üzerinden aşırıp aşağıya uçurdu...
Adam, Tarkan'ı kovalayan diğer Romalıların üstüne düştü. Tarkan bu fırsattan faydalanıp bir hamlede merdivenleri çıkmıştı...

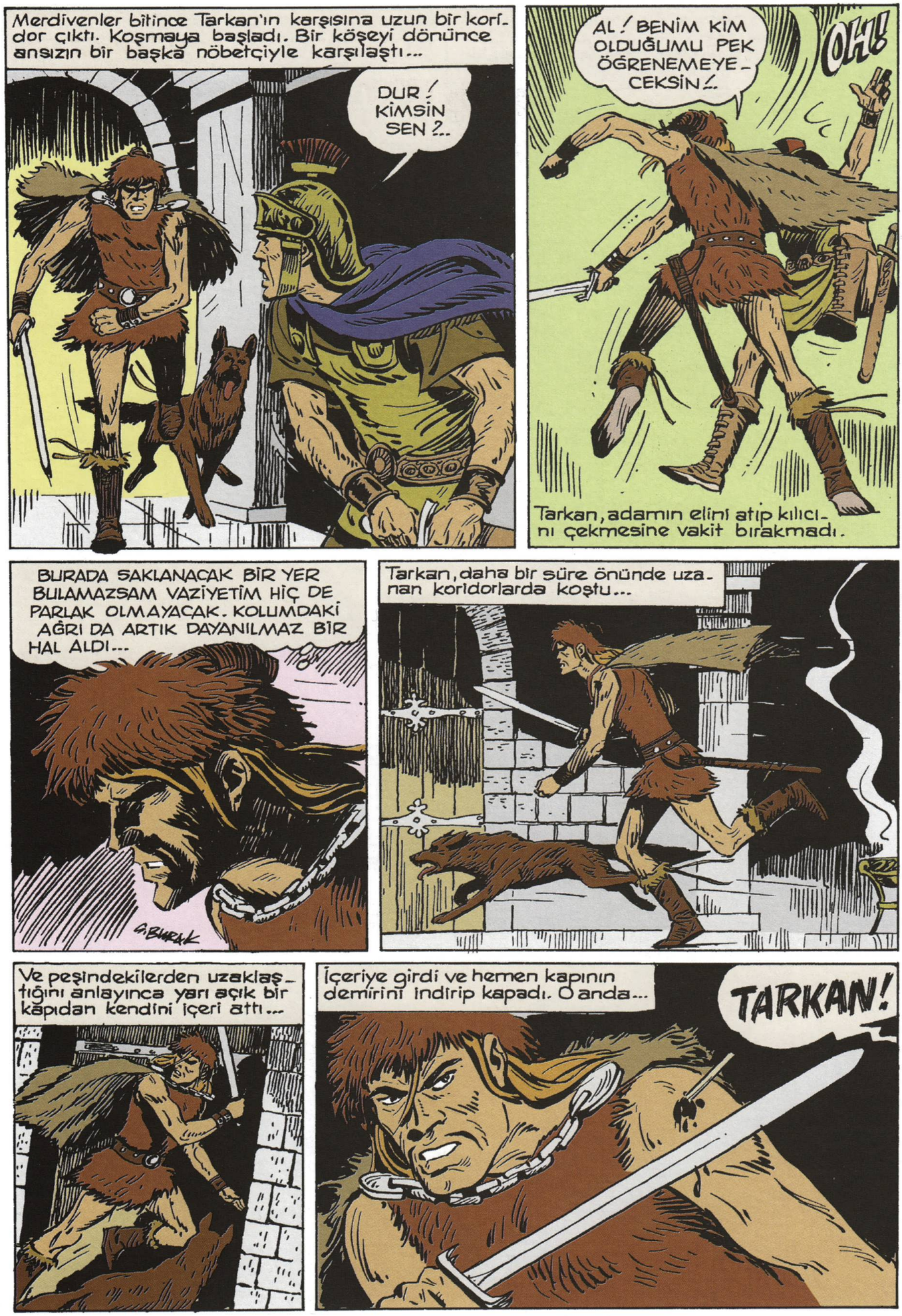
Merdivenler bitince Tarkan'ın karşısına uzun bir koridor çıktı. Koşmaya başladı. Bir köşeyi dönünce ansızın bir başka nöbetçiyle karşılaştı...
DUR! KİMSİN SEN?..
AL! BENİM KİM OLDUĞUMU PEK ÖĞRENEMEYECEKSİN!..
OH!
Tarkan, adamın elini atıp kılıcını çekmesine vakit bırakmadı.
BURADA SAKLANACAK BİR YER BULAMAZSAM VAZİYETİM HİÇ DE PARLAK OLMAYACAK. KOLUMDAKİ AĞRI DA ARTIK DAYANILMAZ BİR HAL ALDI...
G. BURAK
Tarkan, daha bir süre önünde uzanan koridorlarda koştu...
Ve peşindekilerden uzaklaştığını anlayınca yarı açık bir kapıdan kendini içeri attı...
İçeriye girdi ve hemen kapının demirini indirip kapadı. O anda...
TARKAN!

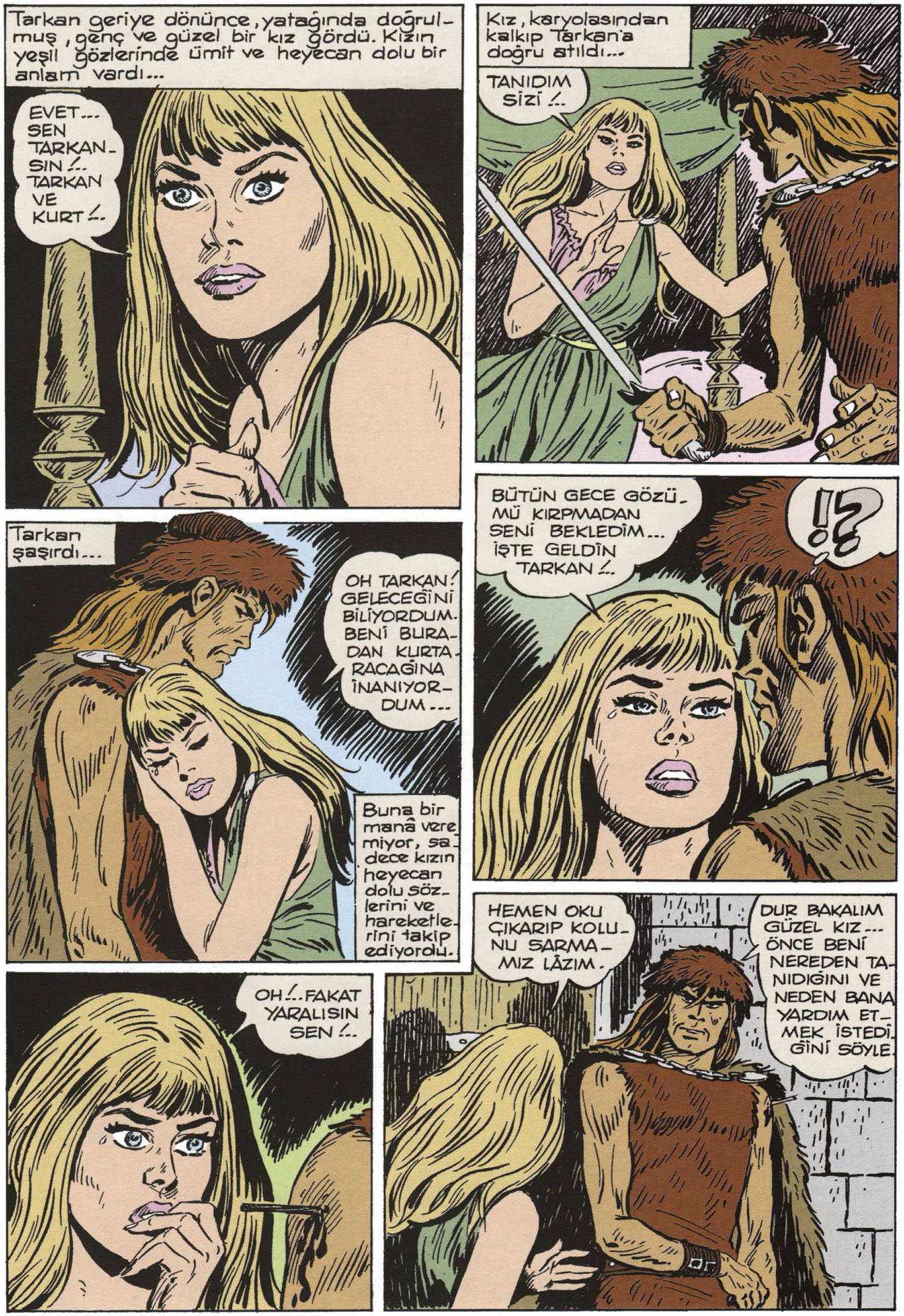
Tarkan geriye dönünce, yatağında doğrulmuş, genç ve güzel bir kız gördü. Kızın yeşil gözlerinde ümit ve heyecan dolu bir anlam vardı...
EVET... SEN TARKANSIN!.. TARKAN VE KURT!..
Kız, karyolasından kalkıp Tarkan'a doğru atıldı...
TANIDIM SİZİ!..
Tarkan şaşırdı...
OH TARKAN! GELECEĞİNİ BİLİYORDUM. BENİ BURADAN KURTARACAĞINA İNANIYORDUM...
Buna bir manâ veremiyor, sadece kızın heyecan dolu sözlerini ve hareketlerini takip ediyordu.
BÜTÜN GECE GÖZÜMÜ KIRPMADAN SENİ BEKLEDİM... İŞTE GELDİN TARKAN!..
!?
OH!.. FAKAT YARALISIN SEN!..
HEMEN OKU ÇIKARIP KOLUNU SARMAMIZ LÂZIM.
DUR BAKALIM GÜZEL KIZ... ÖNCE BENİ NEREDEN TANIDIĞINI VE NEDEN BANA YARDIM ETMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLE.

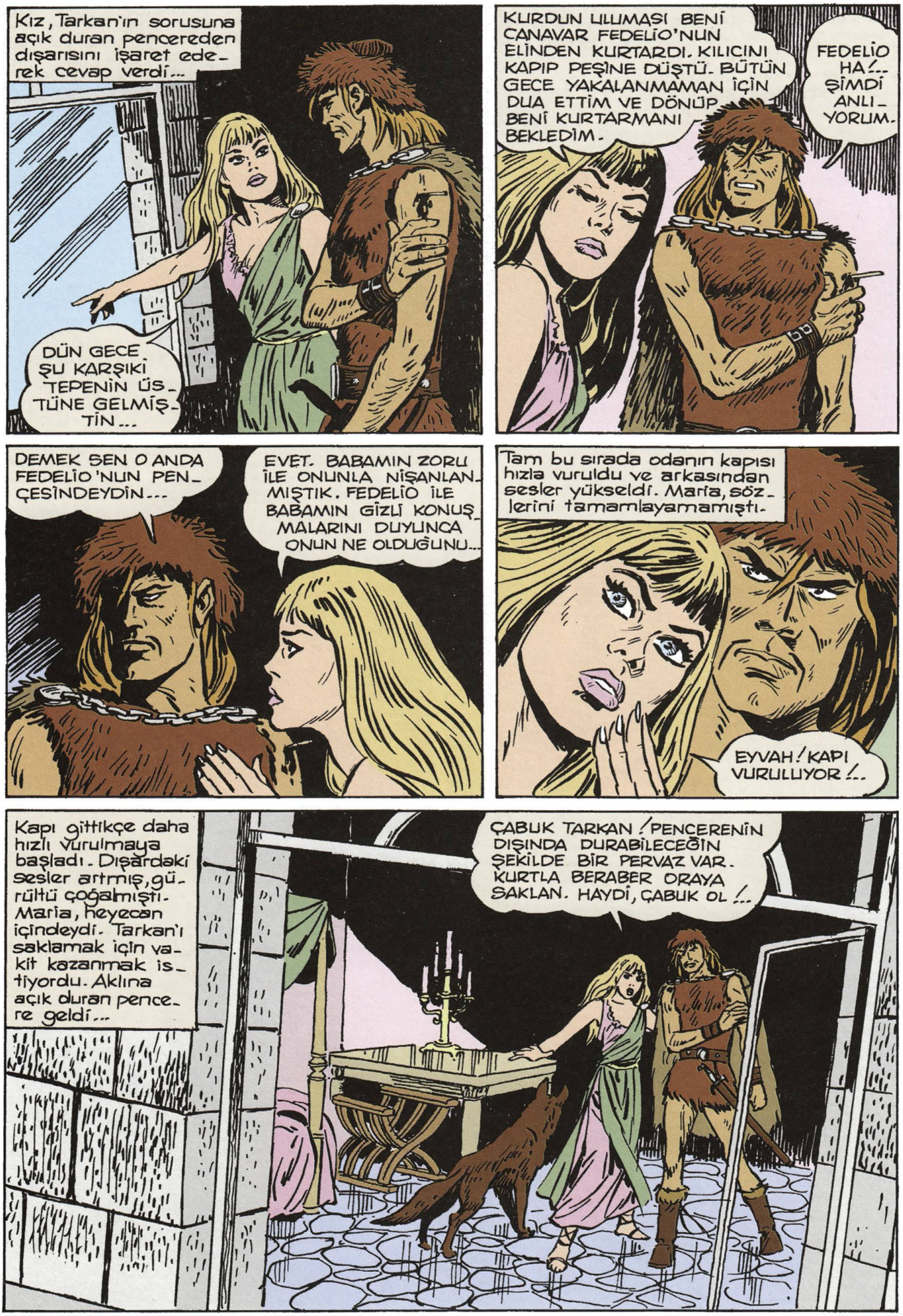
Kız, Tarkan'ın sorusuna açık duran pencereden dışarısını işaret ederek cevap verdi...
DÜN GECE ŞU KARŞIKI TEPENİN ÜSTÜNE GELMİŞTİN...
KURDUN ULUMASI BENİ CANAVAR FEDELİO'NUN ELİNDEN KURTARDI. KILICINI KAPIP PEŞİNE DÜŞTÜ. BÜTÜN GECE YAKALANMAMAN İÇİN DUA ETTİM VE DÖNÜP BENİ KURTARMANI BEKLEDİM.
FEDELİO HA!.. ŞİMDİ ANLIYORUM.
DEMEK SEN O ANDA FEDELİO'NUN PENÇESİNDEYDİN...
EVET. BABAMIN ZORU İLE ONUNLA NİŞANLANMIŞTIK. FEDELİO İLE BABAMIN GİZLİ KONUŞMALARINI DUYUNCA ONUN NE OLDUĞUNU...
Tam bu sırada odanın kapısı hızla vuruldu ve arkasından sesler yükseldi. Maria, sözlerini tamamlayamamıştı.
EYVAH! KAPI VURULUYOR!..
Kapı gittikçe daha hızlı vurulmaya başladı. Dışardaki sesler artmış, gürültü çoğalmıştı. Maria, heyecan içindeydi. Tarkan'ı saklamak için vakit kazanmak istiyordu. Aklına açık duran pencere geldi...
ÇABUK TARKAN! PENCERENİN DIŞINDA DURABİLECEĞİN ŞEKİLDE BİR PERVAZ VAR. KURTLA BERABER ORAYA SAKLAN. HAYDİ, ÇABUK OL!..

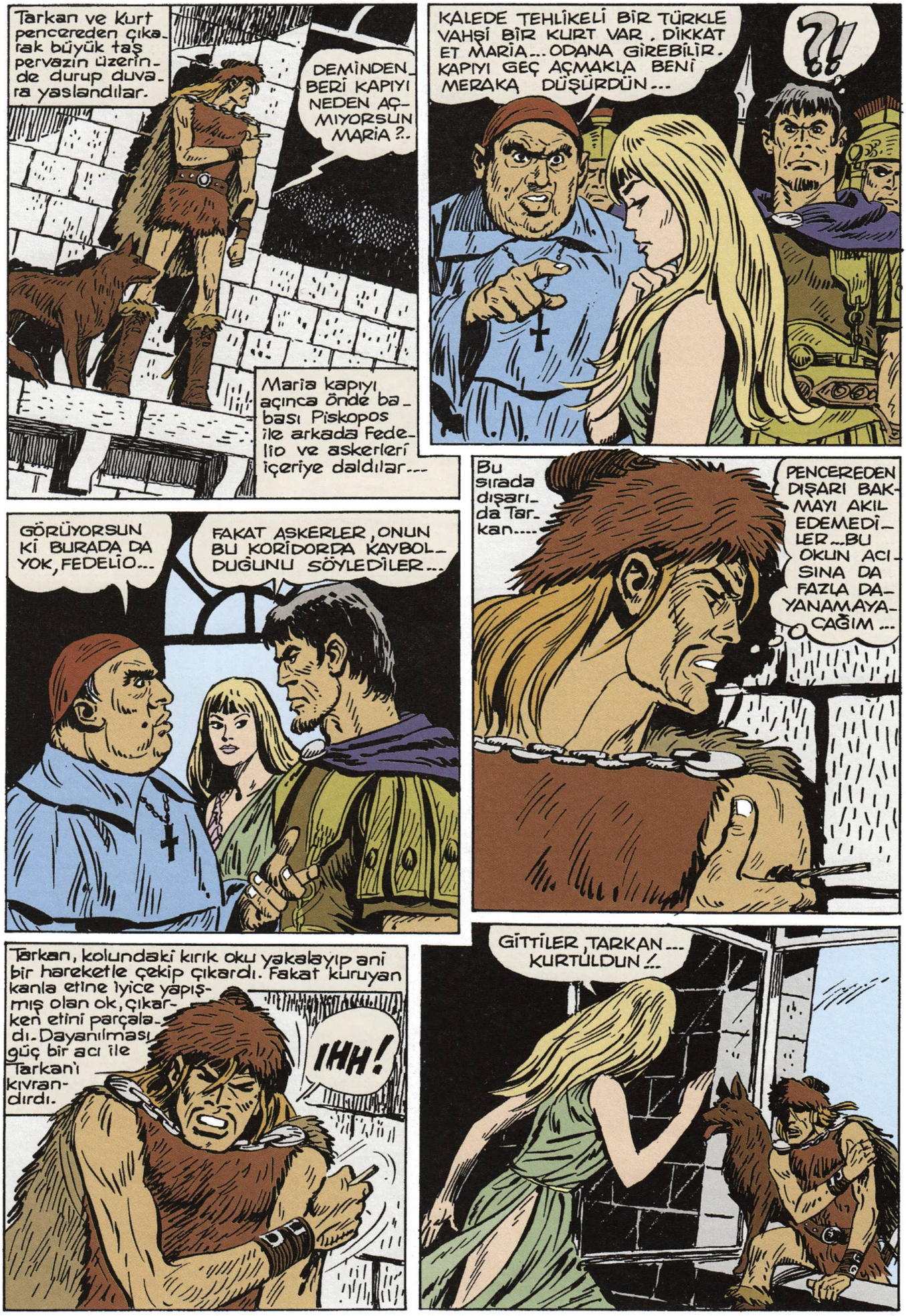
Tarkan ve Kurt pencereden çıkarak büyük taş pervazın üzerinde durup duvara yaslandılar.
DEMİNDEN BERİ KAPIYI NEDEN AÇMIYORSUN MARİA?..
Maria kapıyı açınca önde babası Piskopos ile arkada Fedelio ve askerleri içeriye daldılar...
KALEDE TEHLİKELİ BİR TÜRKLE VAHŞİ BİR KURT VAR, DİKKAT ET MARİA... ODANA GİREBİLİR. KAPIYI GEÇ AÇMAKLA BENİ MERAKA DÜŞÜRDÜN...
?!!
GÖRÜYORSUN Kİ BURADA DA YOK, FEDELİO...
FAKAT ASKERLER, ONUN BU KORİDORDA KAYBOLDUĞUNU SÖYLEDİLER...
Bu sırada dışarıda Tarkan....
PENCEREDEN DIŞARI BAKMAYI AKIL EDEMEDİLER... BU OKUN ACISINA DA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM...
Tarkan, kolundaki kırık oku yakalayıp ani bir hareketle çekip çıkardı. Fakat kuruyan kanla etine iyice yapışmış olan ok, çıkarken etini parçaladı. Dayanılması güç bir acı ile Tarkan'ı kıvrandırdı.
IHH!
GİTTİLER, TARKAN... KURTULDUN!..

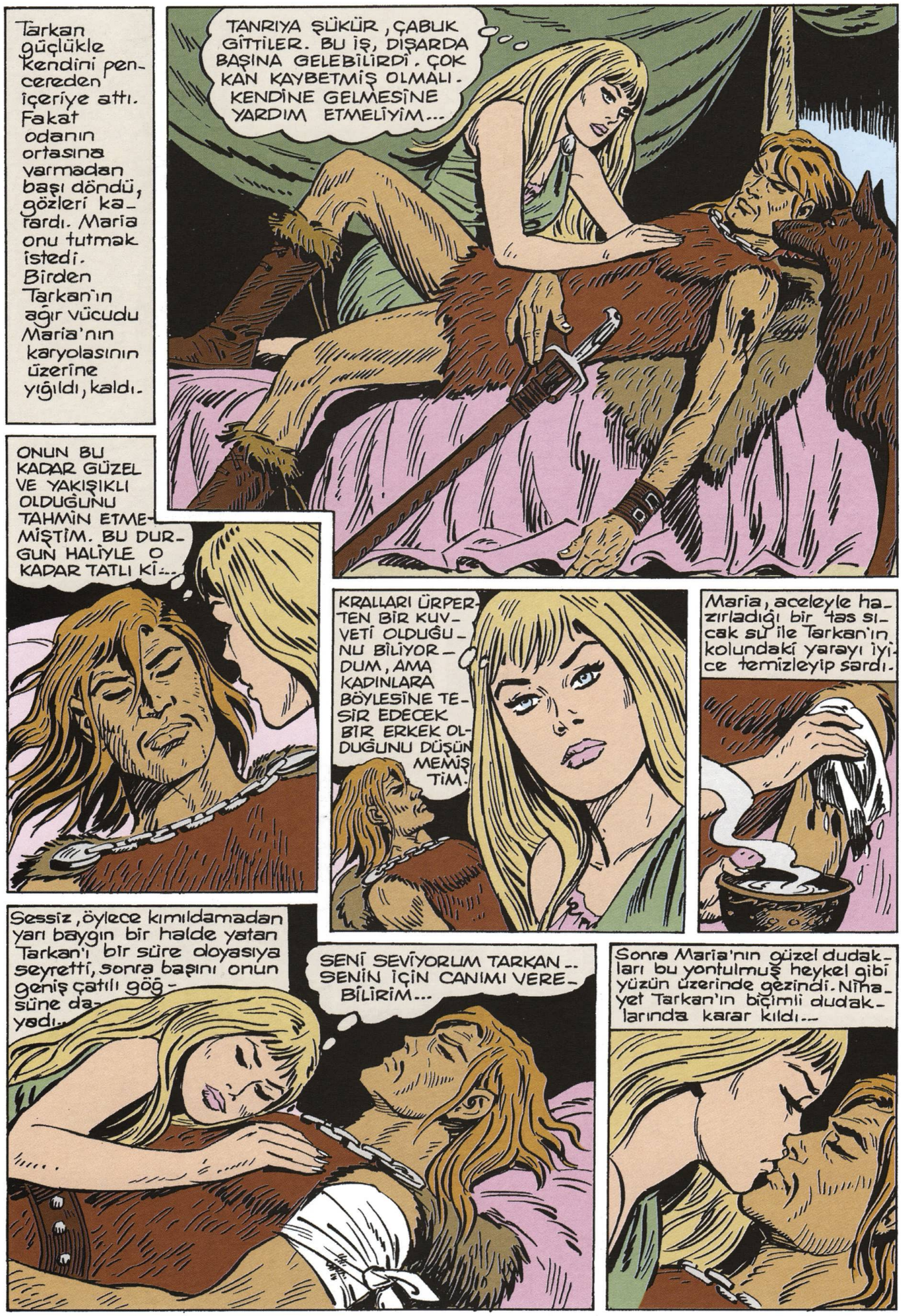
Tarkan güçlükle kendini pencereden içeriye attı. Fakat odanın ortasına varmadan başı döndü, gözleri karardı. Maria onu tutmak istedi. Birden Tarkan'ın ağır vücudu Maria'nın karyolasının üzerine yığıldı, kaldı.
TANRIYA ŞÜKÜR, ÇABUK GİTTİLER. BU İŞ, DIŞARDA BAŞINA GELEBİLİRDİ. ÇOK KAN KAYBETMİŞ OLMALI. KENDİNE GELMESİNE YARDIM ETMELİYİM...
ONUN BU KADAR GÜZEL VE YAKIŞIKLI OLDUĞUNU TAHMİN ETMEMİŞTİM. BU DURGUN HALİYLE O KADAR TATLI Kİ...
KRALLARI ÜRPERTEN BİR KUVVETİ OLDUĞUNU BİLİYORDUM, AMA KADINLARA BÖYLESİNE TESİR EDECEK BİR ERKEK OLDUĞUNU DÜŞÜNMEMİŞTİM.
Maria, aceleyle hazırladığı bir tas sıcak su ile Tarkan'ın kolundaki yarayı iyice temizleyip sardı.
Sessiz, öylece kımıldamadan yarı baygın bir halde yatan Tarkan'ı bir süre dayasıya seyretti, sonra başını onun geniş çatılı göğsüne dayadı...
SENİ SEVİYORUM TARKAN... SENİN İÇİN CANIMI VEREBİLİRİM...
Sonra Maria'nın güzel dudakları bu yontulmuş heykel gibi yüzün üzerinde gezindi. Nihayet Tarkan'ın biçimli dudaklarında karar kıldı...

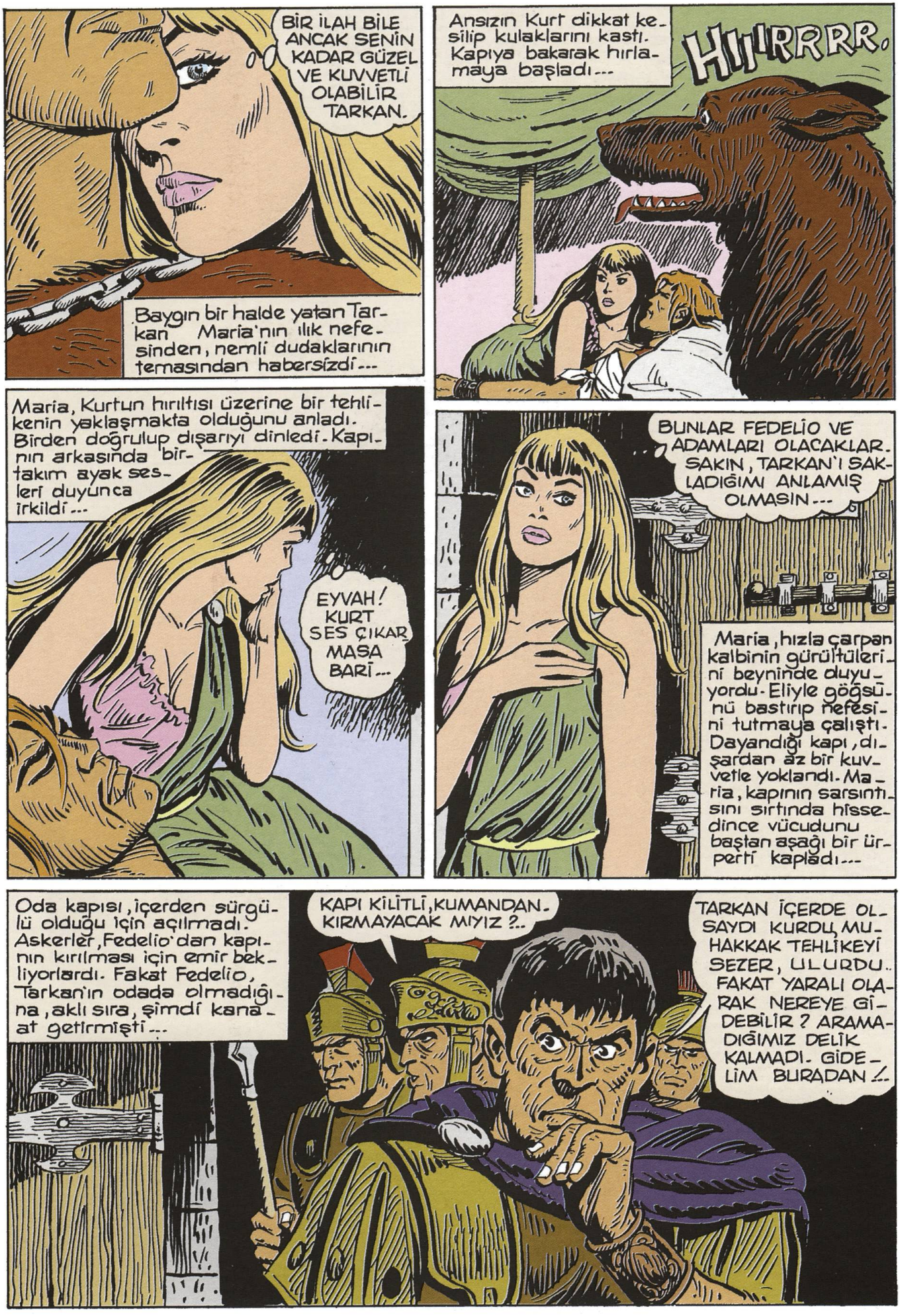
BİR İLAH BİLE ANCAK SENİN KADAR GÜZEL VE KUVVETLİ OLABİLİR TARKAN.
Baygın bir halde yatan Tarkan Maria'nın ılık nefesinden, nemli dudaklarının temasından habersizdi...
Ansızın Kurt dikkat kesilip kulaklarını kastı. Kapıya bakarak hırlamaya başladı...
HIIRRRR.
Maria, Kurtun hırıltısı üzerine bir tehlikenin yaklaşmakta olduğunu anladı. Birden doğrulup dışarıyı dinledi. Kapının arkasında bir takım ayak sesleri duyunca irkildi...
EYVAH! KURT SES ÇIKAR, MASA BARİ...
BUNLAR FEDELİO VE ADAMLARI OLACAKLAR. SAKIN, TARKAN'I SAKLADIĞIMI ANLAMIŞ OLMASIN...
Maria, hızla çarpan kalbinin gürültülerini beyninde duyuyordu. Eliyle göğsünü bastırıp nefesini tutmaya çalıştı. Dayandığı kapı, dışardan az bir kuvvetle yoklandı. Maria, kapının sarsıntısını sırtında hissedince vücudunu baştan aşağı bir ürperti kapladı...
Oda kapısı, içerden sürgülü olduğu için açılmadı. Askerler, Fedelio'dan kapının kırılması için emir bekliyorlardı. Fakat Fedelio, Tarkan'ın odada olmadığına, aklı sıra, şimdi kanaat getirmişti...
KAPI KİLİTLİ, KUMANDAN. KIRMAYACAK MIYIZ ?..
TARKAN İÇERDE OLSAYDI KURDU, MUHAKKAK TEHLİKEYİ SEZER, ULURDU.. FAKAT YARALI OLARAK NEREYE GİDEBİLİR ? ARAMADIĞIMIZ DELİK KALMADI. GİDELİM BURADAN !..

Tehlike geçince Maria, derin bir nefes aldı. Fedelio ve askerleri uzaklaşmışlardı artık. Bir an karyolada heykel gibi yatan Tarkan'ı seyretti. İçinde garip, sıcak ve kaçınılmaz bir hissin kendini kuvvetle sardığını hissetti.

Tarkan'ın gözkapakları yavaş yavaş aralanıp kalktı. Gözleri bir an odanın loş ışığına alışınca...
GÖZLERİM YANILMIYORSA KARŞIMDAKİ, YARI BELİNE KADAR ÇIPLAK, GÜZEL BİR KADIN.

...Birden doğruldu.

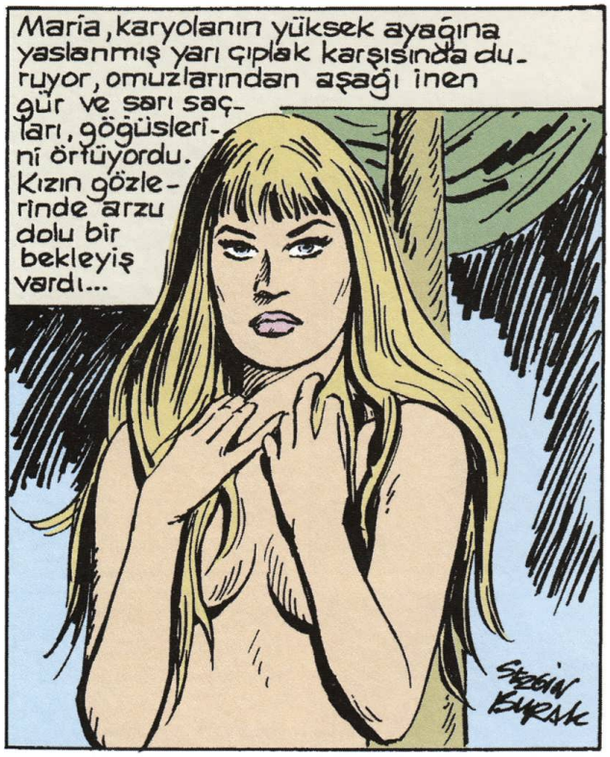
Maria, karyolanın yüksek ayağına yaslanmış yarı çıplak karşısında duruyor, omuzlarından aşağı inen gür ve sarı saçları, göğüslerini örtüyordu. Kızın gözlerinde arzu dolu bir bekleyiş vardı...

Tarkan, oturduğu yerde öylece hareketsiz kalmış, sabit gözlerle kıza bakıyordu. Maria, taze vücudunun bütün kıvraklığı ile yavaş adımlarla yaklaştı. Yanına ilişirken kolunu onun boynuna doladı. Kızın çıplak göğüslerinin sıcaklığını Tarkan vücudunda hissetti...

Maria, birden Tarkan'ı doladığı koluyla çekerken kendini yatağın üstüne attı.

ARTIK BÜTÜN BİZANS ORDUSU GELSE BENİ SENDEN AYIRAMAZ, TARKAN!..
Kurt, kapının önüne çömeldi. Bir gözü açık, bir kulağı dikkat kesili olduğu halde başını ayakları üstüne dayayarak sözde uykuya daldı...

Maria, arzuladığı erkeği bulmuş, onun kollarında mutluluğa ermişti...

Nihayet hava kararmış, dışarda ay yükselmişti. Pencereden giren ayışığı, yatağında tatlı bir uykuya dalan Maria'nın kusursuz vücudunu aydınlatıyordu. Tarkan, kalktı. Son bir defa kıza baktı...

HAYDİ, KURT! HAREKETE GEÇME ZAMANI GELDİ. GİDİYORUZ!..

Tarkan, oda kapısını açıp tam çıkacağı sırada Maria uyandı. Karyolasında doğrulup seslendi...
TARKAN! YOKSA BENİ BIRAKIP GİDİYOR MUSUN?

FEDELİO İLE GÖRÜLECEK HESABIM VAR. SONRA DÖNÜP SENİ BURADAN ÇIKARACAĞIM
SENİ SEVİYORUM TARKAN. DÖNÜŞÜNÜ BEKLEYECEĞİM.

O sırada Maria'nın odasına gelmekte olan Fedelio, kapının aralık olduğunu görünce...
MARİA'NIN KAPISI AÇIK! İÇERDEN SESLER GELİYOR. SAKIN....

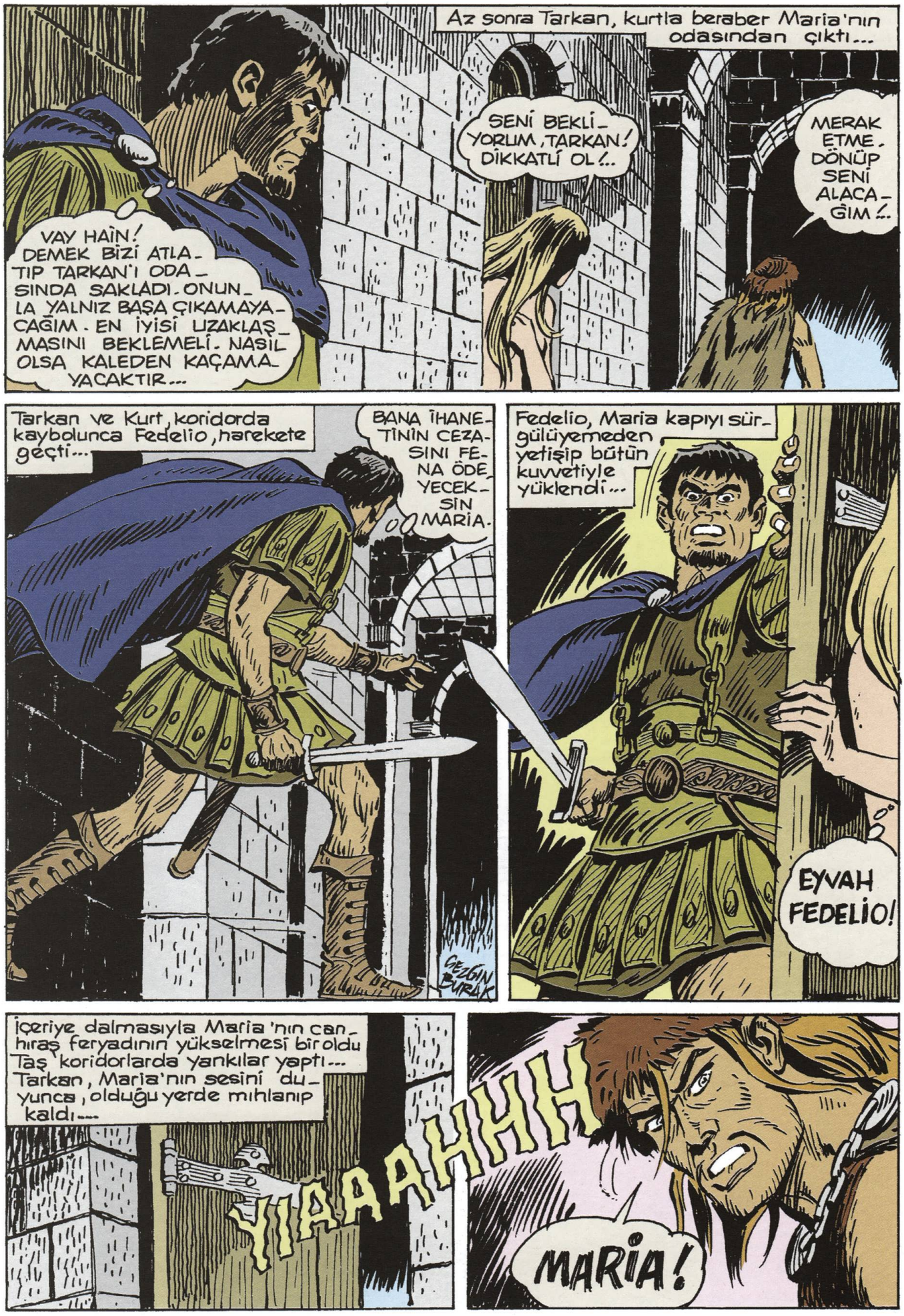
Az sonra Tarkan, kurtla beraber Maria'nın odasından çıktı...
SENİ BEKLİYORUM, TARKAN! DİKKATLİ OL!..
MERAK ETME. DÖNÜP SENİ ALACAĞIM!..
VAY HAİN! DEMEK BİZİ ATLATIP TARKAN'I ODASINDA SAKLADI. ONUNLA YALNIZ BAŞA ÇIKAMAYACAĞIM. EN İYİSİ UZAKLAŞMASINI BEKLEMELİ. NASIL OLSA KALEDEN KAÇAMAYACAKTIR...
Tarkan ve Kurt, koridorda kaybolunca Fedelio, harekete geçti...
BANA İHANETİNİN CEZASINI FENA ÖDEYECEKSİN MARİA.
GEZGİN BURAK
Fedelio, Maria kapıyı sürgülüyemeden yetişip bütün kuvvetiyle yüklendi...
EYVAH FEDELİO!
İçeriye dalmasıyla Maria'nın canhıraş feryadının yükselmesi bir oldu. Taş koridorlarda yankılar yaptı... Tarkan, Maria'nın sesini duyunca, olduğu yerde mıhlanıp kaldı...
YIAAAHHH
MARİA!

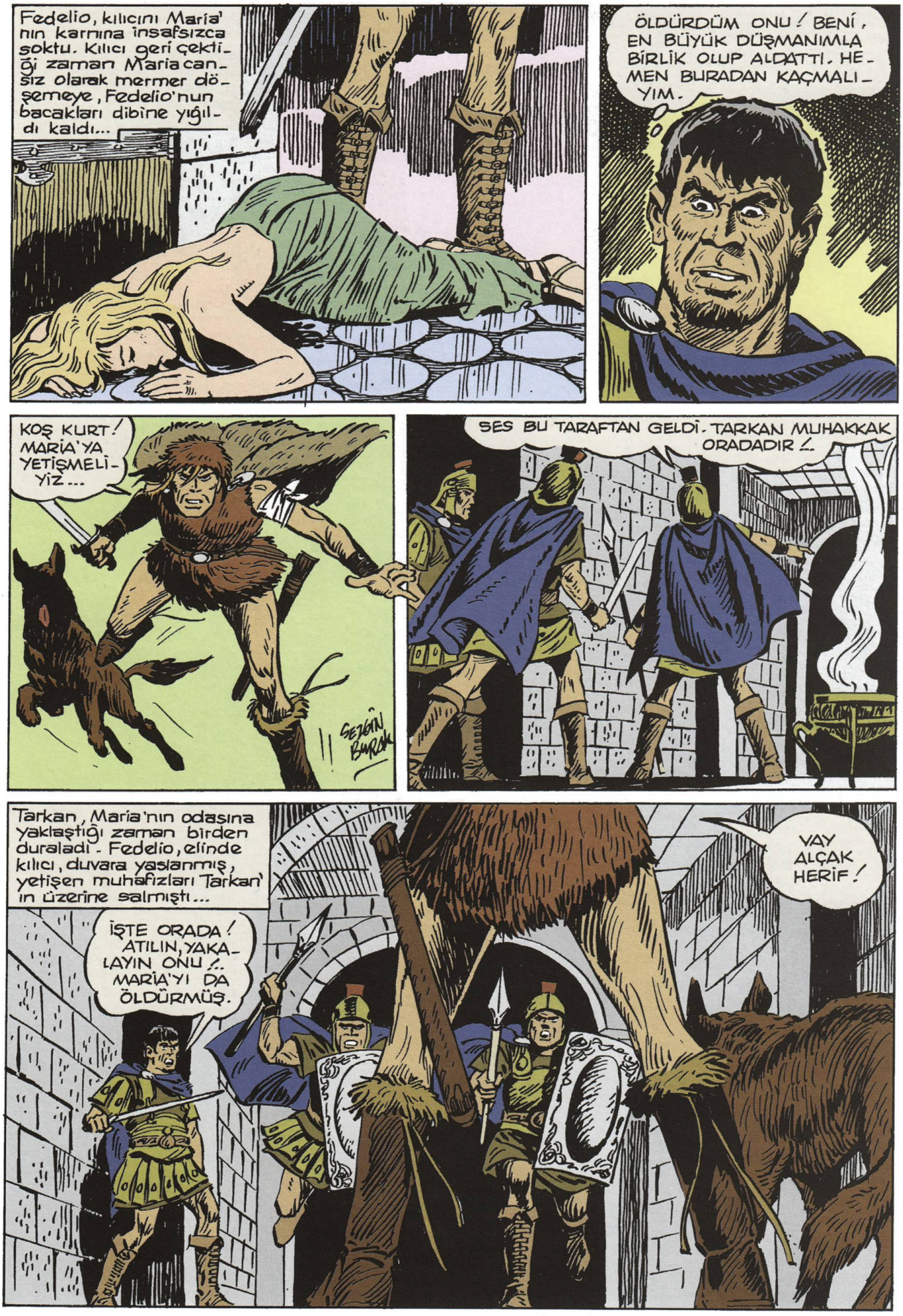
Fedelio, kılıcını Maria'nın karnına insafsızca soktu. Kılıcı geri çektiği zaman Maria cansız olarak mermer döşemeye, Fedelio'nun bacakları dibine yığıldı kaldı...
ÖLDÜRDÜM ONU! BENİ, EN BÜYÜK DÜŞMANIMLA BİRLİK OLUP ALDATTI. HEMEN BURADAN KAÇMALIYIM.
KOŞ KURT! MARİA'YA YETİŞMELİYİZ...
SEZGİN BURAK
SES BU TARAFTAN GELDİ. TARKAN MUHAKKAK ORADADIR!
Tarkan, Maria'nın odasına yaklaştığı zaman birden duraladı. Fedelio, elinde kılıcı, duvara yaslanmış, yetişen muhafızları Tarkan'ın üzerine salmıştı...
İŞTE ORADA! ATILIN, YAKALAYIN ONU!.. MARİA'YI DA ÖLDÜRMÜŞ.
VAY ALÇAK HERİF!

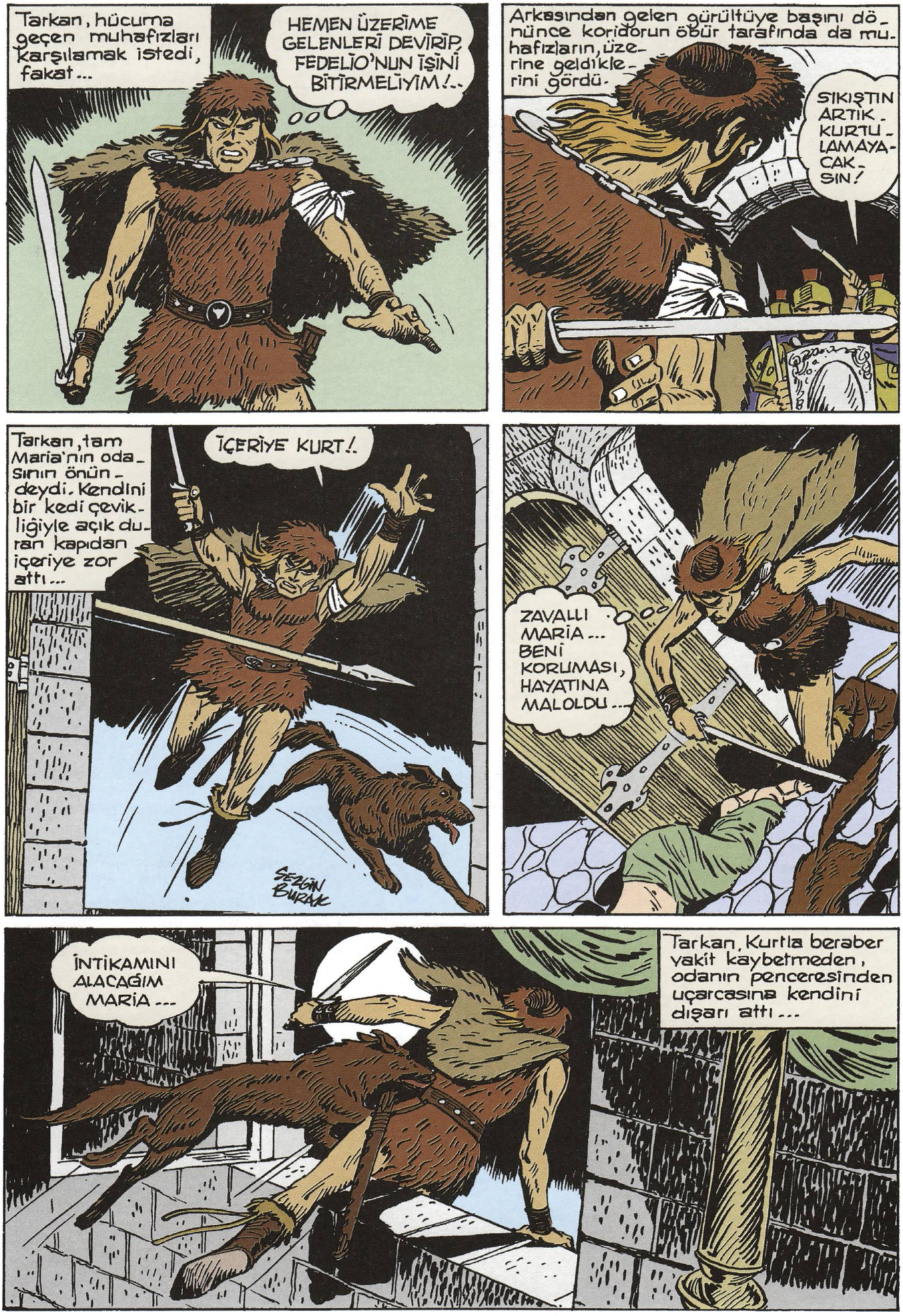
Tarkan, hücuma geçen muhafızları karşılamak istedi, fakat...
HEMEN ÜZERİME GELENLERİ DEVİRİP, FEDELİO'NUN İŞİNİ BİTİRMELİYİM!..
Arkasından gelen gürültüye başını dönünce koridorun öbür tarafında da muhafızların, üzerine geldiklerini gördü.
SIKIŞTIN ARTIK. KURTULAMAYACAKSIN!
Tarkan, tam Maria'nın odasının önündeydi. Kendini bir kedi çevikliğiyle açık duran kapıdan içeriye zor attı...
İÇERİYE KURT!.
SERGİN BURAK
ZAVALLI MARİA... BENİ KORUMASI, HAYATINA MALOLDU...
İNTİKAMINI ALACAĞIM MARİA...
Tarkan, Kurtla beraber vakit kaybetmeden, odanın penceresinden uçarcasına kendini dışarı attı...

ŞİMDİ BURADAN NASIL KAÇACAĞIZ?..
Fakat daha fazla uzaklaşmalarına imkân yoktu. Bulundukları yer, bu yüksek yapının taştan, dar bir pervazıydı. Piskopos geldiğinde de Maria, onu buraya saklamıştı. Fakat şimdi durum çok daha başkaydı.
Çok geçmeden Romalıların mızrakları ve kafaları pencerede göründü.
İŞTE, GELDİLER!
BURADA! YAKALADIK ONU!
BURADAYIM, AMA BİRAZ ZOR YAKALAYACAKSINIZ.
Tarkan, öldürücü darbelerini pencereden uzananlara indirdi. Darbeyi yiyen acı bir çığlık atarak aşağıya uçuyordu...
PENCEREYE YAKLAŞMAYIN! YOKSA HEPİMİZİ AŞAĞIYA YOLLAYACAK!
AHHH

Bir süre ses seda kesildi. Sonra muhafızlardan biri pencereden ani bir atak yaptı. Fakat...
HEEY! ADAM YOKOLMUŞ ALDATTI BİZİ!..
Tarkan'ın birdenbire ortadan kayboluşu askerleri bir an için şaşırtmıştı. Kendilerini toparlayıp pencereden çıkarak peşine düştüler...
NEREYE GİTTİĞİNİ ŞİMDİ ANLARIZ. UÇMADI YA BU ADAM...
Tarkan, askerleri duraklattığı anda binanın öbür tarafına geçmişti... Arkasındaki duvara yaslandı, tetikte, gelenleri bekledi...
GELİYORLAR! BURADAN ONLARA ADIM ATTIRMAYACAĞIM!
AOHH!
En önde gelen muhafız, köşeyi dönünce...
EYVAH! KURT... SARILDIK!..
BU, ÖNDEN GİDENİN SESİ! TARKAN ORADA! DİKKATLİ OLALIM.
Tarkan'ın kartal başlı kılıcı, gırtlağına gömüldü. Sessizliği bozan boğuk bir ses yükseldi. Dengesini kaybederek yüksek yapıdan aşağılara uçtu. O anda Tarkan'ın beklemediği bir şey oldu. Duvarın öbür tarafından da askerler geliyordu.

Ansızın kurt, yaklaşan adamın bacaklarına daldı.
YAŞA KURT! ŞİMDİ SIRA BUNDA...
Adam mızrağını kullanmaya vakit bulamadı. Dengesini kaybetti, haykırarak aşağıya uçtu...
DUR BAKALIM! O KADAR ACELE ETME!
Köşeyi dönen muhafız, kurnazca davranıp Tarkan'ı gafil avlamak istedi. Eğilerek kılıcını salladı, fakat Tarkan, aniden bileğini yakalayıp çekti. O da hızını alamayıp aşağıya düştü...
UHH!
Adamlar şimdi daha çok gelmeye başlamışlardı. Tarkan, dar pervaz üzerinde uzun zaman dayanamayacağını anlayınca ani bir karar verdi...
ATLIYORUZ KURT! HAZIR OL... HAYDİ!..
Tarkan ve kurt, birden kendilerini boşluğa bıraktılar...
MIZRAKLARIMIZDAN KURTULDU, AMA PARÇALANMAKTAN KURTULAMAYACAK!..

Tarkan, kendini kurt'la birlikte boşluğa atınca askerlerin şaşkınlıktan ağızları açık kaldı...
!
Bir süre havada uçtuktan sonra Tarkan, aşağıdaki yapının pencerelerindeki demir kirişlerden birini yakalamaya muvaffak oldu.
HAYRET! BU ADAM ŞEYTANIN TA KENDİSİ!..
BU DEMİR BENİ KURTARDI...
Tarkan ve kurt, kurtulmuşlardı. Fakat kendilerini içeri bırakınca...
BU DA NE?!..

Tarkan, bir grup sarhoş Romalı'nın oturdukları büyük bir masanın üzerine düştü. Masa birden karıştı. Bu beklenmedik ziyaretçi, Romalıları paniğe uğrattı. İçlerinden biri âtik davranıp kılıcını çekti...

BU, ARADIĞIMIZ ADAM TARKAN... YAKALAYIN!...

AL!

Tarkan, kılıcı çekenin yüzüne tekmeyi indirdi...

Masadan atlarken müthiş bir yumrukla adamı yere yıktı...

Kapıya sağırtti. O hızla karşısına çıkan birinin de karnına yapıştırdığı bir yumrukla....

...ayaklarını yerden kesti...

SEZGİN BURAK

Yıldırım gibi salondan fırlayıp karanlık koridora daldılar...

PEŞİNE DÜŞELİM. DURMAYIN!

Koridorları hızla aşıp merdivenlere geldiler. Merdivenin ortasındaki bir nöbetçinin de Tarkan, kolayca işini bitirdi...
AHH!
ŞİMDİ, HEDEF FEDELIO!..
Bir süre sonra Fedelio, oda kapısından içeriye girdi...
PİSKOPOS, MARİA'YI TARKAN'IN ÖLDÜRDÜĞÜNE İNANDI. FAKAT ONUN HALA ELE GEÇMEMİŞ OLMASI ÇOK KÖTÜ. HER AN KARŞIMA ÇIKABİLİR.
Tarkan, nihayet daha önce Maria'dan yerini öğrendiği Fedelio'nun odasını buldu...
NÖBETÇİLERE GÖRÜNMEDEN BURAYA ÇIKABİLDİM. İŞTE ODASI!..
Pencere boşluğunda Fedelio'nun ödünü koparan Tarkan'ın sırtını duvara vermiş silüeti duruyordu...
Fedelio, korkusunda haklıydı. Kapısını kapatıp odanın ortasına geldiği an gözleri faltaşı gibi açıldı, olduğu yerde dondu, kaldı...
TARKAN!
SEDEFIN BURNU

Tarkan'ın öldüren bakışları, kin ve nefret doluydu. Fedelio, dehşet içinde hipnotize olmuş bir kobay gibi olduğu yerde çakılı kalmış, kımıldıyamıyordu.

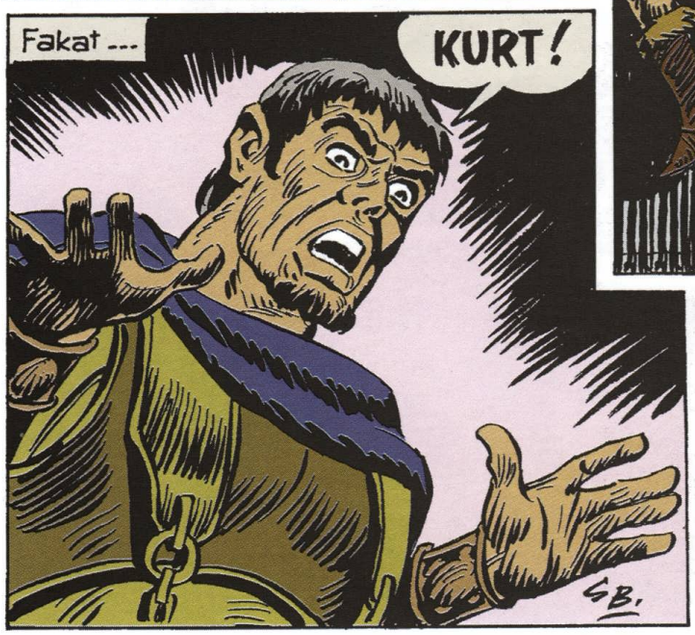

...kapıya uzanamadı. Kurdun sivri dişleri ve çakmak gibi yanan gözleriyle karşılaştı...

Fedelio, Kurtla karşılaşınca korkuyla odanın ortasına kadar yavaş yavaş geriledi...

EYVAH! KURT BENİ PARÇALAYACAK!..

HİÇ!

Fedelio, birden Tarkan'ın elini omuzunda hissedince dehşet içinde tepeden tırnağa kadar ürperdi...

Tarkan, Fedelio'yu çevirdi. Müthiş tokatını yukarıdan aşağıya doğru geniş suratına indirdi...

Ayakları yerden kesilen Fedelio, mermer döşemeye yığıldı. Yediği tokatın şiddetinden bir an kulaklarında çanlar çaldı, borular öttü. Sonra Tarkan'ın kükreyen sesi beyninde patladı...

BU SEFER REN'DEKİ GİBİ ELİMDEN KAÇAMAYACAKSIN ŞEREFLİ MARGUS KUMANDANI!.. KALK VE BANA ÖLDÜRDÜĞÜN GÜNAHSIZLARIN HESABINI VER!..

HAYDİ, DURMA. KALK AYAĞA! KILICINI ÇEK VE KENDİNİ KORU!..

Tarkan, elleri belinde Fedelio'nun ayağa kalkıp kılıcını çekmesini bekledi. Fedelio, yavaş yavaş doğrulurken aklına gene şeytanca bir fikir geldi...
NASIL OLSA ELİNDEN KURTULAMAYACAĞIM. BİR HAMLEDE BEN, ONU ÖLDÜRMELİYİM!..

MARİA'YI VE DİĞERLERİNİ ÖLDÜRÜRKEN BU KADAR KORKAK DEĞİLDİN. NE DURUYORSUN, ÇEK KILICINI!..

Tarkan, daha sözlerini tamamlayamadan Fedelio, bir kedi çevikliğiyle atıldı...

Fedelio'nun hücumu ani olmuştu. Tarkan bunu beklemiyordu. Pencere duvarlarını yakalayarak aşağı uçmaktan kendini zor kurtardı. Tarkan'ı aşağıya atamayacağını anlayan Fedelio, yüklendi...

Maksadı, onu ezip kafasını parçalamaktı. Fedelio, arka arkaya birkaç defa Tarkan'ın başını taşlara vurdu. Bir ara da belindeki kılıcı sıyırıp salladı...
UHK

Tarkan, Fedelio nun kılıç tutan bileğini zor yakalayabildi.

Tarkan, kolunu ani bir yan açışla, Fedelio'nun kılıç tutan elini taş duvarın sivri köşesine hızla vurdu...
AH!
Arkasından, sırtüstü yattığı duvardan yaylanarak, kafayı Fedelio'nun çenesine yapıştırdı...
TAK
Fedelio, kafa darbesini yiyince sendeledi. Tarkan vakit kaybetmeden yumruğunu indirdi...
Yumruğun şiddetiyle Fedelio, gerilere, ta odanın ortasına kadar gitti. Tarkan, kendine gelmesine fırsat vermeden ikinci yumruğu yapıştırdı... Fedelio, sırtüstü mermer döşemeye yığıldı...
AKLIN SIRA BENİ KALLEŞÇE TEMİZLEYECEKTİN HA!..
Tarkan, kılıcını çekti, Fedelio'nun kendine gelmesini bekledi. Fedelio, doğrüldu. Başında kılıcı ile dikilen Tarkan'ı görünce..
DUR! MERHAMET, TARKAN. BAĞIŞLA CANIMI. AMAN DİLİYORUM. TÜRKLER AMAN DİLEYENİ ÖLDÜRMEZLER TAR....
Tarkan, kılıcını Fedelio'nun gırtlağına dayarken gürledi...
HH!
DOĞRU! AMAN DİLEYENİ, SİLAHSIZ OLANI ÖLDÜRMÜYORUZ. AMA SINIR KÖYLERİNİ BASARAK KÜÇÜK ÇOCUK VE İHTİYARLARI ÖLDÜREN, GENÇ TÜRK KIZLARINI KAÇIRIP ROMA'DA ESİR PAZARINDA SATAN AŞAĞILIK BİRİNE ASLA MERHAMET ETMEYİZ....

SENİ BİR DEFASINDA REN VADİSİNDE YAKALAMIŞTIM. O ZAMAN KURNAZCA ELİMDEN KAÇMAYI BAŞARDIN. TESADÜF, GENE SENİ KARŞIMA ÇIKARDI. HEM DE BİR KUMANDAN, AŞAĞILIK BİR MEZAR SOYGUNCUSU OLARAK... SADECE MEZARLARI SOYMAN, ÖLÜMÜN İÇİN YETER BİR SEBEP!..
DUR! MEZARLARIN SOYULMASINI BEN DÜŞÜNMEDİM. PİSKOPOS İSTEDİ. BENİ MECBUR ETTİ...
PİSKOPOS HA!.. ÖLDÜRDÜĞÜN KIZIN BABASI... DEMEK PİSKOPOS VAR BU İŞİN BAŞINDA. SEFİL BİR KATİLİ MARGUS KUMANDANI YAPAN DA O, DEMEK!..
ARTIK ÖLÜMÜN GELDİ, FEDELİO!.. AMA BU İŞİ BEN YAPMAYACAĞIM. SENİN GİBİ VAHŞİ BİR HAYVANI GENE BİR HAYVAN CEZALANDIRACAK!..
HAYDİ KURT!
HIIR. HAR
Sabırsızlıkla bekleyen Kurt, emri alınca hareket-te geçti, ağır ağır Fedelio'ya yaklaştı...
---Fedelio'nun canhıraş sesi, bütün sessizliği yırttı. Sonra ses kesildi, hırıltılar halinde kayboldu. Artık Fedelio, yaptıklarının cezasını ödemişti. Dışarıda rüzgar esiyordu....
Tarkan, geriye döndü, pencereye gitti. Elini duvara koyarak hareketsiz bekledi. Odanın içinde kısa süren bir ölüm sessizliğinden sonra ansızın...
YİAAAAAAH.
---Pencereden uzaklara bakan Tarkan'ın yüzüne ay ışığı vurmuştu. Hafifçe çekik gözlerinde derin bir düşünce, çözülmesi zor bir anlam vardı...

Tarkan, yavaş yavaş geriye döndü. Bakışlarındaki korkunç kin ifadesi hâlâ kaybolmamıştı...
DEMEK ULU MEZARLARI SOYMAK FİKRİ, PİSKOPOS HAZRETLERİNİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKTI...

O sırada dışarıdan atılan bir ok, vınlayarak pencerenin ağaç çerçevesine saplandı.
?

Tarkan, oku çekip çıkardı ve geldiği yöne, aşağılara doğru uzanıp baktı...
BU BİR HUN OKU!.. BİZİMKİLERDEN BİRİ OLSA GEREK.

Odanın ortasına doğru gitti, yerden börkünü aldı. Fedelio'nun cesedinin karşısında dikildi...
O, CEZASINI BULDU. SIRA, SAYIN PİSKOPOS HAZRETLERİNDE... HAYDİ, KURT. İŞİN GERİ KALAN KISMINI DA BİTİRELİM.

Kalenin dibinde...
HEY KOCA KOÇUM BENİM! SÖYLEMİŞTİM SANA, O TARKAN!... TARKAN O!...
EVET... TARKAN PENCEREDEKİ...

Bige, Tarkan'ı pencerede görünce sevinçle bağırdı.
TARKAN! KULKE İLE YARDIMINA GELDİK...
NEE!.. BUNLAR BİGE VE KULKE...

Tarkan'ın aklına aniden bir fikir geldi, aşağıya seslendi...
DİNLEYİN BENİ! HEMEN KURU ODUNLAR TOPLAYIP KALENİN ETRAFINA ONAR ADIM ARAYLA ATEŞ YAKIN!..

DURMAYIN, HAYDİ!.. ACELE HAREKET EDİN!

YAHU, AKLINI MI OYNATTI BU... NE YAPACAK ATEŞİ. BİZ BURAYA UĞRAŞA GELDİK. ATEŞ YAKMAKLA VAKİT GEÇİRMEK İÇİN DEĞİL...
GEVEZELİĞİ BIRAK! NE DİYORSA ONU YAPALIM...
SEDİN BAYRAK

Bige ve Kulke koşarak kale duvarları dibinden ayrıldılar, ilerideki fundalığa daldılar...
İŞ BAŞINA KULKE!..

TAM ZAMANINDA GELDİLER. ŞİMDİ İŞİMİZ DAHA DA KOLAYLAŞACAK... HAYDİ KURT!..

Bige ve Kulke, daldıkları koruda kurumuş çam dalları buldular...
...EVLENİR MİSİN DİYECEKSİN. GEL BİR TOY DÜĞÜN YAPALIM DİYECEKSİN, DEĞİL Mİ?..
ŞEY, BİGE... HEH HEH HE!.. BİGE ŞEY... NE DİYECEĞİM BİLİYORMUSUN?.. OBAYA DÖNÜNCE BENİMLE....
BANA BAK KULKE!.. ŞU ODUNLARI KAFANA YEMEK İSTEMİYORSAN ÇENENİ KAPA!..
Aralıklı olarak kuru çam dallarını toprağa dikmeye başladılar...
GEVEZELİĞİ BIRAK DEDİM. ELİNİ ÇABUK TUT. ÖNCE KAZIKLARI KALENİN ETRAFINA DİKELİM.. SONRA ATEŞLERİZ...
ŞEY DİYECEKTİM CANIM... TARKAN, ATEŞİ KAÇAR ADIM ARAYLA İSTEMİŞTİ?..
Öbür taraftan Tarkan, kalede yıldırım gibi hareket ediyor. Surlar üzerinde koşup damdan dama atlayarak geçiyordu...
BİZİMKİLER NERDEYSE ODUNLARI ATEŞLER!..
DUR KURT! ŞU KARŞIKÇAN KULESİNİN YANINDAKİ YÜKSEK YAPI, PİSKOPOSUN YERİ OLSA GEREK.

HEY!... ŞURAYA BAKIN, MEŞALELER!... BİZİ KUŞATMIŞLAR... KUMANDANA HABER VERİN!..

Bige ve Kulke yıldırım gibi hareket ettiler. Bige, son kalan çam dallarını da ateşledi...
BU İŞ OLDU. BAKALIM TARKAN NE YAPACAK?..

Bu sırada piskopos, odasında bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu...
ŞU TÜRK'Ü HÂLÂ YAKALAYAMADILAR. FEDELİO DA GÖRÜNÜRLERDE YOK. ONU YAKALAYIP KIZIM MARİA'NIN İNTİKAMINI ALACAKTI. KULAĞIMA GÜRÜLTÜLER GELİYOR. KALEDE BİR HAREKET VAR GALİBA..

Piskopos, merakla pencereye gidince...
NE?

...Kalenin etrafının ateşle çevrilmiş olduğunu gördü. Kale kuşatılmıştı...
EYVAH, ATTİLÂ'NIN ORDULARI!... MEZARLARI SOYDUĞUMU ATTİLÂ ANLAMIŞ OLACAK... FELAKET!..

Subaylardan biri aniden Piskoposun odasına girdi...
EFENDİMİZ, KALE SARILDI. KUMANDAN FEDELİO ÖLDÜRÜLMÜŞ.
HII!
NEE?.. KUMANDAN FEDELİO ÖLDÜRÜLMÜŞ MÜ?.. FEDELİO ÖLDÜRÜLMÜŞ HA... DEMEK SONUNDA TARKAN, ONU DA ÖLDÜRDÜ...
Piskopos, dışarıyı göstererek bağırdı...
ÇABUK, ONLAR HÜCUMA GEÇMEDEN MÜDAFAAYA HAZIRLANIN! ONLARIN KALEYE GİRMEMESİ LAZIM ANLIYORMUSUN... BENİ YAKALAMAMALARI LAZIM!..
Piskopos, büyük bir korku ve panik içinde ne yapacağını bilemiyordu... Hemen masasına geçip acele bir mektup yazdı...
ATTİLÂ, BENİ ELE GEÇİRMEMELİ!..
Mektubu, haberleşmede kullandığı bir güvercinin bacağına bağladı, ve pencereye gitti...
Piskopos elini kaldırdı. Tam kuşu salmak için parmaklarını gevşettiği an bir el, kuşu yakaladı...!
?

Bu, Tarkan'ın eliydi. Diğer eliyle de piskoposun bileğini kavradı...
NE O, SAYIN MEZAR SOYGUNCUSU!.. BİR HABER Mİ YOLLAYACAKTIN?..
TARKAN!
Tarkan, eli Piskoposun bileğinde olduğu halde içeriye atladı...
...ve güvercinin ayağından mektubu çıkarıp okudu...
NE YAPSAN ATTİLÂ'NIN GAZABINDAN KURTULAMAYACAKSIN! FİLİPPOLİ KALESİNDEN YARDIM İSTİYORDUN DEMEK...
Piskopos, birden vücudundan umulmayan bir çevikliklе atılıp tehlike kordonunu çekti...
NÖBETÇİLER! YETİŞİN!..
Tarkan, hemen kılıcını çekip atıldı... Piskoposun kolunu arkasına kıvırıp kılıcını yağlı gerdanına dayadı...
ŞİMDİ GELSİN BAKALIM NÖBETÇİLER... HAZIR OL KURT!

Nöbetçiler, piskoposun imdat işaretini alınca içeriye doldular...
HEY, BU TARKAN! SAYIN PİSKOPOSUMUZU YAKALAMIŞ. BUNU SANA PAHALIYA ÖDETECEĞİZ, ATILIN!..
GÜZEL BAŞININ GÖVDENDEN AYRILMASINI İSTEMİYORSAN, ONLARA GERİ ÇEKİLMELERİNİ SÖYLE!..
Kurt, hırlayarak nöbetçilerin üzerine yürüdü. Piskopos, direnmek, kurtulmak istedi. Fakat boynundaki kılıcın şakası olmadığını anladı...
OFF! YAKLAŞMAYIN! DURUN! YOKSA BU ADAM BENİ ÖLDÜRECEK!.. ÇEKİLİN!..
Askerler, mecburen geri çekildiler. Tarkan, iterek Piskoposu koridora çıkardı...
YÜRÜ! MERDİVENLERDEN AŞAĞI İNECEĞİZ. HAYDİ, AÇ BACAKLARINI. DAHA HIZLI!..
Tarkan'ın kılıcı boğazında olduğu halde, geniş merdivenlerin başında Piskoposu gören askerler, şaşkına döndüler. Efendilerini kurtarmak için ileri atıldılar...
DURMA, YÜRÜ! KURTULACAĞINI SANMA! EN UFAK BİR HAREKETİN HAYATINA MALOLUR!..
HEY, ŞURAYA BAKIN! TARKAN SAYIN PİSKOPOSU YAKALAMIŞ. ÖLDÜRELİM ONU!

Tarkan, arkalarını duvara vermişti. Piskopos soğuk terler dökmeye başladı. Şimdi gırtlağındaki kılıcın soğuk temasını etinde daha çok duyuyordu. Askerler hep birden hücuma geçtiler. Tarkan, durumun kötüye gittiğini görünce islık gibi bir sesle ihtar etti...
ÇABUK, ONLARA DURMALARINI SÖYLE! HEPSİ SÜTUNLARIN DİBİNE ÇEKİLSİN! VAKTİMİZ AZ. ATTİLÂ, DIŞARDA ORDULARINA EMİR VERMEK İÇİN SABIRSIZLANIYOR.
DURUN! HÜCUM ETMEYİN! ÇEKİLİN, SÜTUNLARIN DİBİNE!..
HAH, ŞÖYLE. ŞİMDİ AŞAĞIYA İNİP SALONU GEÇELİM.
Piskopos, daha fazla acıya dayanamayarak, askerlerine bağırmıştı.

NASIL DA YAKALAMIŞ PİSKOPOSU. KIMILDAYAMIYOR...
BİRİ HAREKETE GEÇİP SIRTIMA MIZRAĞINI SAPLASA İŞİM BİTİKTİR. AMA O ZAMAN DA PİSKOPOSUN CANI CEHENNEME GİDER.
Askerler, merdivenlerin önünü boşaltıp sütun diplerine çekildiler. Tarkan, son derece dikkatli adımlarla merdivenleri indi. Kulağı ve gözü kirişteydi... Kurt, en ufak bir kıpırdamaya atılmak için hazırdı...

ONU KAPIYA GÖTÜRÜYOR. HİÇBİR ŞEY YAPAMIYORUZ. PİSKOPOS, FENA YAKALANMIŞ.
BÖYLE ŞEY GÖRÜLMÜŞ DEĞİL. BUNCA ADAMIN İÇİNDEN NASIL OLUR DA KURTULABİLİR?
BİR YERE GİDEMEYECEK!
HER AN BİR SALDIRI OLABİLİR. PİSKOPOSU KOLAY KOLAY BIRAKMAK İSTEMEYECEKLERDİR...
YÜRÜ!..
IH!

Nihayet avluya çıkıp kale kapısının önüne geldiler...
BENİ BURADAN ÇIKARAMAYACAKSIN! ATTİLÂ'YA BIRAKMAYACAKLAR BENİ! BOŞUNA UĞRAŞMA!
SEN KONUŞMA DA YÜRÜMENE BAK! ORASI BENİM BİLECEĞİM İŞ!
SENİ BURADAN ÇIKARAMAZSAM ATTİLÂ, KENDİ GELİP ALACAK. O ZAMAN YAZİYETİN DAHA DA FENA OLACAK. ULU MEZARLARI SOYDUĞUNU UNUTUYORSUN.
HAYIR! KAPIYI AÇTIRMAYACAĞIM!
ATILIN! ÖLDÜRELİM ŞU TÜRKÜ!
HAYDİ, ASKERLERİNE SÖYLE, AÇSINLAR KAPIYI!.. SÖYLE DİYORUM SANA!..
Kapının önüne gelince Piskopos, son bir gayretle dışarı çıkmamak için diretti...
Tarkan, son çare olarak Piskoposun daha fazla canını yakmayı denedi.
OFF! İNDİRİN MIZRAKLARINIZI! AÇIN KAPIYI!..
NASIL OLUR?! ONU BU ADAMA BIRAKAMAYIZ, SALDIRALIM!..
KAPIYI AÇARSAK, BÜTÜN HUN ORDUSU İÇERİYE DOLACAK!..
Fakat askerler, kapıyı açmamakta kararlıydılar...
Tam bu sırada yandaki burçlardan birinde, bir muhafız, mızrağını kaldırdı. Tarkan'ın sırtına nişanladı.
ŞİMDİ PİSKOPOSU ONUN ELİNDEN KURTARACAĞIM!..

YIAH!
O anda mızrağını Tarkan'a savurmak üzere olan Romalı'nın sırtına bir ok saplandı. Adam haykırarak surlardan aşağı düştü.

Okun atıldığı yerde...
BU ADAMIN, MIZRAĞINI TARKAN'A KALDIRDIĞINDAN EMİNİM BİGE...
NASIL VURDUN ONU, TA BURADAN KULKE?

Tarkan, surlardan aşağı birinin yuvarlandığını görünce kükredi...
GÖRÜYORSUNUZ Kİ KALE TAMAMEN KUŞATILMIŞ DURUMDA. EN UFAK BİR HAREKET, HAYATINIZA MALOLACAKTIR. AÇIN KAPIYI!..
BU KULKE'NİN OKU OLSA GEREK!..

Askerler, sonunda kalenin kapısını açmaya mecbur oldular. Tarkan, Piskoposu, yanlayarak kapıdan çıkardı. Dışarda yanan ışıklar görünüyordu...

Kapı hemen arkalarından sıkıca kapandı. Tarkan, derin bir nefes aldı. Artık dışarı çıkmışlardı. Adamları, kendi can kaygılarına düşüp Piskoposu, kaderi ile başbaşa bırakmışlardı...
HAYDİ, DÜŞ ÖNÜME BAKALIM. ATTİLÂ'YI DAHA FAZLA BEKLETMEYELİM.

Önde Kurt, arkada Piskopos ve Tarkan, gecenin karanlığında ileride yanan ışıklara doğru ilerlediler...

Tarkan, Piskoposu kaleden çıkarıp yanan ışıklara doğru götürürken kalenin burcunda toplanan askerler, tereddüt içinde gözleriyle onları takip ediyorlardı.
ATTİLÂ, PİSKOPOSU ALINCA ÇEKİP GİDER MİDERSİN ?..
BELLİ OLMAZ, BİZ GENE HER AN İÇİN BİR HÜCUMA KARŞI HAZIR OLALIM..
Piskopos, artık kaçınılmaz sonun geldiğini anlamış, işlediği günahların affedilmesi için hafif mırıltı halinde Tanrı'ya dua etmeye başlamıştı...
Yanan odunların yanına geldiğinde Piskopos, Attilâ'nın ordularını göremeyince büyük bir şaşkınlığa uğrayıp aldatıldığını anladı...
HANİ ASKERLER ... NEREDE ?. BUNLAR SADECE YANAN AĞAÇLAR!
Kulke ve Bige, yanlarında üç at olduğu halde gizlendikleri yerden çıkıp onlara doğru ilerlediler...
ANLAŞILAN, BİZİ ERDEN SAYMIYOR BU ADAM!
İŞTE, BENİM ORDUM BU KADAR, SAYIN PİSKOPOS HAZRETLERİ!...
SEZGİN BURAK
AMA SENİ KALEDEN ÇIKARMAMA YETTİ.

SUÇ ORTAĞIN FEDELIO, KIZIN MARIA VE DIĞER ÖLDÜRDÜĞÜ GÜNAHSIZLARIN CEZASINI ...

--- KURTUN DIŞLERIYLE PARÇALANARAK ÖDEDI ... KULKE!.. ONUN ELLERINI BAĞLAYIP ATA BINDIR!

MARIA'YI ÖLDÜREN FEDELIO'YDU DEMEK ...

KUSURA BAKMA SAYIN PISKOPOS! NAZIK BEDENINI BIRAZ INCITECEĞIZ ...

KALEDEN KURTULDUĞUNA ÇOK SEVINDIM, TARKAN. HALBUKI YARALANDIĞIN ZAMAN KALEDE KALIP SENINLE SONUNA KADAR UĞRAŞA GIRMEK ISTIYORDUM ...

BU ŞEKILDE BANA DAHA FAYDALI OLDUN BIGE. ŞEHIRDEKILER, OTMAR VE DIĞERLERINE OLDU?

KALEDEN KAÇIP MARGUS ŞEHRINE DÖNDÜĞÜM ZAMAN UĞRAŞ SONA ERMIŞTI. BIZANSLILARIN HEPSINI KILIÇTAN GEÇIRMIŞLERDI ...

--- AMA BIZIMKILER DE YARIDAN FAZLA KAYIP VERDILER. KALANLARIN ÇOĞU AĞIR YARALIYDI -- BABAM OTMAR DA ....

Kulke, Piskoposu ata bindirmiş, Tarkan ve Bige'yi bekliyordu ...

ÖHÖ ÖHÖ!.. SAYIN PISKOPOS HAZRETLERI, BIR AN ÖNCE YÜCE BAŞBUĞUMUZ ATTILÂ'NIN HUZURUNA ÇIKIP HESAP VERMEK ICIN SABIRSIZLANIYOR.

PEKI KULKE, GIDIYORUZ. HAYDI BIGE ... ŞIMDI ATLARA BINIP BURADAN UZAKLAŞALIM ...

Tarkan, atına bindi. Kaleye son bir defa bakarak konuştu...
ONLAR BU OYUNUN FARKINA VARMADAN TUNA'YI AŞMALIYIZ...

Gecenin karanlığında Tarkan, atını şahlandırıp ileri atıldı. Diğerleri de onu takip ettiler...

Bu sırada Margus kalesinde...
BU SESSİZLİK İYİYE İŞARET DEĞİL. PİSKOPOSU TESLİM ALDIĞI HALDE ATTİLÂ HÂLÂ GİTMEDİ.
MIZRAK ATAN YAYLARI, ATEŞLİ MANCINIKLARI VE YAĞ KAZANLARINI HAZIRLAYIN!..

Margus kalesi, Attilâ ordularına karşı müdafaa vaziyetine geçmiş, heyecanlı dakikalar yaşıyordu
HER AN BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜYLE HÜCUMA GEÇEBİLİRLER. TETİKTE OLUN!

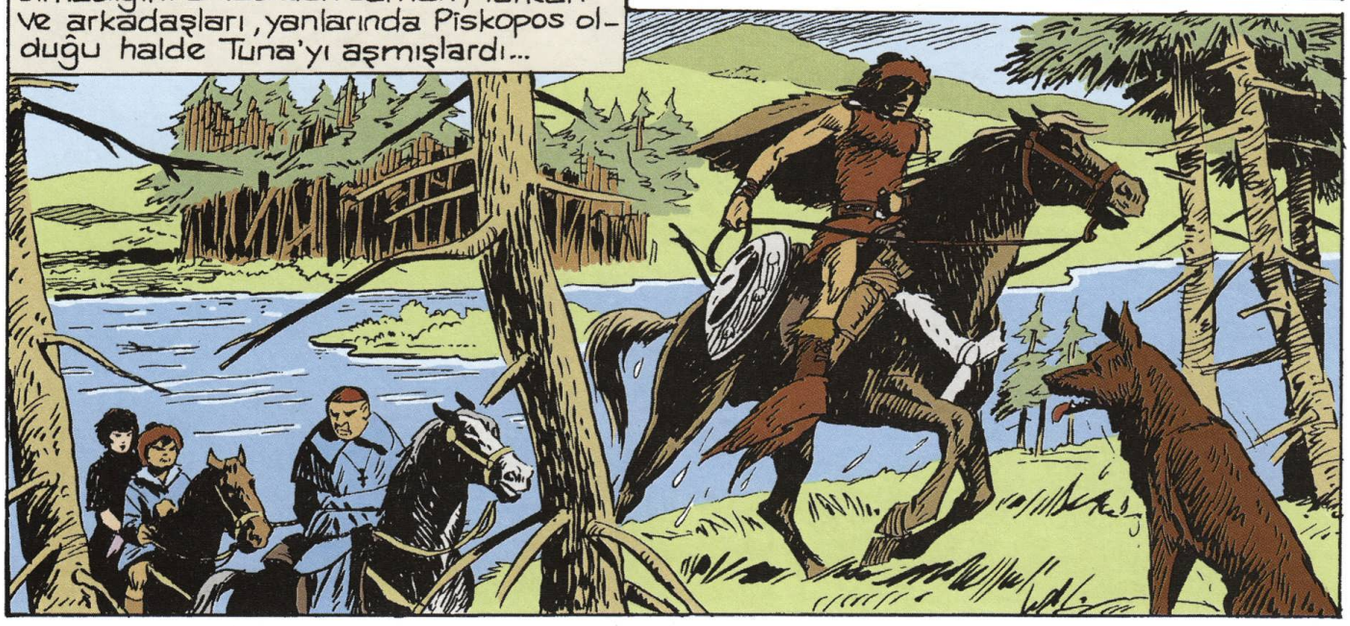
Kalede korku sabaha kadar sürdü. Gün ağarıp da kalenin etrafında kimseler olmadığını anladıkları zaman, Tarkan ve arkadaşları, yanlarında Piskopos olduğu halde Tuna'yı aşmışlardı...

Tuna'dan sonra atlarını daha ağır sürdüler. Nihayet aşağıda oba gözükünce Tarkan, kurdu ile tepenin üzerinde kaldı. Bige ve Kulke, Piskoposu Attilâ'ya teslim etmek için yokuş aşağı, obaya doğru atlarını sürdüler. Artık çapulcu Romalıların elleri, ulu mezarlara uzanamayacak, ulu ruhlarını rahatsız edemeyecekti...

ULU BAŞBUĞA SELAMLAR...

YOLUN AÇIK OLSUN, TARKAN.

YOLUN AÇIK OLSUN, YÜCE KAHRAMAN!..

Bige, Tarkan tepe üzerinden kayboluncaya kadar gözlerini ondan ayırmadı...

SEÇKİN BURAK

-SON-

GELECEK MACERA

DEHŞET KULESİ

17. Kitap
Kasım Başında

BÜTÜN KİTAP SATIŞ NOKTALARINDA

Tarkan

MARGUS KALESİ

Roma İmparatoru VALENTİNİYANUS, Avrupa Hun İmparatoru ATTİLÂ'nın ilerleyişini durdurmak için Bizans İmparatoru TEODOSİYUS'a bir elçi göndererek yardım talep eder. Bizans İmparatoru, bunun üzerine Hun İmparatoru ATTİLÂ'ya bir elçi heyeti gönderir ancak heyet her an savaşa hazır Hun ordusunu görünce İmparator ATTİLÂ'nın ağır şartlarını kabul etmek zorunda kalır. Bizans, ATTİLÂ'nın şartlarını hemen yerine getirmeye başlar ve Margus şehrinde serbest ticaret için panayır kurulur.

TARKAN, kurduyla beraber Margus'ta kurulan panayırı görmek üzere Tuna boylarında atının üzerinde yol almaktadır. Margus'a yaklaşırken Bizanslı askerlerin bir Hunluyu kovaladığını fark ederek onu askerlerin elinden kurtarır. Bizanslı askerlerin Hunluyu neden kovaladığını öğrenen TARKAN, Margus Kalesi'ne doğru yeni bir maceraya atılır.

www.tarkan.com.tr

ISBN: 978-6054505166
9 786054 505166
15 TL